

प्रस्तावना.

आर्य प्रजामां शकुन जोवानो रीवाज आज खांबा काळथी चाले हे. शकुनने दीपक तुह्य गणवामां आवे हे. अमुक कार्यनुं शुं परिणाम आवशे, आ कार्यज प्रवृति वसते अतां शकुन छपरथी जोवानुं बनी शके हे.

श्रत्यारे शकुनो जोवानी पद्मति मोटे जागे परंपरा मुजब चाखे हे. आ परंपरामां व्यवस्था न रहेवाथी शकुननुं फळ नथी मळतुं. श्राथी राकुन खोटां हे एम केटलाक श्रश्रद्धा करे हे. श्रन्य दर्शनोमां पण शकुन संबंधी नानां नानां पुस्तको श्रमे जोयां, पण सशास्त्र पुरतक श्रमे शोधता हता. हाखमां श्राजशी हजारेक वर्ष पर थयेखा श्राचार्य श्रीजिनद्त्त सूरिकृत शकुन-शास्त्र श्रमारा हाथमां श्राव्युं. श्रा पुस्तकमां व्यवहारमां श्रावांज दरेक बाबतनां शकुनोज विस्तारथी श्रने समज पर्ने ए रीते ज्रष्टेख करेखां हे. जे अवस्य जाणवा अने मनन करी जपयोगमां खेवा योग्य होवाश्री सर्व ऋार्य जाइंजने जपयोगी थाय एवा हेतुथी सरख जागांतर करावी श्रमे श्रा पुस्तक श्रगीयार वर्ष पहेलां प्रसिद्ध करेल हतुं, पण तेनी तमाम नकल खपी जवाश्री तेमां गर्गाचार्य कृत पाश शकुनावखीनुं जाषांतर तथा परदेश गमनादि विषयक शकुनविचारनो वधारो करी श्रा बीजी स्त्रावृत्ति उपावी हे. इति शम् ।

संवत् १ए७५

खी. प्रकाशक.

॥ शकुनशास्त्रनी अनुऋमणिका ॥

प्रस्ताव १		पृष्ठ.
पुत्र श्रयवा पुत्रीना जन्म संबंधी शकुनोः	•••	?
प्रस्ताव २		
विवाह संबंधी शकुनोनां शुजाशुज फळो निमित्तिश्चाने त्यां विवाह माटे खग्न जोवराववा	 æzi	१ 0
_ •	ગતા	
थकां शुजाशुज शकुनोः		20
खग्न _ू जोवराववा घरनी बहारनीकळतां जोवानां श	कुना-	१३
माबी बाजुनां शुज्र शकुनोः	•••	<u> १</u> ५
जमणी बाजुए थतां श्रशुज शकुनो		? 9
जमणी बाजुए थतां शुज शकुनो	• • •	१ ए
क्षप्त जोवराववा माटे ज्योतिषीने घेर जतां जे	देशा	
तरफ जबुं होय ते दिशानां शकुनो	•••	२१
सन्मुखनां श्रेशुज राकुनोनुं वर्णन	•••	१३
प्रस्ताव ३		
शय्या पर जती वेळानां शकुनो	•••	28
जायत थती वेळानां शकुनो		23
दातण करती वेळानां शकुनो	•••	হুট
स्नान करती वेळानां शकुनो	•••	₹ 0
प्रस्ताव ४		
देशांतर जती वेळानां शुजाशुज शकुनो	• • •	₹१
देशांतर जती वेळाए सन्मुख जोवानां शकुनो	•••	३३
नगरमां दाखब थती वेळानां शकुनो	•••	३०
प्रस्ताव ५		
वरसाद संबंधी परीका		30

प्रस्ताव ६

एक वर्ष सुधीना व्यापारमां जावोना फेरफार माटे थता	
बनावो माटे चैत्र मासनी सुदि बीजे चंद्रमामां थतां	
बक्षो जोवां ते	५३
प्रस्ताव ७	
नवुं घर बांधती वेळाए थतां शुजाशुज शकुनोः	ŲЯ
घर बांधवा माटे जमीनमां पायो खोदती वेळाए जमी-	
नमांथी जे वस्तु नीकळे ते जपरथी शुजाशुज ज्ञान	€3
प्रस्ताव ८	
स्त्रीने गर्ज रहेवा संबंधी शकुनो	94
संताननो जन्म थया बाद बाह्य अवस्थामांज तेनुं मुत्यु	
थाय हे ते संबंधी अधिकार	99
प्रस्ताव ९	v.,
मोतीर्जनी परीक्षानुं स्वरूपः	3 @
हीराना गुण दोषो तथा तथी थतां शुनाशुन फळोना	in (in) Same
स्वरूपनुं वर्णन	υ੩
प्रशस्ति	D 3
	סע
दिशाशूळ जावानो कोठो	סע
दिवस तथा रात्रिनां चोघनीयां	ψo
शकुनविद्यानुं स्वरूप	ए १
परदेश जवा विगेरे संबंधी शकुनविचार	१ 00
· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	

॥ श्रीजिनेंजाय नमः॥ श्रीजिनदत्तसूरिविरचितं

शकुनशास्त्रम्.

॥ प्रथमः प्रस्तावः प्रारन्यते॥

प्रणम्य श्रीजिनाधीशं, स्याद्वासृतवर्षिणं। रहस्यं हि प्रवद्यामि, शकुनानां विशेषतः॥१॥ श्रर्थ—स्यादादरूपी श्रमृतने वरसनारा एवा श्री जिनेश्वर प्रजुने नमस्कार करीने विशेष प्रकारे शकुनोना रहस्यने हुं (श्री जिनदत्त सूरि) कहीशः

> पुत्र अथवा पुत्रीना जन्म संबंधी शकुनो कहे छे.

बाळकना जन्मसमये स्तिकागृहनी छपर जो कागमो आवीने बोखे तो तेनां मात पितानो उ मासनी अंदर नाश आय हे. जो पोपट आवीने बोखे तो जन्मनार बाळक विदान आय हे. जो कोकिल आवीने बोखे तो बाळकनी मातानुं एक मासनी अंदर मृत्यु नीपजे हे. जो त्यां बाज पही बेसीने शब्द करे तो पितानुं तुरत मृत्यु आय हे. जो त्यां गीध पही बेसीने शब्द करे तो तेना सर्व कुटुंबनुं तुरत मृत्यु आय हे. त्यां जो बिलामी आवीने बोखे तो ते संतान रतांधळुं आय हे. जो त्यां छंदर आवीने

बोले तो ते संतान पोतानां जाइ बहेनोनो नाश करनारुं थाय हे. त्यां जो रुपारेख नामनुं पद्दी बेसीने शब्द करे तो ते संतान बेरुं तथा मुंगुं थाय हे. त्यां जो वगलुं बेसीने शब्द करे तो ते संतान महा पराक्रमी थाय हे. त्यां जो पारापत (पारेवुं) बेसीने शब्द करे तो ते संतान धर्मानुरागी थाय हे. त्यां जो मयूर पद्दी बेसीने शब्द करे तो ते संतानने राज्यपदवी मळे हे. जो त्यां चकली आवीने शब्द करे तो ते संतान लहमीनी वृद्धि करनारुं थाय हे. त्यां जो कौंच पद्दी बेसीने शब्द करे तो ते संतान आंखे आंधळुं थाय हे. जो त्यां कोइ कुतरो चनीने जसवा लागे तो ते संतानने आगामी काळमां चोरी करवानुं व्यसन लागु पने हे. जो त्यां कोइ पुरुष अथवा स्त्री ते घर पर जजेल होय तो ते संताननी मातानुं ह मासनी श्रंदरज मृत्यु नीपजे हे.

ते स्तिकागृहमां जो विलामी दाखल थाय तो ते संताननं त्रण दिवसनी अंदरज मृत्यु थाय हे. जो कोइ स्त्री पोतानी कटी पर रुदन करता बाळकने लड़ने त्यां दाखल थाय तो ते संताननं आह दिवसनी अंदरज मृत्यु थाय हे. अकस्मात् ते घरमां जो गाय प्रवेश करती जणाय तो ते संतान पोतानां मात पिताने घणीज लहमी मेळवी आपे हे. जो कोइ स्त्री पोताना मस्तक पर जळथी, दहींथी अथवा मद्यथी जरेलुं माटीनुं वासण लड़ने अकस्मात् त्यां दाखल थाय तो ते संतान महा जाग्यशाळी नीवके हे. कोइ स्त्री पोतानुं मुख वस्त्रथी आञ्चादन करीने त्यां जो दाखल थाय तो ते संतान दिष्टी थाय हे. जो कोइ स्त्री खुद्वा मस्तकथी त्यां दाखल थाय तो ते संतान विषयी थाय हे. जो मस्तकथी त्यां दाखल थाय तो ते संतान विषयी थाय हे. जो

त्यां कोइ पुरुष दाखल थाय तो ते संताननी मातानुं दश दिव-सनी श्रंदर मृत्य थाय हे. जो त्यां कोइ स्त्री पोताना मस्तक पर श्रयवा हायमां जनदथी जरेख़ं वासण खड़ने दाखख याय तो ते संतान तथा तेनी माताने पिशाच आदिक घुष्ट सत्त्वोनो जपज्ञव श्राय हे. जो त्यां कोइ स्त्री रुदन करती दाखब श्राय तो ते संताननुं चार मासनी ऋंदर मृत्यु थाय हे. जो त्यां को इविधवा स्त्री दाखल थाय तो ते संतान लक्ष्मीनो नाश करनारुं थाय हे. त्यां जो कोइ स्त्री घृतथी जरेखुं पात्र खड्ने दाखख थाय तो ते संतान पोतानां मात पितानी कीर्तिनी वृद्धि करे हे. त्यां जो कोइ स्त्री घणी ठींको खाती थकी दाखल थाय तो ते संताननुं आठ दिवसनी ऋंदरज मृत्यु नीपजे हे. त्यां जो कोइस्त्री पोताना हाश्रमां घुधश्री जरेख़ं पात्र खड़ने दाखख श्राय तो ते संतान मात पिताने मोटो क्लेश जत्पन्न करे हे. त्यां जो कोइ स्त्री पोताना मस्तक पर खाली माटीनुं वासण खड़ने दाखल आय तो ते संतान खदमीनी वृद्धि करें हे.

प्रसव श्रती वखते माताने जो ठींक श्रावे तो ते पुत्र श्रश्रवा पुत्री जन्मतांज मृत्यु पामे ठे त्यां छजेखी श्रश्रवा बेठेखी कोइ बीजी स्त्रीने जो ठींक श्रावे तो ते संतान कुटुंबनी खहमीनो नाश करे ठे. माताने जो खांसी श्रावे तो ते संतान जं खांबुं श्रायुष्य श्राय ठे. माताने जो बगासुं श्रावे तो ते संतान श्राळसु श्राय ठे. माताने जो गईजनो शब्द संजळाय तो ते संतान मूर्ख नीवमे ठे. माताने जो छंटनो शब्द संजळाय तो ते संतान चपळ गितवाळुं श्राय ठे. जो माताने गायनो शब्द संजळाय तो ते संतान सुशीख श्राय है. माताने जो घोमानो हेपारव संजळाय तो ते संतानने राज्यलहमी मळे हे. जो माताने मेघनी गर्जनानो झब्द संजळाय तो ते संतान बिधर श्राय हे. जो जेंशनो शब्द संजळाय तो ते संतान कुब्ज (कुबंगु) श्राय हे. माताने जो कुतराना जसवानो शब्द संजळाय तो ते संतान बहुबो श्रुं श्राय हे. माताने जो श्रकस्मात् कोइ किवता संजळाय तो ते संतान महा किवशाय हे. माताने जो त्यां कोइ धातुनुं वासण पमवानो शब्द संजळाय तो ते संतानमहा किवशाय हो. माताने जो शियाळनो शब्द संजळाय तो ते संतानश्री मात पिताने बहु श्रापदा सहन करवी पमे हे.

प्रसव थती वेळाए मातानी दृष्टि जो शेखमीना सांठा पर पमे तो ते संतान जत्तम गुणोने धारण करनारुं थाय हे. मातानी दृष्टि जो पुष्पनी माळा पर पमे तो ते संताननुं आठ दिवसनी अंदर सर्पना दंशथी मृत्यु थाय हे. मातानी दृष्टि जो सांवेखा पर पमे तो ते संतान नपुंसक थाय हे. मातानी दृष्टि जो सांमणी पर पमे तो ते संतान अर्शना रोगथी पीमित थाय हे. मातानी दृष्टि जो घृतना दीपक पर पमे तो ते संतान महा तेजस्वी थाय हे. मातानी दृष्टि जो सूर्य सन्मुख पमे तो ते संतानने चक्तुरोग थाय हे. मान तानी दृष्टि चंद्र तरफ पमे तो ते संताननी श्रांखो तेजस्वी थाय हे. मातानी दृष्टि जो तारा छपर पमे तो ते संतानने कुछनो रोग थाय हे. मातानी दृष्टि जो मोदक पर पमे तो ते संताननुं कुधाथी मृत्यु थाय हे. वळी ते समये जो सूर्यग्रहण अथवा चंद्रग्रहण थतुं द्वोय अथवा थयेखुं होय तो ते संतान गांगुं थाय हे अथवा तेनी माता गांमी याय हे. मातानी दृष्टि कोइ वृक्ष पर पमे तो ते संतानने जगंदर ऋादि ऋसाध्य रोगनी जत्पत्ति थाय हे. मातानी दृष्टि कोइ पुस्तक पर पर्ने तो ते संतान महा वैराग्यवाछुं थाय हे. मातानी दृष्टि जो कोइ अश्व पर पमे तो ते संतान वामन आका-रनुं थाय हे. मातानी दृष्टि जो जळथी जरेखा कोइ वासण पर परे तो आगामी काळमां ते संताननुं जळमां मुबवाशी मृत्यु थाय हे. मातानी दृष्टि जो वहाण पर पमे तो ते संतानने आगामी काळमां जळपर्यटन करवुं पमे हे. मातानी दृष्टि जो साकरथी जरेखा कोइ वासए पर पमे तो ते संतान वायुना रोगश्री पीमित श्राय है. मा-तानी दृष्टि जो गोळथी जरेखा कोइ वासए पर पमेतो ते संतान महा जाग्यशाळी थाय हे. मातानी दृष्टि जो कोइ जिक्कक स्त्री पर पमे तो ते संतान महा दानेश्वरी थाय हे. मातानी दृष्टि जो कोइ नोखी आ पर परे तो ते संतान कुटुंबनुं जोही थाय हे. मातानी दृष्टि जो डुधथी जरेखा वासण पर परे तो ते संतान अत्यंत काम-विकारी थाय हे. मातानी दृष्टि जो कोइ बीजी स्त्रीनी योनि पर पमे तो ते संतान नपुंसक थाय हे. मातानी दृष्टि जो कोइ हिंसक पशु पर अथवा तेवा पशुना चित्र पर पमे तो ते संताननुं तथा तेनी मातानुं पण पंदर दिवसनी श्रंदरज मृत्यु नीपजे हे. मातानी दृष्टि जो कोइ स्त्रीना खुद्धा रहेखा केश पर पमे तो ते संतान जूत श्रादिकथी जपद्मव पामे हे. मातानी दृष्टि जो कोइ स्त्रीनां खुद्वां रहेलां स्तन पर परे तो ते संताननुं एक मासनी ऋंदर मृत्यु नी-पजे है. मातानी दृष्टि जो कोइ सिका पर पमे तो ते संताननुं वी-जळीना पमवाथी मृत्यु थाय हे. मातानी दृष्टि जो कोइ देवाखय पर पने तो ते संतान श्रकी विरक्त श्राय हे. मातानी दृष्टि जो पोपट पर पने तो ते संतानने पांगु रोगनी छत्पत्ति श्राय हे. मातानी दृष्टि जो समुद्र पर पनती होय तो ते संतान श्रत्यंत कोधी स्वजाववाळुं श्राय हे. मातानी दृष्टि जो कोइ गरुम पही पर पने तो ते संतान श्राकाशगामी विद्यामां कुशळ श्राय हे. मातानी दृष्टि जो पोताना स्वामी पर पने तो ते संतान मात पितानो नाश करनारुं श्राय हे. मातानी दृष्टि जो गईज पर पने तो ते संतान महा दिर्द्री श्राय हे. मातानी दृष्टि जो कोइ शंख पर पने तो ते संतानने नेत्ररोग श्राय हे.

पुत्रनो जन्म जो पूनमने दिवसे श्राय तो ते बहमी तथा कीर्तिनो नाश करनारो थाय हो, पण ते दिवसे जो मध्याह्नकाळे श्रथवा मध्य रात्रिए पुत्रनो जन्म श्राय तो ते बहमीनी वृद्धि करे हो. वळी पुत्रीनो जन्म जो पूर्णिमाने दिवसे थाय तो ते पोतानां मात पिताने चिंता छत्पन्न करे हो. वळी पुत्र श्रथवा पुत्रीनो जन्म जो श्रष्ट-मीने दिवसे थाय श्रने ते दिवसे जो शुक्रवार होय तो ते पुत्र श्रथवा पुत्री पोतानां मात पिताने राज्य तरफनो जय छपजावे हो. वळी जे संताननो जन्म शुक्ख पह्मनी चतुर्थीन दिवसे थाय तथा मातानी दृष्टि ते दिवसे प्रसव थया पहेलां श्रथवा प्रसव थती वखते श्रथवा प्रसव श्रया पही पण जो रात्रिए चंद्र पर पने तो ते संतान द्रव्य, कीर्ति श्रने कुटुंबना माणसोनो पण विनाश करनारुं थाय हो, केमके कोइ पण स्त्री श्रथवा पुरुषे शुक्ख पह्मनी चतुर्थीना चंद्र तरफ दृष्टि करवी नहीं, केमके व्यवहार-कृष्टपमां श्री हरिज्ञ सूरि महाराजे पण कह्यं हे के:—

पुरुषेणाथवा नार्या, दृष्टव्यं न कदाचन । चंद्रबिंबं निशि ग्रुक्ख,-चतुर्थीसंत्रवं किख॥१॥ सर्थ-पुरुष स्वयुग्न स्वीप शुक्य पुरुषी चतुर्थीने दिवसे

अर्थ—पुरुष अथवा स्त्रीए शुक्ल पक्तनी चतुर्थीने दिवसे रात्रिए छगेला चंद्रना विंबने खरेखर कोइ पण दिवसे जोवुं नहीं.

वळी जे संताननो जन्म अमावास्थाना संध्याकाळे श्राय ते संतान पोताना बन्ने पद्योनो नाश करे छे.

संतानना जन्मसमये कोइ माएस जो आजूषएनी जेट देवा आवे तो ते संतान निर्धन आय है. जो कोइ माएस कोइ खावानी वस्तुनी जेट देवा आवे तो ते संतान पोताना कुटुंबने फुकाळनी आपदामां नाखनारुं थाय है.

संतानना जन्म पठी श्रंतर्मुहूर्त्तनी श्रंदरज जो कोइ वैद्य तेनी मातानी खबर खेवा श्रावे तो ते संतान श्रने तेनी मातानुं त्रण दिवसनी श्रंदरज मृत्यु नीपजे ठे.वळी संतानना जन्म पठी तुरतज जो श्राकाशमां श्रकस्मात् वीजळी श्रवा खागे श्रने मेघनी गर्जना संजळाय तो ते संतान पोताना कुटुंबनो नाश करनारुं श्राय ठे. वळी पुत्रीना जन्म पठी वे घटिकानी श्रंदरज माताने जो घणी कुधा व्यापे तो ते पुत्री पोताना पितनो श्रागामी काळमां नाश करनारी श्राय ठे. वळी पुत्रना जन्म पठी तुरतज माताने जो कुधा व्यापे तो ते पुत्र मातानुं मृत्यु नीपजावनारो श्राय ठे. वळी पुत्रना जन्म पठी चार घटिकानी श्रंदर जो माताने श्रत्यंत तृषा खागे तो ते पुत्र महा तेजस्वी तथा दयाळु श्राय ठे.वळी पुत्रीना जन्म पठी माताने एक दिवस सुधी जो तृषा न खागे तो ते पुत्रीना जन्मश्री

कुटुंबनुं जळना जयश्री मृत्यु थाय हे. वळी पुत्रीना जन्म पही एक घटिका बाद माता जो रक्तवा लागे तो ते पुत्रीनुं श्राठ दिव-सनी श्रंदरज मृत्यु नीपजे हे. वळी पुत्रना जन्म पही चार घटिका गया बाद माताने जो रक्तवुं श्रावे तो ते पुत्रनुं एक मासनी श्रंदर मृत्यु नीपजे हे. वळी संताननो जन्म थया बाद तुरतज माता जो हास्य करवा लागे तो जाणवुं के ते संताननुं तथा ते मातानुं पण त्रण दिवसनी श्रंदरज मृत्यु थशे.

जे संतान जन्म थया पढ़ी बीलकुल रमतुं नथी ते संतान श्रत्यंत रोगीष्ट थाय हे.जे संतानना जन्म पही माताने पांच दिवस सुधीमां बीलकुल क्रुधा खागती नथी ते संताननुं त्राठ दिवसनी श्रंदरमृत्यु नीपजे हे. वळी जे संतानना जन्मसमये माताने कांइ पण कष्ट थतुं नथी ते संतान महा जाग्यशाळी नीपजे हे.वळी जे संतानना मुखमां जन्मती वखतेज दांतो फुटेखा होय तेवुं संतान इब्यनी हानि करावे हे. वळी जे संतानना मस्तक पर जन्मती वखतेज त्रण आंगु-लथी वधारे लांबा केशो होय तेवुं संतान कुटुंबनो क्रय करनारुं थाय हे जे संतान सामा नव मासथी पण वधारे मुदत सुधी मा-ताना जदरमां रहे जे ते संतान कुटुंबनी खदमी तथा कुटुंबनां मनु-ष्योनो पण नाश करनारुं नीवमे है. जे संताननो जन्म नव मासनी श्चंदरमांज थाय तेवुं संतान पोतानां मात पिताने ज्ञयंकर रोगनी जत्पत्ति करे हे. जे संतानना जन्मसमये आकाशमांथी तारार्ज खरवा मांने तेवा संतानना जन्मथी देश पर मोटी आपदा पने हे. जे संतानना जन्मसमये मातानुं मुख जो दक्षिण दिशा सन्मुख होय तो ते संताननुं सात दिवसनी ऋंदर मृत्यु नीपजे हे. जे संता-

नना जन्मसमये कुटुंबनुं कोइ माण्स जो मृत्यु पामे तो ते संतान श्रागामी काळमां पोताना समस्त कुटुंबना नाशने सूचवे हे. संतानना जन्म पही श्रंतमुहूर्त्तमांज माताने जो मिष्टान्न जमवानी रुचि श्राय तो ते संतानने क्यना रोगनी जत्पित्त श्राय हे. प्रसव श्रया पही माताने तुरतज जो श्रत्यंत कटु (कमवा) पदार्शो खावानी रुचि श्राय तो ते संतानने चक्कुरोग श्राय हे. प्रसव श्रया पही तुरतज माताने जो श्रत्यंत खाटा श्रथवा खारा पदार्थो खावानी रुचि श्राय तो ते संतानने कुष्ठनो रोग श्राय हे.

प्रसव थया बाद बाळकने स्नान करावतां थकां ते स्नान करावनार स्त्रीने छपरा छपर जो बे ठींको आवे तो ते बाळकनुं दश दिवसनी आंदर मृत्यु नीपजे छे. वळी ते वखते ते संताननी माताने जो एक ठींक आवे तो ते बाळक तथा ते मातानुं पण त्रण दिवसनी आंदरज मृत्यु नीपजे छे. ते समये ते स्नान करावनार स्त्रीने जो पेशाब करवानी शंका थाय तो ते संतान नपुंसक थाय छे. ते समये ते स्नान करावनाएं स्त्रीने जो फामानी बाधा थाय तो ते संतानने आर्शनो व्याधि थाय छे.

संतानना जन्मसमये घरमां रहेखो दीपक जो अकस्मात् ठरी जाय तो जाएवं के ते संतानना जन्मथी कुटुंबनी खहमीनो नाश थशे. ते समये दीपकमांथी जो तकतक अवाज नीकळतो माखुम पके तो जाएवं के ते संताननुं दश दिवसनी अंदर मृत्यु थशे. ते समये ते दीपक जो वायु विना कंपायमान थतो देखाय तो जाएवं के ते संतानथी कुटुंबने मोटो जय छत्पन्न थशे. ते समये दीपक जो स्थिर अने तेजस्वी माखुम पके तो जाएवं के ते संतानथी कुखनो छद्धार थहो. ते समये श्रकस्मात् ते दीपकनुं वासए जो नीचे पमी जाय तो जाएवं के ते संता-ननुं वे दिवसनी श्रंदरज मृत्यु थहो.

 श्वि परकायप्रवेशविद्याप्रवीणे स्त्राचार्यश्रीजिनदत्तसूरि-विरचिते शकुनशास्त्रे प्रथमः प्रस्तावः ॥

॥ श्रीजिनेंद्राय नमः॥

॥ द्वितीयः प्रस्तावः प्रारुयते ॥

विवाह संबंधी शकुनोनां शुभाशुभ फळो.

पुरुष अथवा कन्याना विवाह माटे पोताने घेर निमित्ति-आने तेमावीने लग्न पूजवाथी अशुज थाय हे, पण ते माटे वर कन्याना पिता आदिक कुटुंबी उंप निमित्तिआने घेर चालतां जझ्ने लग्नो जोवराववां ते कह्याणकारी हे.

निमित्तिआने त्यां विवाह माटे लग्न जोवराववा जतां थकां द्युभाद्युभ दाकुनोः

जती वेळाए एकी संख्याना पुरुषोने साथे खेवाथी श्रेय थाय हे, पण ते वखते साथे जो बेकी संख्याना पुरुषो होय तो ते श्रशुचने सूचवे हे. त्यां जती वेळाए साथे कोइ स्त्री श्रथवा बा-ळिका जो श्रावे तो ते पण श्रशुचनेज सूचवे हे. तेम ते वेळाए साथे जो कोइ नपुंसक आवे तो ते पण अशुजनेज सचवे हे. ते समये जे वर अथवा कन्यानां लग्न जोवराववानां होय तेने जो साथे लेवामां आवे तो ते पण अशुजनेज सूचवे हे. ते बखते साथे जनार कोइ पण माणसे स्थाम वस्त्र पहेरवुं नहीं. तेमां पण मुख्यत्वे करीने मस्तक पर तो इयाम वस्त्र पहेरवुंज नहीं. ते समये सर्व पुरुषोए पोतानां खलाटस्थळमां कुंकुम अथवा केशरनो चांह्वो करवाथी कह्याण याय हे. ते समये साथे आवेल कोइ पण मा-एस जो जघाने माथे होय तो ते पए अशुजनेज सूचवे हे. ते वलते कोइ पण आंखे अपंग अथवा खंगमा अथवा काणा माण-सने साथे खेवाथी अशुज थाय हे. ते वखते साथे आवेख कोइ पुरुष अअवा ठोकरो कंइ कारएसर अकस्मात् जो रमवा द्यागे तो ते पए अशुजनेज सूचवे हे. ते समये साथे आवता कोइ माएसने अकस्मात् जो एक ठींक आवे तो ते पए अशु-जनेज सूचवे हे, पण तेने जपरा जपर जो वधारे हींको आवे तो ते शुज अथवा अशुज कंइ पए सूचवती नथी. खग्न जोव-राववा माटे चहेग अने काळ नामनां चोघमीये प्रयाण करवुं नहीं, पण जेम बने तेम अमृत नामना चोघमीये खग्न जोव-राववा माटे जवुं. संध्याकाळे खग्न जोवराववा माटे बीलकुख निमित्तित्राने घेर जवुं नहीं.

खग्न जोवराववा माटे घरमांथी बहार नीकळतां वर अथवा कन्याना पिताने जो घरना जंबर पर पगमां ठेस खागे तो जरा वखत थोजीने जवुं. खग्न जोवराववा माटे घरमांथी बहार नीक-ळती वेळाए वर कन्याए तथा तेमनां मात पिताए मूतरवुं नहीं. ते

समये कुटुंबमां कोइ माणसनुं मृत्यु श्रवाना जो खबर संजळाय तो ते वखते खग्न जोवराववा जबुं नहीं. ते समये जो वर श्रयवा कन्या को इकार एथी रमवा खागे तो ते पण अशुननेज सूचवे हे. ते समये वर श्रथवा कन्याना वनीले हाथमां चोटलीवाळं श्रीफळ राखवुं तथा तेपर कुंकुमनो स्वस्तिक करवो. जो स्वस्तिक रहित श्रीफळ हाथमां राखवामां आवे तो ते अशुजने सूचवे हे. ते समये घरमांथी बहार नीकळतां श्रकस्मात् जो इध श्रथवा पाणीनुं वासण घरमां ढोळाइ जाय तो ते पण ऋगुजनेज सूचवे हे, माटे ते समये पण जरा श्रोजीने जवुं. ते समये विज्ञाना हाथमां रहेखुं नाळीयेर जो अकस्मात् नीचे पनी जाय तो तेपए अशुजनेज सूचवे हे. ते समये साथे आवता कोइ पण कुटुंबीए जलपान करवुं नहीं. ते समये जेनां खग्न जोवानां होय ते वर श्रथवा कन्याए निजा, जोजन, स्नान तथा हास्य करवुं नहीं. ते समये जेनां लग्न जोवानां होय ते वर ऋथवा कन्यानो चहेरो प्रफुक्षित, गंजीर अने आनंददायक जो होय तो ते शुजने सूचवे हे. ते समये वर ऋथवा कन्यानी माताए स्नान करवं नहीं तेम घरना जंबर पर बेसबुं नहीं. ते समये घरमां ऋकस्मात् जो शाहीनुं वासण ढोळाइ जाय तो ते महा शुजने सूचवे हे. ते समये वर अथवा कन्याना शरीर पर अकस्मात जो घीलोकी आवीने परे तो ते पण शुजनेज सूचवे हे. ते समये वर श्रथवा कन्याना म-स्तक पर अकस्मात् दिध (दहीं), शेखमीरस अथवा मद्यनां जो बिंड जं पमे तो ते पण महा शुजनेज सूचवे हे. ते समये परदे-शश्री जो कोइ परोणो त्यां त्र्यावी चमे तो ते पण शुजनेज सूचवे

हे. ते समये साथे आवता पुरुषोने जो तांबुख आपवामां आवे तो ते पण शुजनेज सूचवे हे. खग्न जोवराववा जती वेळाए वर श्रथवा कन्याए पोताना केशोने कांकसी वती श्रोळवा नहीं. खन्न जोवराववा जती वेळाए वर ऋशवा कन्याए सूर्यना तमकामां बेसवुं नहीं. ते समये वरनुं माबुं श्रंग श्रने कन्यानुं जमणुं श्रंग जो स्फरायमान थाय तो ते महा श्रशुनने सूचवे हे. ते समये श्रकः स्मात् वर ऋथवा कन्यानो पिता जो जूखथी जधारे मस्तके घर-मांश्री बहार नीकळीने रस्ते चाखवा खागे तो जाण्वं के निश्चे करीने ते वर अथवा कन्यानुं थोनाज दिवसनी अंदर मृत्यु थशे. वळी ते समये जो मेघनी गर्जना अकस्मात संजळाय अथवा वीजळी थवा खागे तो ते पण अशुजनेज सूचवे हे. ते समये जो कन्याने रजोदर्शन थाय तो ते पण महा श्रशुननेज सचवे हे. ते समये वर ऋचवा कन्या जो जळ वती पोताना हाथ प्रका-खन करवा खागे तो ते पण अशुजनेज सूचवे हे ते समये वर अथवा कन्या जो पोतानुं मुख दर्पणमां जोवा खागे तो ते शुजने सुचवे हे. ते समये वर जो शिरमुंमन कराववा बेसे तो ते महा अशुजने सूचवे हे. ते समये वर अथवा कन्या जो पुष्पोनी माळा पहेरतां माखुम पमे तो ते शुजने सूचवे हे. छप्न जोवराववा घरनी बहार नीकळतां जोवानां शक्रनो.

ते समये माबी बाजुए जो कागमो शब्द करतो जणाय तो ते अशुजने सूचवे हे. जो मयूर पह्मी, कोकिख, पारापत अने खक्कम-खोद नामनुं पह्मी जो माबी बाजुए बेसीने शब्द करतुं तथा पोतानी पांखो फफमावतुं माखुम पमे तो ते पण अशुजनेज सूचवे

बे. माबी बाजुए जो गीध पद्दी मुखमां मांसनी पेशी खड़ने बेठेखें देखाय तो ते पण महा अशुजनेज सूचवे हे. माबी बाजुए जो रुपारेख नामनुं पद्मी शब्द करतुं तथा पोतानी पांखो फफमावतुं जणाय तो ते पण ऋशुननेज सूचवे हे. माबी बाजुए जो बाज पद्दी पोताना मुखमां कंइ खावानी वस्तु खड्ने बेठेखुं माखुम परे तो ते पण अशुजनेज सूचवे हे. माबी बाजुए जो क्रींच नामनुं पद्दी पोतानी चांच वती पोतानां पींग्रांने स्पर्श करतुं मालुम पर्ने तो ते पण अशुजनेज सूचवे हे. घुवम पह्नी माबी बाजुए बेसीने जो घुत्कार करतुं माखुम परे तो ते पण ऋशुन्ननेज सूचवे हे. सारस नामनुं पद्धी माबी बाजुए बेसीने पोतानी चांच वती पोताना पगोने स्पर्श करतुं जो मालुम परे तो ते पए अशुजनेज सूचवे बे. हंस पद्दी जो पोतानी चांच खुद्दी करीने माबी बाजुए बेवेखुं मालुम परे तो ते पण अशुजनेज सूचवे हे. माबी बाजुए जो कोइ देमकुं बेठेखुं अने शब्द करतुं माखुम पमे तो ते पण अशु-जनेज सूचवे हे. माबी वाजुए जो कोइ सर्प चाड्यो जतो माख्रम पमे तो ते पण अशुननेज सूचवे हे. माबी बाजुए जो गधेमो शब्द करतो मालुम परे तो ते पण अशुननेज सूचवे हे. माबी बाजुए जो छंट छनेखो अने शब्द करतो माखुम परे तो ते पण अशुजनेज सूचवे हे. माबी बाजुए जो कोइ बाळक रमतुं अथवा इसतुं जजे खुं मा खुम पमे तो ते पण अशुजनेज सूचवे हे. माबी बाजुए जो कोइ स्त्री पोतानुं मस्तक जघानुं मूकीने जजेखी अथवा बेठेली मालुम परे तो ते पण अशुजनेज सूचवे हे. माबी बाजुए जो कोइ स्त्री दंतधावन (दातए) करती माखुम परे तो ते पए

अशुजनेज सूचवे हे. नाबी वाजुए जो कोइ सधवा स्त्री रदन करती बेहेदी माखुम पमे तो ते पण अशुजनेज सूचवे हे. नाबी वाजुए जो कोइ पण पहाीनुं मुमंडु पमेखुं होय तो ते पण अशुजनेज सूचवे हे. नाबी वाजुए जो कोइ स्त्री पोतानुं मुख प्रकालन करती माखुम पमे तो ते पण अशुजनेज सूचवे हे. नाबी वाजुए जो कोइ कुतरो बेसीने पोतानी जीज वती पोतानुं शरीर चाटतो माखुम पमे तो ते पण अशुजनेज सूचवे हे. नाबी वाजुए जो कोइ बिखामी शब्द करती छजेखी माखुम पमे तो ते पण अशुजनेज सूचवे हे. नाबी वाजुए जो कोइ खीसकोखी पोतानी जीज वती स्पर्श करती छजेखी माखुम पमे तो ते पण अशुजनेज सूचवे हे. नाबी वाजुए जो कोइ बकरी पोतानां स्तनमांथीज धावती माखुम पमे तो ते पण अशुजनेज सूचवे हे. नाबी वाजुए जो कोइ बकरी पोतानां स्तनमांथीज धावती माखुम पमे तो ते पण अशुजने सूचवे हे.

हवे डाबी बाजुनां शुभ शकुनो कहे छे.

लग्न जोवराववा जती वेळाए घरमांथी बहार नीकळतां माबी बाजुए जो श्वेत रंगनां पारेवांछेनो समूह कंइ अनाजना दाणा- छेने चरतो मालुम पमे तो ते शुजने सूचवे छे. माबी बाजुए जो कागमो अथवा मयूर पही विष्टा करता मालुम पमे तो ते पण शुजनेज सूचवे छे. माबी बाजुए जो गरुम नामनुं पही शब्द करतुं मालुम पमे तो ते पण शुजनेज सूचवे छे. माबी बाजुए जो पोपट पहीनुं जोगुं मैथुन सेवतुं मालुम पमे तो ते पण शुजनेज सूचवे छे. माबी बाजुए जो टिटिम नामनुं पही शब्द करतुं थकुं छजेखुं मालुम पमे तो ते पण शुजनेज सूचवे छे. माबी बाजुए जो मयूर पहीनुं जोगुं एक बीजाने पोतानी चांचो वती स्पर्श करतुं मालुम पहीनुं जोगुं एक बीजाने पोतानी चांचो वती स्पर्श करतुं मालुम

प्रे तो ते पण शुजनेज सूचवे हे. माबी बाजुए को कोकिल पक्तीनुं जोतुं मैथुन सेवतुं अथवा विष्टा करतुं माखुम पमे तो ते पण शुजनेज सूचवे हे. माबी बाजुए जो चकोर पही शब्द करहुं माख्रम पमे तो ते पण शुजनेज सूचवे हे. माबी बाजुए जो काग-मानं जोमलं मैथुन सेवतं मालुम पमे तो ते पए शुजनेज सूचवे **हे. माबी बाजुए जो को**इ हंस पही पोताना मुखमां कंड़ पुष्प लड़ने जजेलं मालुम परे तो ते पण शुजनेज सूचवे हे.माबी बाजुए जो कोइ छंदर चाह्यो जतो माखुम पर्ने तो ते पए ग्रुजनेज सूचवे हे. माबी बाजुए जो कोइ सधवा स्त्री पोताना हाश्रमां दहीं नुं वासए खड़ने उनेखी माखुम पमे तो ते पए शुन्ननेज सूचवे हे. माबी बाजुए जो वृषज शब्द करतो थको जजेखो माखुम पमे तो ते पण श्चनेज सूचवे हे. माबी बाजुए जो कोइ सधवा स्त्री पोताना मस्तक पर दिध श्रयवा मध श्रयवा पाणीयी जरेखं माटीनं वासण लड़ने जजेली मालुम परे तो ते पण शुजनेज सूचवे हे. माबी बाजुए जो कोइ सधवा स्त्री पोताना जमणा हाथनी त्र्यांगळीए बाळकने वळगांकीने जजेखी माखुम पके तो ते पण शुजनेज सूचवे हे. माबी बाजुए जो कोइ सधवा स्त्री पोताना हाश्रमां मग अथवा खवण्थी जरेख़ुं वासण खड़ने जजेखी माख़ुम परे तो ते पण शुज-नेज सूचवे हे. माबी बाजुए कोइ कुमारिका पोताना हाथमां पुष्पथी जरेखुं वासण खड़ने जजेखी होय तो ते पण महा शुजनेज मूचवे हे. माबी बाजुए जो कोइ पुरुष पोताना हाथमां कंइ पुस्तक क्षइने जजेखों होय तो ते पण शुजनेज सूचवे हे. माबी बाजुए जो कोइ पुरुष ढोख वगामतो जजेखो होय तो ते पए शुजनेज

सूचवे हे. माबी बाजुए जो कोइ हिश्रयारबंध पुरुष छने हो। मालुम पमे तो ते पण शुन्नेज सूचवे हे. माबी बाजुए जो कोइ पुरुष पोताना मस्तक पर हन धरीने छने हो। मालुम पमे तो ते पण शुन्न-नेज सूचवे हे. माबी बाजुए जो कोइ पुरुष पोताना हाश्रमां कुंकु-मश्री नरे हुं वासण हिंदने छने हो। मालुम पमे तो ते पण शुन्ननेज सूचवे हे. माबी बाजुए जो कोइ पुरुष पोताना हाश्रमां कमळ नं पुष्प हिंदने छने हो। मालुम पमे तो ते पण शुन्ननेज सूचवे हे.

जमणी बाजुए थतां अशुभ शकुनो.

खग्न जोवराववा माटे घरमां**थी बहार नीकळती वेळाए** जमणी बाजुए जो पारापत पद्दी शब्द करतुं ऋथवा विष्टा करतुं जलेलुं मालुम पमे तो ते ऋशुजने सूचवे हे. जमाणी बाजुए जो कोइ खीस-कोलीनुं जोगुं मैश्रुन सेवतुं मालुम पमे तो ते पण अशुजनेज सूचवे बे. जमणी बाजुए जो कोइ सर्प पोतानी फणो चमावीने स्थिर जनेखो मालुम परे तो ते पण ऋशुन्तनेज सूचवे हे. जमणी बाजुए जो कोकिल पद्दी पोतानी चांच वती पोतानी पांखोने स्पर्श करतुं माखुम पमे तो ते पण ऋशुजनेज सूचवे हे जमार्ग बाजुए जो कृष्ण-कितका नामनुं पद्दी शब्द करतुं श्रकुं उन्ने खुं माखुन परे तो ते पण श्रशुजनेज सूचवे हे. जमणी बाजुए जो रुपारेख नामनुं पद्दी विष्टा करतुं अथवा पोतानी पांखो फफनावतुं माख्रुम पर्ने तो ते पण अशुजनेज सूचवे है. जमणी बाजुए जो कोइ बगद्धं पोतानी चांचमां मत्स्यने खड़ने जन्ने खं मालुम परे तो ते पण अशुन्नने ज सूचवे हे. जमणी बाजुए जो कोइ राधा नामानुं पद्यी शब्द करतुं मालुम परे तो ते पए अशुजनेज सूचवे हे. जमणी बाजुए जो कोइ शकु० २

तुंम छने खुं माखुम पमे तो ते पण अशुननेज सूचवे हे. जमणी बाजुए जो कोइ गर्दजनुं जोकुं मैथुन सेवतुं माखुम पर्ने तो ते पण अशुजनेज सूचवे हे. जमणी बाजुए जो गीध पहीनुं जोकुं मैथुन सेवतुं माखुम पमे तो ते पण त्राशुजनेज सूचवे हे. जो जमाणी बाजुए कोइ जंटणी पोताना बच्चाने धवरावती मालुम परे तो ते पण अज्ञ-जनेज सूचवे हो. जो जमणी बाजुए कोइ गर्दज मूत्र करतो माखुम पमे तो तेपण अशुजनेज सूचवे हे. जमणी बाजुए जो कोइ स्त्री मृदंगवगामती थकी उनेली मालुम पमे तो ते पण अशुन्ननेज सूचवे हे. जमणी बाजुए जो कोइ स्त्री मूत्र करती श्रकी मालुम पमे तो ते पण अशुजनेज सूचवे हे. जमणी बाजुए जो कोइ स्त्री पोतानं हृदय कुटती अकी तथा रुदन करती अकी जजेखी मालुम पर्ने तो ते पण अशुजनेज सूचवे हे. जमणी बाजुए जो कोइ स्त्री पोताना बाळकने ताकन करती श्रकी जजेली मालुम पके तो ते पण श्रशु-जनेज सूचवे हे. जमणी बाजुए जो कोइ सधवा स्त्री पोताना हाथ वती मस्तकमां खरज करती थकी जजेखी मालुम पर्ने तो ते पण अग्रजनेज सूचवे हे. जमणी बाजुए जो कोइ स्त्री पोताना जमणा हाश्रमां जनदश्री जरेखुं वासण वहने जजेखी माखुम पमे तो ते पण अशुजनेज सूचवे हे. जमणी बाजुए जो कोइ पुरुष शिरमुंमन करावतो थको मालुम परे तो ते पण अशुजनेज सूचवे हे. जमणी बाजुए जो कोइ स्त्री पोतानी केम पर पोतानो माबो हाथ मूकीने ज्ञेली मालुम परे तो ते पए अशुजनेज सूचवे हे. जमणी बाजुए जो कोइ स्त्रीना मस्तक पर रहेलुं जळथी अथवा दहींथी जरेलुं वासण श्रकस्मात् पर्मी जाय श्रमे तेमांश्री जळ श्रथवा दहीं नीचे

जनमी पर जो ढोळाइ जाय तो ते पण अशुजनेज सूचवे छे. जमणी बाजुए जो कोइ स्त्री पोताना गाल पर पोतानो हाथ राखीने उजेली अथवा बेठेली मालुम पने तो ते पण अशुजनेज सूचवे छे. जमणी बाजुए जो कोइ स्त्री वमन करती थकी उजेली अथवा बेठेली मालुम पने तो ते पण अशुजनेज सूचवे छे. जमणी बाजुए थतां शुभ शकुनो.

खग्न जोवराववा जती वेळाए घरमांछी बहार नीकळती वेळाए जमणी वाजुए जो कागमार्चनुं टोळुं शब्द करतुं श्रकुं मालुम परे तो ते शुन्नने सूचवे छे. घरमांची बहार नीकळती वेळाए जमणी वाजुए जो चकखानुं जोकुं मैथुन सेवतुं मालुम पमे तो ते पण शुजनेज सूचवे हे. जमणी बाजुए जो पोपट पद्दीनुं जोनुं पोतानी चांचो वती एक बीजाना मुखमां कंइ खावानी वस्तु मेखतुं माखुम पमे तो ते पण शुजनेज सूचवे हे. जमणी बाजुए जो कोइ मयूर पद्दी पोतानां पींग्रांचे जंचां करीने नृत्य करतुं मालुम पर्ने तो ते पण शुजनेज सूचवे हे. जमणी बाजुए जो कोइ बाज पहीनुं जोकुं मैथुन सेवतुं मालुम पमे तो ते पण शुजनेज सूचवे हे. जमणी बाजुए जो कोइगीध पद्दी पोतानी चांचमां कंइ वस्त्रनो ककनो खइने जनेखुं मालुम पमे तो ते पण शुजनेज सूचवे हे. वळी ते समये जमणी बाजुए जो कोइ बगखुं पोतानी पांखो पहोळी करीने जजेखुं माखुम पमे तो ते पण शुजनेज सूचवे हे. जमणी बाजुए जो कोइ सारस पद्दी पोतानी चांचमां कमलना पुष्पनो दुकमो लङ्गेलं मालुम परे तो ते पण शुजनेज सूचवे हे. जमणी बाजुए जो

कोइ कुकनानुं जोतुं मैथुन सेवतुं अथवा विष्टा करतुं मालुम पमे तो ते पण शुजनेज सूचवे हे. जमणी बाजुए जो कोइ श्वेत रंगनी गाय पोतानी जीजथी पोताना बचाने चाटती मालम पमे तो ते पए शुजनेज सूचवे हे. जमए। बाजुए जो कोइ श्चश्व विष्टा करतो थको उनेखो माखुम पर्ने तो तेपण शुन्ननेज सूचवे हे. जमणी बाजुए जो कोइ जेंश पोताना बच्चाने स्तन-पान करावती मालुम परे तो ते पण शुजानेज सूचवे हे. जमणी बाजुए जो कोइ हरिएी जजेबी माख़ुम परे तो ते पए शुजनेज सूचवे हे. जमणी बाजुए जो कोइ वांदरो कंइ फल खातो श्रको जिनेद्यो माद्धम पर्ने तो ते पण शुजनेज सूचवे हे. जमाणी बाजुए जो कोइ बळद पोतानां शींगकांजंथी धूखी जकाकतो माख्यम पके तो ते पण शुजनेज सूचवे हे. जमणी बाजुए जो कोइ सधवा स्त्री पोताना मुखमां तांबूख चावती थकी उनेखी माखुम परे तो ते पए ग्रुजनेज सूचवे हे. जमणी बाजुए जो कोइ सधवा स्त्री पोताना हाथमां दर्पण लड्ने उनेली मालुम परे तो ते पण शुजनेज सूचवे हे. जमणी बाजुए जो कोइ संघवा स्त्री पोताना माबा हाथमां गुलाबनां पुष्पो लड़ने जजेली मालम परे तो ते पण शुजनेज सूचवे हे. जमणी बाजुए जो कोइ सधवा स्त्री पोताना मस्तक पर खाखी माटीनुं ऋथवा त्रांबानुं पात्र खड्ने छनेती मालुम परे तो ते पण शुन्ननेज सूचवे हे. जमणी बाजुए जो कोइ सधवा स्त्री पोताना बाळकने स्तनपान करावती श्रकी बेठेखी माखुम परे तो ते पण शुजनेज सूचवे ठे. जमणी बाजुए जो कीइ सधवा स्त्री पोताना हाथमां कर्पूर अथवा कुंकुमधी

जरेखुं वासण खड़ने जजेखी मालुम परे तो ते पण शुजनेज सूचवे हे. जमणी बाजुए जो कोइ सधवा स्त्री पोताना हाथमां शेखमीना दुकमार्ण खड़ने जजेखी मालुम परे तो ते पण शुजनेज सूजवे हे. जमणी बाजुए जो कोइ सधवा स्त्री पोताना हाथमां कस्तूरीथी जरेखुं कंइ पात्र खड़ने जजेखी मालुम परे तो ते पण शुजनेज सूचवे हे. जमणी बाजुए जो कोइ पुरुष पोताना हाथमां पंचरंगी नाकुं खड़ने जजेखो होय तो ते पण शुजनेज सूचवे हे. जमणी बाजुए जो कोइ पुरुष पोताना हाथमां खवणथी जरेखुं माटीनुं वासण खड़ने जजेखो मालुम परे तो ते पण शुजनेज सूचवे हे. जमणी बाजुए जो कोइ पुरुष पोताना हाथमां मधथी जरेखुं तुंबकुं खड़ने जजेखो मालुम परे तो ते पण शुजनेज सूचवे हे. जमणी बाजुए जो कोइ पुरुष पोताना हाथमां मधथी जरेखुं तुंबकुं खड़ने जजेखो मालुम परे तो ते पण शुजनेज सूचवे हे. लय जोवराववा माटे ज्योतिषीने घर जतां जे

लग्न जोवराववा माटे ज्योतिषीने घेर जतां जे दिशा तरफ जबुं होय ते दिशानां शकुनो.

लग्न जोवराववा ज्योतिषीने घेर जती वेळाए सन्मुख जो कोइ सधवा स्त्री मस्तक पर जळथी जरेखुं बासण खड़ने तथा पोताना बन्ने हाथोने फुलावती थकी आवती मालुम पर्ने तो ते शुज शकुन जाणवुं. जो कोइ सधवा स्त्री पोताना हाथमां अथवा मस्तक पर गोळथी जरेंखुं वासण खड़ने सन्मुख आवती मालुम पर्ने तो ते पण शुज शकुन जाणवुं. जो कोइ सधवा स्त्री पोताना जमणा हाथमां श्रीफल लड़ने सन्मुख आवती मालुम पर्ने तो ते पण शुज शकुन जाणवुं. जो कोइ सधवा स्त्री पोताना मस्तक पर मधथी जरेलुं माटीनुं वासण अथवा तुंबकुं लड़ने सन्मुख आवती मालुम पर्ने तो ते पण शुज शकुन जाणवुं. जो

कोइ सधवा स्त्री पोताना हात्रमां दर्पण खड्ने सन्मुख आवती मालुम परे तो ते पण शुज शकुन जाणवुं. जो कोइ सधवास्त्री पोताना मस्तक पर मगर्थी जरेखुं त्रांबानुं वासण ऋश्रवा माटीनुं वासण खश्ने सन्मुख आवती माखुम पमे तो ते पण ग्रुप्त शकुन जाणवुं. जो कोइ सधवा स्त्री पोताना हाश्रमां पुष्पश्री न्नरेतं वांसनुं पात्र खइने सन्मुख आवती माख्रुम परे तो ते पण शुज शकुन जाणवुं. जो कोइ सधवा स्त्री पोताना माबा हाश्रमां दािनमनुं अखंनित फळ खड्ने सन्मुख आवती मालुम पमे तो ते पण शुज राकुन जाणवुं. सधवा स्त्री पोताना मस्तक पर खब-एथी जरेख़ुं वासए खड़ने जो सन्मुख आवती माख़ुम परे तो ते पण शुज राकुन जाणवुं. कोइ हथियारबंध पुरुष सन्मुख आवतो माख्रम परे तो ते पण शुज शकुन जाणवुं. सन्मुख जो कोइ वाणंद पोतानां हथियारो सहित आवतो माखुम पमे तो ते पण शुज शकुन जाण्वुं. सन्मुख जो कोइ वेश्या स्त्री आवती माद्धम परे तो ते पण शुज राकुन जाणवुं. सन्मुख जो कोइ मुक्डं आवतुं माद्धम पर्ने अने ते मुनदा साथेना माणसो जो रुदन करता न होय तो ते पण शुज शकुन जाणवुं. सन्मुख जो कोइ पुरुष पोताना हाश्रमां मृत्यु पामेला मत्स्यने लइने श्रावतो मालुम पमे तो ते पण शुज शकुन जाणवुं. जो कोइ पुरुष पोताना मलक पर डाइथी जरेखुं वासण खड़ने सन्मुख आवतो मालम पमे तो ते पण शुज शकुन जाणवुं. जो कोइ पुरुष पोताना हाथमां कंइ पुस्तक खड़ने सन्मुख आवतो माखुम परे तो ते पण शुज राकुन जाणवुं. जो कोइ बाळक पोताना हाथमां जल- वानां साधनो खर्ने सन्मुख आवतो मालुम पर्ने तो ते पण शुज शकुन जाणवुं. जो कोर कुमारिका सन्मुख आवती मालुम पर्ने तो ते पण शुज शकुन जाणवुं. जो कोर कुमारिका पोताना मस्तक पर जळथी अथवा दहींथी जरेखुं माटीनुं वासण खर्ने सन्मुख आवती मालुम पर्ने तो ते महा शुज शकुन जाणवुं. ते शकुनने माटे हरिज्ञ सूरि महाराज पण व्यवहारकहपमां कहे ने केः— द्रशा वा सिखलेन संज्ञृतमहोपात्रं समुद्धाहिनीं। शीर्षे वे मृतिकाविनिर्मितमुपायांतीमनुत्सेकिनीं।। हृष्ट्वा मुग्धकुमारिकां जनमनोहारिप्रफुल्लाननां। गहेल्लग्रविनिश्चयाय चपलं नैमित्तिकस्यांगणं॥

अर्थ—दहीं अथवा पाणीथी जरेखा माटीना वासणने मस्तक पर धारण करती तथा चपळता विनानी अने माणसोनां मनने हरनार एवं विकस्वर थयेख हे मुख जेणीनुं एवी मुग्ध कुमारिकाने सन्मुख आवती जोइने तुरत खग्ननो निश्चय करवा माटे निमित्तिआने आंगणे जवुं.

सन्मुख जो कोइ वृषज्ञ पोतानुं पुंचकुं उंचुं करीने दोमतो थको आवतो मालुम पमे तो ते पण शुज्ज शकुन जाणवुं. कोइ श्वेत रंगनो हस्ती जो सन्मुख आवतो मालुम पमे तो ते महा उत्तम प्रकारनुं शकुन जाणवुं. सन्मुख जो कोइ हरिणी आवती मालुम पमे तो ते पण शुज्ज शकुन जाणवुं.

सन्मुखनां अद्युभ राक्कनोनुं वर्णन. खग्न जोवराववा माटे निमित्तिश्चाने घेर जतां थकां सन्मुख

जो गर्दन आवतो मालुम पमे तो ते अशुन शकुन जाण्तुं. सन्मुख जो कोइ रंका स्त्री आवती मालुम परे तो ते पण अशुन शकुन जाणवुं. सन्मुख जो कोइ सधवा स्त्री पोताना मह्तक पर इधथी जरेखं पात्र खड़ने आवती माल्यम परे तो तेपण अशुज शकुन जाणवुं. सन्मुख जो कोइ नग्न बाळक आवतुं माखुम पमे तो ते पण श्रशुज शकुन जाणवुं. सन्मुख जो कोइ स्त्री हाश्रमां पोपटनुं पींजरुं खड़ने खावती मालुम परे तो ते पण अशुज शकुन जाणवुं. सन्मुख जो कोइ चांडाल त्रावतो मालुम पमे तो तेपण अञ्चल शकुन जाणवुं. सन्मुख जो कोइ कोढना रोगवाळी श्रावतो मालुम परे तो ते पण श्रशुत्र शकुन जाणवुं. सन्मुख जो बिलामो अथवा बिलामी आवती मालुम पमे तो ते पण श्रशुज राकुन जाण्वुं. सन्मुख जो कोइ पुरुष श्रथवा स्त्री काष्टनो समृह मस्तक पर खड़ने आवती माख्म पने तो ते पण अशज शकुन जाएवं. सन्मुख जो कोइ पुरुष अथवा स्त्री जवाने मास्रे आवतां माखुम परे तो ते पण अशुज शकुन जाणवुं. सन्मुख जो सर्प आवतो माद्धम परे तो ते पण अशुन्न शकुन जाणवुं. सन्मुख जो जुंन आवतुं मालुम परे तो ते पण आशुन शकुन जाएवं. सन्मुख जो कोइ रथ आवतो मालुम पर्ने तो ते पए श्रशुज राकुन जाण्वुं. सन्मुख जो कोइ पुरुष श्रथवा स्त्री कोइ पशु अश्रवा पद्दीनुं मुक्त छ खर्ने आवतां मालुम पके तो तेपण श्रशुज शकुन जाणवुं. सन्मुख जो कोइ वांदरी पोतानां बच्चांर्ड स-हित आवती माखुम पमे तो ते पण अशुज राकुन जाणवुं. सन्मुख जो नेंशनुं टोळुं आवतुं मालुम परे तो ते पण अशुन शकुन

जाण्वुं. सन्मुख जो शियाळ श्रावतुं मालुम पमे तो ते पण् श्रशुज शकुन जाण्वुं. सन्मुख जो कोइ स्त्री श्रथवा पुरुष मस्तक पर गोधूमथी (घलंथी) जरेलुं वासण लड्ने श्रावतां मालुम पमे तो ते पण श्रशुज शकुन जाण्वुं. सन्मुख जो कोइ पुरुष घृतथी जरेलुं कंइ पण वासण लड्ने श्रावतो मालुम पमे तो ते पण श्रशुज शकुन जाण्वुं.

हवे जपर जणावेदां कोइ पण शुन्न शकुन जो श्राय तो तेज वखते विदंब रहित प्रयाण करवुं श्रने जो श्रशुन्न शकुनो श्राय तो श्रंतर्मुहूर्त्त विश्राम द्यार पण शुन्न शकुन जोइने जवाशी द्यान श्राय है

वळी ते समये श्रकस्मात् जो शुज शकुनो श्राय तो तें वधारे लाजकारक ठे श्रने तेम जो न श्राय तो श्रोको वखत विश्राम लइने पण शुज शकुन जोइने जवुं के जेश्री कंइ पण विश्व श्राय नहीं.

केमके श्री हरिज्ञ सूरि पण पोताना व्यवहारकट्पमां कहे वे के:—

नक्तत्रस्य मुहूर्त्तस्य, तिथेश्च करणस्य च ॥
चतुर्णामिष चैतेषां, राकुनो दंमनायकः ॥ १ ॥
श्वषि सर्वगुणोपेतं, न ब्राह्यं राकुनं विना ॥
खग्नं यसान्निमित्तानां, राकुनो दंमनायकः ॥ २ ॥
श्वर्थ—नक्त्र, मुहूर्त्त, तिथि श्वने करण ए चारेथी पण
शकुन सर्वोपरी हे. वळी सघळा गुणोए करीने सहित एवं सम

पण शकुन विना प्रहण करवुं नहीं, केमके सवळां निमित्तोमां शकुन मुख्य हे.

।। इति परकायप्रवेशविद्याप्रवीले स्त्राचार्यश्रीजिनदत्तसूरीश्वर-विरचिते शकुनशास्त्रे दितीयः प्रस्तावः ॥

॥ श्रीजिनेंद्राय नमः॥

॥ तृतीयः प्रस्तावः प्रारच्यते ॥

शय्या पर जती वेळानां शकुनो.

शयन माटे शय्या पर जती वेळाए स्त्रीनी जो चंद्र नामी श्वनं पुरुषनी जो सूर्य नामी वहेती होय, जो शंखनो नाद संजळाय, जो सिंहनी गर्जना संजळाय, जो वीणानो शब्द संजळाय, जो होमानो हेषारव संजळाय, जो श्वकस्मात् पोतानां रोमांच रफुरायमान श्वाय, जो शय्या पर उंदर बेठेखो मालुम पमे तो ते सर्व शुजनेज सूचवे ठे.

शय्या पर सुती वेळाए पोतानुं मस्तक पूर्व दिशा तरफ राखवुं ते जत्तम के पश्चिम दिशा तरफ राखवुं ते मध्यम के जत्तर, दिश्ण अने खूणार्च तरफ राखवुं ते महा किन है के पोताना मस्तक तरफ तथा पग तरफ दीपक राखवो नहीं पण माबी अथवा जमणी बाजुए जंकामां जंको शय्याथी पांच हाथने केटे दीपक राखवो सुती वखते पोताना मस्तकनी बाजुए जंकामां जंका त्रण हाथथी वधारे नजदीक जींत होवी न जोइए पोताना पग तरफ खांमणी तथा सांवेखं राखवुं नहीं वस्त्र रहित शय्यामां

सुवं, क्याम रंगनं वस्त्र पहेरीने सुवं, शय्या पर बेठा बेठा निजा बेंबी, संध्या वखते निद्रा खेवी, दारना जंबर पर मस्तक राखीने निष्ठा क्षेवी, पोताना हृदय पर हाश्र राखीने सुबं, पोताना एक पग पर बीजो पग राखीने सुबुं, सूर्यास्त श्रया पहेखां निज्ञा करवी, पोताना पगनी बाज़ुए जो शब्या छंची होय, चर्मनी शय्या पर सुवुं, शय्या पर सुगंधी पुष्पो राखीने सुवुं, पोताना ज्ञारीर पर पुष्पोनी माळा पहेरीने सुवुं, ज्ञाय्या पर बेसीनेज कंड् खावुं श्रथवा पीवुं, निजा खेती वखते पोतानुं मुख जो खुद्धं रहेतुं होय, शय्या पर जो इयाम ऋथवा पीळा रंगनुं वस्त्र पाथरवामां श्रावे, फाटेलुं श्रथवा जीर्ण वस्त्र पहेरीने सुवुं, पोताना मस्तक परना केशो बूटा राखीने सुवुं, शय्या पर सुइने कंइ पुस्तक वांचवुं, शय्या पर सुतां श्रकांज श्रुंकवुं, शय्या पर सुतां श्रकांज मुलमां तांबूल चाववुं, शय्या पर रहेली धूळ अथवा कचराने सावरणीथी दूर करवो, शय्या पर सुतां थकांज अथवा वेठां थकांज रास्त्र वती सोपारीना दुकमा करवा, राय्या पर सुइने ते पर पोताना हाथ पगो ऋफाळवा, शय्या पर सुती वेळाए पोताना खलाटमां रहेल्लं तिलक जो रहेवा देवामां आवे, राय्या पर सुती वेळाए श्रकस्मात् जो पोताना शरीर पर फुधनां बिंड्र पमे तो ते सर्वे ष्ट्रशुजनां चिह्न हे. शय्या पर प्राये माबुं पमखं दबावीने सुबं ते शुजने सूचवे हे.

जाग्रत थती वेळानां राकुनोः

प्रजाते जाग्रत थतां पोतानी जे नासिकामांथी वायु वहेतो होय ते तरफनो पग प्रथम जूमि पर मूकवो ते शुजने सूचवे हे.

पोताने जो एक ठींक आवे तो ते अशुजने सूचवे हे. प्रथमज जो कोइ रंका स्त्रीना मुख पर, कागका पर, सावरणी पर, मुसख पर अथवा पगरखां पर पोतानी दृष्टि पमे तो ते महा अशुनने सूचवे हे. प्रथमज शंख, मयूर, हंस, देमकुं, दहींथी जरेलुं पात्र, श्रीफळ, पुष्प, खवण, सूर्य, गाय, हस्ती, खखाटमां कुंकु-मना तिलकवाळी सधवा स्त्री, कुमारिका श्रथवा मत्स्य पर जो पोतानी दृष्टि पमे तो ते महा शुजने सूचवे हे. प्रजाते जामत थतांज प्रथम जो इांख अथवा काखरनो शब्द संजळाय तो ते पण शुजनेज सूचवे हे. प्रजाते जायत यतांज कोइ खघुनीत (पेशाब) करती स्त्री पर पोतानी दृष्टि पमे तो ते अशुजने सूचवे हे. प्रजाते जायत थतांज अकस्मात् जो प्रथम शेखनी पर पोतानी दृष्टि परे तो जाणवुं के ते दिवसे पोताने राज्य तरफथी इब्यनो खाज थहो. जो कोइ पुरुष ख्रयवा स्त्रीना रमवानो शब्द संजळाय तो ते अशुजने सुचवे हे. प्रजाते जायत श्रतांज जो गायनो शब्द संजळाय ऋश्रवा तेना पर प्रथमज पोतानी हिम पमे तो ते शुजने सूचवे हे. प्रजाते जायत अतांज पोताना देव गुरुना मुख पर जो पोतानी दृष्टि पमे तो ते पण शुजनेज सूचवे हे. प्रजाते जायत अतांज अकस्मात् पोताना गुह्य स्थानक पर जो पोतानी दृष्टि पमे तो ते अशुजने सूचवे है. प्रजाते जायत थतांज लघुनीत (पेशाब) करतां थकां मूत्र-श्राव, विष्टाश्राव तथा वीर्यश्राव ए त्रणे एकी वखते जो थाय तो जाण्वुं के न मासनी अंदर पोतानुं मृत्यु थरो. प्रजाते सूर्य ज्या पठी मैथन सेववाथी लक्कीनो नाश थाय हे प्रजाते सूर्य

हाया पढ़ी जो शय्या परश्री छठीए तो पोताने जयंकर रोगनी छत्पत्ति थाय हे. प्रजाते सूर्य छग्या पढ़ी वकीनीत करती वेळाए श्चकस्मात् मुख दाराए जो विष्टाश्राव थाय तो जाण्डुं के पोतानुं सात दिवसनी श्चंदर मृत्यु थशे. प्रजाते जाग्रत थतांज जे जळपान करतुं ते पण महा श्चपशकुन हे.

दातण करती वेळानां राक्कनो.

बावळ, खींबमो, स्थाम्न वृद्ध तथा जंबीर वृद्धनी माळीनुं दातण उत्तम प्रकारनुं जाणवुं.

दंतधावन करवाने पूर्व दिशा तथा जत्तर दिशा सन्मुख बेसवुं ते जत्तम हे, पण पश्चिम दिशा सन्मुख दंतधावन कर-बाने बेसवुं नहीं, केमके ते लक्कीना नाशने सूचवे हे. दिहाण दिशा तथा विदिशा सन्मुख दातण करवाने वेसवुं ते संतानना नाशने सचवे हे. वळी वांकुं, फाटेख़ं, अत्यंत दुंकुं, अत्यंत जांकु तथा अत्यंत पातळ दातण करवाथी पोताना इव्यनो नाश थाय बे. दारना जंबर पर बेसीने दातण करवाथी द्रव्यनी हानि तथा कुटुंबमां क्लेश थाय हे. जनमक पगे बेसीने दंतधावन करवाथी पोताने जयंकर रोगनी जत्पत्ति थाय हे. दातण करती वेळाए पोताना शरीर पर जो कपोत पद्दीनी विष्टा पमे तो ते महा अशुजने सुचवे हे. ते वखते पोताना शरीर पर जो अकसात् कोइ पुष्प आवीने परे तो जाणुवं के पोताने उत्तम संतितनो खाज थहो. ते समये पोताना हारीर पर जो अससात् होल-भीना रसनां बिंड्र पे तो जाएवं के ते दिवसे पोताने कोइ माणसनी साथे क्लेश थशे. ते समये पोताना मस्तक पर अक-

स्मात् जो गरोळी आवीने पमे तो जाणवुं के ते दिवसे पोताने व्यापार करवाथी घणुं इव्य मळशे.

ते समये गाय पर शुंकवाश्री पोताना ज्ञव्यनी हानि श्राय हे. मैशुन सेवता एवा कोइ कुतराना जोका पर जो पोतानी दृष्टि पके तो जाणवुं के ते दिवसे पोताने व्यापार करवाश्री लाज श्रशे नहीं. सन्मुख कोइ कागको श्रावीने जो शब्द करवा लागे तो ते श्रशुजने सूचवे हे. पत्र श्रश्यवा पुस्तक वांचवाश्री ज्ञ्यनी हानि श्राय हे. पोतानी सन्मुख जो बिलाकी श्रावीने विष्टा करवा लागे तो जाणवुं के ते दिवसे पोताने राज्य तरफनो जय श्रशे. सन्मुख कोइ गर्दज श्रावीने जो जूंकवा लागे तो जाणवुं के ते दिवसे पोताने क्लेश श्रशे. वळी दातणनी चीर फेंकतां श्रकां ते जो चत्ती पके तो ते शुजने सूचवे हे.

स्तान करती वेळानां शकुनो.

स्नान करवाने पूर्व सन्मुख बेसवाथी लाज थाय हे, पण ते सिवाय बीजी कोइ पण दिशा तरफ स्नान करवाने बेसवुं ते अशुजने सूचवे हे. स्नान करती वेळाए घोमानो हेषारव तथा सिंहनी गर्जना जो संजळाय तो ते शुजने सूचवे हे. स्नान करती वेळाए प्रथम पोताना हृदय परनो जाग जो पोतानी मेळेज सुकाइ जाय तो जाणवुं के ह मासनी अंदरज पोतानुं मृत्यु थशे. ते समये प्रथमज पोतानी पीह पर जो जळ रेमवामां आवे तो ते अशुजनेज सूचवे हे. जळना वासणमांथी कागमो आवीने पाणी पीवा लागे तो ते पण अशुजनेज सूचवे हे. अकस्मात् ते जळनुं वासण पोतानो हाथ अथवा पग लाग-

वाश्री जो ढोळाइ जाय तो ते पण अशुजनेज सूचवे हे. वस्त्र रहित शहने स्नान करवाश्री ज्ञ्य तथा संतितनो नाहा श्राय हे. स्नान करती वेळाए मुख जारा जो रुधिरनुं वमन श्राय तो जाणवुं के त्रण मासनी अंदर पोतानुं मृत्यु श्रहो. स्नान करती वेळाए अकस्मात् मूत्रश्राव तथा विष्टाश्राव एकी वखते श्रह जाय तो जाणवुं के पोतानुं एक मासनी अंदरज मृत्यु श्रहो. ते वेळाए अकस्मात् पोताने जो घणी ठींको आववा खागे तो जाणवुं के ते दिवसे व्यापार करवाश्री पोताने ज्ञ्यनी हानि श्रहो. वृद्धनी नीचे वेसीने स्नान करवाश्री पिशाच आदिक छष्ट सच्चोनो पोताने छपज्ञव श्राय हे. जो ह्याम वस्त्र पहेरवामां आवे तो ते पण अपशकुन हे. वळी ते समये अकस्मात् पोताने जो बगासुं आवे तो ते पण अशुजनेज सूचवे हे.

॥ इति परकायप्रवेशविद्याप्रवीणे स्त्राचार्यश्रीजिनदत्तसूरीश्वर-विरचिते शकुनशास्त्रे तृतीयः प्रसावः ॥

॥ श्रीजिनेंदाय नमः॥

॥ चतुर्थः प्रस्तावः प्रारज्यते ॥

देशांतर जती वेळानां शुभाशुभ शक्रनो

देशांतर जती वेळाए श्याम वस्त्रो पहेरवां नहीं. तेमां पण मुख्यत्वे करीने मस्तक पर तो श्याम वस्त्र पहेरवुंज नहीं. पोताना हाथमां श्रीफल प्रमुख फळने राखवुं. पोताना खलाटमां कुंकुम अथवा चंदननुं तिलक करवुं. जघाने माथे प्रयाण करवुं महीं. कोइनी साथे क्लेश करवो नहीं.

देशांतर जती वेळाए पोतानी माबी बाजुए जो वृषजनो. मयूरनो, रुपारेखनो, शंखनो, जाखरनो, पारापतनो, पोपटनो, कोयलनो तथा कंइ पण वाजित्रनो जो शब्द संजळाय तो ते ग्रुज शकुन जाएवां. ते वेळाए जमएी बाजुए जो सिंहनो, जंटनो, अश्वनो, इस्तीनो, क्रौंच पद्यीनो, कागमानो, टिटिम नामना पद्यीनो तथा कृष्णकितका नामना पद्यीनो शब्द जो संजळाय तो तेपण ग्रुजनेज सूचवे हे. घरमांथी बहार नीकळचा बाद पाइं वाळीने जोवं नहीं तथा पाइं घरमां पण पोते दाखल थवुं नहीं, केमके तेम करवुं ए अपराकुन है. ते समये पोताना मुखमां (दिवस होय तो) तांबूख चाववुं ते शुज्जने सुचवे हे. पोताने अथवा पासे रहेखा कोइ पण मनुष्यने जो ठींक आवे तो थोनो वखत विश्राम खइने जवुं. पाणी पीने घरनी बहार नीकळवुं नहीं. घरना आंगणा पर पाणी ढोळवुं नहीं. घरना आंगणा पर थुंकवुं पण नहीं. खघुनीत करवाने पण बेसवुं नहीं. मस्तक पर खरज करवी नहीं. रुदन पण करवुं नहीं. वळी जे दिवसे देशांतर जवानुं होय ते दिवसे शिरमुंकन कराववुं नहीं तथा छुधनुं जोजन पण करबुं नहीं. जे दिवसे देशांतर जवानुं होय ते दिवसे काळ तथा जदेग नामनां चोघमीयां वखते प्रयाण करवुं नहीं. जे दिवसे देशांतर जवानुं होय ते कुटुंबमां जो कोड् माणसनुं मृत्यु थाय तो ते दिवसे प्रयाण करबुं नहीं. जे दिवमे देशांतर जवानुं होय ते दिवसे मैथुन सेववुं नहीं. जे दिवसे देशांतर जवुं होय ते दिवसे गाय आदिक पशुलने तामन करवुं नहीं.

देशांतर जती वेळाए सन्मुख जोवानां शक्तनो.

देशांतर जती वेळाए घरधी बहार नीकळती वेळाए आमी जो विलामी जतरे ऋथवा जो सर्प जतरे तो विश्राम लीधा विना बीलकुल प्रयाण करवुं नहीं. सन्मुख जो ऋश्व पर नेसीने कोइ हिश्रयारबंध माण्स ऋ वतो मालुम परे तो ते शुन्नने सूचवे हे. सन्मुख जो स्वार विना श्रश्व श्रावतो माखुम परे श्रने ते जो हेपारव करे तो ते पण शुजनेज सूचवे हे. वळी पोतानो स्वारी करवानो अश्व जो हेपारव करे तो ते पण शुजनेज सूचवे है। सन्मुख स्रावतो कोइ श्रश्व जो पोतानी पासे स्रावीने जन्नो रहे अने पोताना पग वती जो जूमि खोदवा खागे तो ते अशुज-ने सूचवे हे सन्मुख जो कोइ हस्ती आवतो मालुम परे. सन्मुख जो गाय त्र्यावती मालुम पमे, कोइ कुमारिका पोताना मस्तक पर दहीं, पाणी अथवा मधयी जरेख़ं माटीनुं वासण खड़ने सन्मुख आवती जो माखुम परे, जो कोइ सधवा पोताना मस्तक पर पाणीनुं वासण खड़ने तथा पोताना बन्ने हाथ फ़ुलावती थकी आवती मालुम पमे, जो कोइ गर्दन माटीना बोजा सहित सन्मुख आवतो माखुम पर्ने, कोइ बळद श्रयवा महिष (पामो) पाणीनी पखालयी लादेलो सन्मुख श्रावतो मालुम पर्मे, कोइ सधवा स्त्री पोताना मस्तक पर मग श्रयवा खवण्यी जरेखुं वासण खड्ने सन्मुख आवती जो माखम पर्के, सन्मुख जो कोइ सधवा स्त्री ऋथवा कुमारिका पोताना शकु० ३

हाश्रमां चोखाश्री जरेख़ं वासण खड़ने आवती माख़म परे, सन्मुख जो कोइ नापिक (वाएंद) पोतानां हिश्रयार सहित श्चावतो माल्यम पर्ने, जो कोइ कुंजार पोताना मस्तक पर पोतानुं चाक अथवा माटीनुं वासण लड्ने जो सन्मुख आवतो मालुम पमे, लीखं वस्त्र पहेरीने तथा ललाटमां कुंकुमना तिलकवाळी अने धारण करेल हे हाथमां श्रीफल जेणीए एवी कोइ सधवा स्त्री अथवा कुमारिका जो सन्मुख आवती मालुम पर्ने, जो कोइ वेश्या स्त्री कटाक्त मारती श्रकी सन्मुख श्रावती मालुम पमे, सन्मुख कोइ घोमी पोताना बच्चा सहित स्वार विनानी आवती मालुम पर्ने, जो कोइ सधवा स्त्री पोतानी केम पर मुग्ध बाळकने खड़ने सन्मुख आवती माखुम पर्ने, कोइ हरिएी सन्मुख आवती अथवा सन्मुख जजेली जो मालुम परे, कोइ सधवा स्त्री पोताना हाथमां पुष्पथी जरेखुं वांसनुं अथवा त्रांबानुं वासण लड़ने जो सन्मुख आवती मालुम परे, सन्मुख जो कोइ सधवा स्त्री पोताना हाथमां कुंकुमथी जरेखुं वासण खड़ने आवती मालुम पर्म, जो कोइ सधवा स्त्री पोताना मस्तक पर रूपानो जळथी जरेलो कलश लइने सन्मुख आवती मालुम पमे, जो कोइ सधवा स्त्री पोताना पगमां फंकार शब्द करतां फांफर पहेरीने सन्मुख आवती माद्धम परे, सन्मुख जो कोइ बाळक दोमतो थको आवतो मालुम पमे, जो कोइ सधवा स्त्री पोताना जमणा हाथनी आंगळीए कोइ बाळकने वळगामीने सन्मुख आवती मालुम पर्ने, जो कोइ चांनालिए। पोताना मस्तक पर विष्टार्थी जरेखुं वासण खड़ने सन्मुख आवती माखुम

पमे, सन्मुख जो कोइ पुरुष अअवा सधवास्त्री पोताना हाअमां पचरंगी नामां खड़ने आवतां माखुम पमे, जो कोइ पुरुष अथवा संधवा स्त्री पोताना हाथमां बीजोरं खड़ने सन्मुख आवतां मालुम पर्मे, जो कोइ पुरुष ऋथवा सधवा स्त्री पोताना हाथमां श्रथवा मस्तक पर श्राम्बफळोथी जरेखुं वासण लइने सन्मुख श्रावतां माद्धम पमे, सन्मुख जो कोइ पुरुष पोताना हाश्रमां श्वेत अथवा लीली पताका लइने आवतो मालुम परे, जो कोइ पुरुष पोताना मस्तक पर रुनो समूह खड़ने सन्मुख आवतो मालुम परे, सन्मुख जो कोइ पुरुष पोताना हाश्रमां शंख लड्ने श्रावतो मालुम परे, जो कोइ पुरुष पोताना हाश्रमां रोलमीनो सांठो खड़ने सन्मुख आवतो मालुम परे, जो कोइ पुरुष पोताना मस्तक पर नागरविद्वीनां पांदमां जेथी जरेखं वासण खड़ने सन्मुख श्रावतो माल्रम पर्ने, सन्मुख जो कोइ पुरुष पोताना हाथमां रूपानुं अथवा त्रांबानुं खादी वासए खड्ने आवतो माद्धम पमे, सन्मुख जो कोइ पुरुष पोताना हाश्रमां कमळनुं पुष्प लड्ने श्चावतो माखुम परे, जो कोइ पुरुष पोताना हाथमां मींढोळनां फळो खइने सन्मुख आवतो मालुम पर्ने, जो कोइ पुरुष पोताना हाश्रमां गोळशी जरेख़ं वासण खड़ने सन्मुख आवतो माखुम प्रमे, जो कोइ पुरुष पोताना हाश्रमां हाश्रीदांतनां ऋखंग वलयो खड़ने सन्मुख आवतो माखुम पमे, जो कोइ पुरुष पोताना हाथमां कर्पूरथी जरेखुं वासण खड़ने सन्मुख आवतो माखुम पने को ते सर्व शुजनेज सूचवे हे अर्थात् ते सर्व शुज शकुन गणाय है. जो कोइ रंका स्त्री सन्मुख आवती मालुम पर्क, जो कोइ

त्रिदंनी योगी सन्मुख स्त्रावतो मालुम पर्ने, सन्मुख जो कोइ जिद्धक त्र्यावतो माख्रम पमे, सन्मुख जो कोइ गर्दन शब्द करतो थको त्र्यावतो मालुम पर्के, जो कोइ कुतरो पोतानी सन्मुख आवीने जसवा खागे, सन्मुख जो नोळीयुं आवतुं मालुम परे, सन्मुख जो कोइ कुमारिका रोती श्रकी आवती मालुम परे, जो कोइ महिषी (जेंदा) सन्मुख ऋावती मालुम पमे, जो कोइ वकरी अथवा वकरो शब्द करतो थको सन्मुख आवतो मालुम पर्ने, जो कोइ सधवा स्त्री अथवा पुरुष पोताना हाथमां अथवा मस्तक पर जमदथी जरेखं वासण खड़ने आवतां माद्धम परे, जो कोइ सधवा स्त्री पोताना मस्तक पर जळथी जरेख़ं वासण खड्ने सन्मुख आवती माखुम परे अने ते वासण श्चकस्मात् नीचे पमी जइ तेमांथी जो पाणी ढोळाइ जाय, जो कोइ सधवा स्त्री अथवा पुरुष खुद्धा मस्तकथी सन्मुख आवतां माखुम पर्ने, जो सन्मुख कोइ वांदरो छावतो माखुम पर्ने, जो कोइ कुतरी पोतानां बचांचं सहित सन्मुख आवती मालुम प्रे, जो कोइ पुरुष अथवा सधवा स्त्री पोताना हाथमां अथवा मस्तक पर घृत अथवा तैल्यी जरेलुं कंइ पण वासण लड्ने सन्मुख आवतां मालुम परे, सन्मुख जो कोइ स्त्री अथवा पुरुष हाश्रमां दीपक लड़ने आवतां मालुम पमे, जो कोइ सधवा स्त्री वस्त्रथी पोतानुं मुख ढांकीने सन्मुख त्र्यावती मालुम पमे, जो कोइ पुरुष अथवा सधवा स्त्री पोताना कान खोतरतां अथवा मस्तक पर खरज करतां थकां सन्मुख आवतां मालुम पर्ने, जो कोइ जंट सन्मुख आवतो मालुम परे, सन्मुख जो मनुष्यनुं मुमंड आवतुं मालुम पमे अने तेनी साथेना मनुष्यो जो रमता होय. जो सर्य अस्त थतो माद्यम परे, अकस्मात जो मेघनी गर्जना थाय, श्रकस्मात् जो घुवमनो घुत्कार शब्द संजळाय, जो शियाळनो शब्द संजळाय, जो कोई पुरुष अथवा स्त्रीना रमवानो शब्द संजळाय, पोताने जो कोश च्रमर आवीने अक-स्मात मंख मारे, अकस्मात पोताना शरीर पर जो कागमानी विष्टा परे, पोताना हाश्रमां लीधेलं फळ जो श्रकस्मात् नीचे पनी जाय, पोते शस्त्र वती सोपारी आदिक फळने कापवुं, अकस्मात् पोताना शरीर पर जो छधनां अथवा घृतनां विंदु र् परे, पोताना कंठमां पहेरेखी पुष्पनी माळा श्रकसात् जो त्रुटी जाय, पोताने जो तृषा खागे, कोइ मित्र अथवा संबंधी पोताना पृष्ट जागमां जो हाथ वती तामना करे, अकस्मात् पोताना शरीर पर जो रुधिर पमे, पोताने जो वमन याय, श्रकस्मात पोताना खखाटमां रहेलुं तिलक जो जुंसाइ जाय, जो कोइ मित्र श्रयवा संबंधीना पगथी श्रकस्मात पोतानो पग जो दबाइ जाय, श्रकस्मात् खीसकोली जो पोताना शरीर पर आवीने पमे, श्रकस्मात् जो कोइ माणस पोताने तुत्र फळनी जेटदेवा आवे, जो कोइ सधवा स्त्री अथवा कोइ पुरुष पोतानी सन्मुख आवीने माटीनं वासण फेंकीने जांगी नाखे, जो पोताना शरीर पर श्चंगारो (कोलसो) पमे, जो पोताना शरीर पर श्चकस्मात् पका-वेखुं कंइ अनाज परे तो ते सर्व अशुन्नसूचक हे. पोते पोताना हाश्रमां रहेलं फळ बीजाने आपवं ते पण अशुज है।

शुज शकुनो थती वेळाए विलंब रहित प्रयाण करबुं, तथा

श्रशुज शकुनो थती वेळाए पासेनी कोइ जगो पर विश्राम सइने जपर जणावेदां कोइपण शुज शकुन थाय त्यारेज त्यांथी प्रयाण करवुं; वळी श्रशुज शकुन थती वेळाए पण पाठा वळी पोताना घरमां जवुं नहीं.

ब्यापार स्थादिक कोइ पण कार्य माटे जे गाम स्थथवा नग-रमां जवुं होय त्यां पहोंचती वेळाए ते गाम स्थथवा नगरनी स्थासपास जघन्यथी चाळीश हाथ सुधीनी जूमि पर पेशाव करवो नहीं.

नगरमां दाखल थती वेळाए नीचे प्रमाणे राक्कनो जोवां.

गाम श्रथवा नगरनी श्रंदर प्रवेश करती वेळाए पोतानी जमणी वाजुए जो मयूर, बगढ़ुं, टिटिम पही, खक्कमलोद नामनुं पही, बाज नामनुं पही तथा पारापत (पारेवुं), एट- खांमांथी कोइ पण पही जो शब्द करतुं थकुं बेठेखुं माढुम पमे, तो ते शुजने सूचवे ठे. पोतानी माबी वाजुए जो रुपारेख नामनुं पही, राधा नामनुं पही, हंस पही, कागमो, कुकमो, कौंच नामनुं पही तथा कोकिख, एटखांमांथी कोइ पण पही शब्द करतुं श्रकुं बेठेखुं माढुम पमे तो ते पण शुजनेज सूचवे ठे. पोतानी जमणी वाजुए जो घुवम, सारस, चकखी, चमीचिटिका तथा श्रेत रंगनुं कबुतर, एटखांमांथी कोइ पण पही शब्द करतुं शकुं बेठेखुं माढुम पमे तो ते श्रशुजने सूचवे ठे. माबी वाजुए काबर, समरी, तित्तर श्रमे पद्मरेखा नामनुं पही, एटखां पहीलेमांथी जो कोइ पण पही शब्द करतुं शकुं बेठेखुं माढुम पमे तो ते श्रशुजने सूचवे ठे.

हवे ते गाम अथवा नगरनी अंदर प्रवेश करती वेळाए पांडं वाळीने जोवुं ते पण अशुजनेज सूचवे छे. पोताने जो ठींक आवे अथवा सन्मुख आवता कोइ पण मनुष्यने जो ठींक आवे तो ते वखते प्रवेश करवो ते अपशकुन छे. पोताना मस्तक परनुं वस्त्र जतारवुं नहीं. सन्मुख जो कोइ त्रिदंकी, ज्यामे माथे पुरुष अथवा स्त्री, गर्दज, रंमा स्त्री अने महिष आवतां मासुम पमे तो ते पण अशुजनेज सूचवे छे, माटे ते वखते प्रवेश करवो नहीं. गाय, हस्ती, हरिणी, अश्व, कुमारिका अने हथियारवंध पुरुष जो सन्मुख आवतां मासुम पमे तो ते जत्तम प्रकारनुं शकुन जाणवुं, माटे ते वखते विसंब रहित त्यां प्रवेश करवो. ॥ इति परकायप्रवेशविद्याप्रवीणाचार्यश्रीजिनदत्तस्रीश्वर-

विरचिते शकुनशास्त्रे चतुर्थः प्रस्तावः ॥

॥ श्रीजिनेंदाय नमः॥

॥ पश्चमः प्रस्तावः प्रारुयते ॥

वरसाद संबंधी परीक्षाः

चतुर्मासमां वरसाद श्रद्दों के नहीं ते माटे ज्येष्ठ मासना शुक्ल पद्दमां नीचे प्रमाणे जोबुं.

ज्येष्ठ मासना शुक्ल पक्तना पमवाने दिवसे प्रजातमां सूर्यो-द्यसमये पूर्व दिशामां जो सूर्यनी आसपास कंकणाकारे पीळा रंगनो चळकाट अयेखो मालुम पमे तो जाणवुं के ते चतुर्मासमां प्रणो वरसाद अशे. सूर्योदय पहेलां प्रजातमां पूर्व दिशामां जो

खी**खा रंगनुं मत्स्यना त्र्याकारनुं वाद**ळुं स्थिर रहेखुं माख्रम पमे श्रने सूर्योदय थया पठी एक घटिकानी श्रंदर ते वादछुं जो ते पूर्व दिशामांज गुप्त थइ जाय तो जाण्युं के ते चतुर्मासमां एक बिंधु पण वरसादनुं पमशे नहीं. प्रजातमां सूर्य जो स्याम रंगनां वादळांजेथी घेरायो थकोज जदय पामे स्थने पठी एक घटिकानी श्रंदर ते वादळुं जो ईशान दिशामां जड़ने श्रदृश्य थश्र जाय तो जाणवुं के ते चतुर्मासमां खेतीने श्रमुकूळ वर-साद थरो नहीं. ज्येष्ठ मासनी बीजने दिवसे संध्याकाळे आका-शमां पूर्व दिशा तरफ जो लाल रंगनं हस्तीना आकारनं वादळं दीठामां त्रावे तो जाणुवं के ते दिवसथी त्राठ दिवसनी श्रंदर जरुर वरसाद थहो. ते दिवसे प्रजातमां आकाशमां अग्नि खुणा तो जाण्वुं के तेज दिवसे घणो वरसाद थहो. ते दिवसे सूर्यास्त थवाने हजु एक घटिकानो विलंब होय छाने ते समये छाका-शमां पूर्व दिशामां जो कोइ तारो दृष्टिगोचर श्राय तो जाणवुं के ते चतुर्मासमां एटखो बधो वरसाद श्रहो के जेथी श्रनाज पाकी शकशे नहीं. ते दिवसे सूर्य खीखा रंगनां वादळां छेथी आह्यादन अइनेज जो अस्त थाय तो जाणवुं के तेज रात्रिए मुसलधार वरसाद थहो. ते दिवसे संध्याकाळे जो गाय पर वीजळी पमे तो जाणवुं के ते देशमां एवो वरसाद थाय के जेथी मरकी आदिक जपज्ञवनी त्यां जत्पत्ति थाय. ते दिवसे प्रजातमां सूर्योदयसमये दहिए दिशामांथी प्रचंम वायु स्त्रावीने जो धूखीना समृहथी सूर्यने आज्ञादन करी मूके तो जाणवुं के

त्यां श्रंतर्भृहर्त्तमां जरुर वरसाद श्रहो. ज्येष्ठ मासनी त्रीजने दिवसे कोइ पीळा रंगनी वादळी संध्याकाळे ऋग्नि खुणामांश्री श्रावीने जो पश्चिम दिशामां श्रदृश्य थड़ जाय तो जाएवं के त्यां चतुर्मासमां खेतीने अनुकूळ सारो वरसाद थहो तेज दिवसे कोइ लाल रंगनी वादळी प्रजातमां सूर्योदयसमये पश्चिम दिशामांथ्री स्रावीने सूर्यनां विंबने जो स्राह्मादन करे तो जाएवुं के ते चतुर्मासमां घणोज थोको वरसाद श्रहो. ते दिवसे मध्याह्न-काळे ऋाकाशमां ईशान दिशामांथी जो धीमी धीमी गर्जना संजळाय तो जाणवं के ते रात्रिए वरसाद थहो. ते दिवसे नैर्कत्य ऋथवा पश्चिम दिशा तरफ संध्याकाळे जो इयाम रंगनं वादळं देखाय तो जाणुवं के ते वर्षमां बीलकुल वरसाद श्रहो नहीं ज्येष्ठ मासनी चतुर्थी तिथिए ख्राकाशमां जो दक्षिए दिशा तरफ मध्याह्नकाळे घीमी गर्जना श्रती मालुम पर्ने तो जाणवं के वे दिवसनी ऋंदर त्यां घणो वरसाद शरो. ज्येष्ठ मासनी पंचनीने दिवसे प्रजातमां सूर्योदयसमये सूर्यनी आस-पास जो खाख रंगनुं कुंमाळूं थयेखुं माखुम पमे तो जाएवुं के तेज दिवसे वरसाद थरो. तेज दिवसे वे घटिका दिवस चड्या बाद आकाशमां जो श्वेत रंगनां वादळां हे देखवामां आवे तो जाणवुं के ते वर्षमां बीखकुख वरसाद अशे नहीं अने मोटो डुकाळ पमशे. तेज दिवसे संध्याकाळे आकाशमां जो लाल रंगनां वादळांचे ऋग्नि दिशामां जोवामां ऋावे तो जाएवं के पांच दिसवनी खंदर घणो वरसाद थहो. तेज दिवसे जो मंगळ-वार आवेलो होय तो जाणवं के इनिया पर पाणीनी मोटी

रेख आवशे. तेज दिवसे प्रजातमां जो दक्षिण दिशामां सूर्योदय पहेलां वीजळी थती मालुम पमे तो जाएवं के त्रए दिवसनी अंदर निश्चे करीने वरसाद श्रहो. तेज दिवसे मध्याह्वकाळे ईशान दिशा तरफ एक घटिका रात्रि गया बाद जो वीजळी अपने गुर्जना थती मालुम परे तो तेज रात्रिए घणो वरसाद श्चावे. ते दिवसे पश्चिम दिशामांश्री संध्याकाळे पीळा सोनेरी रंगनी कोइ वादळी आवती जो मालुम पमे तो जाएवं के ते वर्षमां बीलकुल वरसाद थहो नहीं. ते दिवसे दक्षिण दिशा-मांथी संध्याकाळे लीला रंगनी वादळी जो आवती मालुम परे तो जाणवं के एक अठवामीयामां जरुर वरसाद अशे ते दिवसे गुरुवार होय श्रने पूर्व दिशामांथी जो गर्जना संजळाती होय तो तेज दिवसे वरसाद थाय हे. ते दिवसे शनिवार होय श्चने जत्तर दिशामां संध्याकाळे जो वीजळी श्रती होय तो जाणुबं के चार दिवसनी ऋंदर घणो वरसाद श्रशे. ते दिवसे रविवार होय अने दक्षिण दिशामांथी जो प्रजातमां ठंमो वायु श्रावतो मालुम पमे तो अंतर्भुहूर्त्तमां घणो वरसाद थाय. ते द्विसे मध्याह्नकाळे आकाशमां वादळांचे जो श्वेत रंगनां फाटेलां मालुम परे तो जाएवं के ते मासमां बीलकुल वरसाद श्रहो नहीं ते दिवसे संध्याकाळे जो चातक पद्दीर्छ शब्द करतां मालुम परे तो तेज रात्रिए वरसाद थाय. ते दिवसे सूर्योदय-समये सर्य जो स्याम रंगनां वादळांलं थी घेरायेखो अने अहस्य होय तो जाएवं के तेज दिवसे घएो वरसाद थहो. ते दिवसे सूर्यास्तसमये सूर्य जो पीळा रंगनां वादळांजेथी श्रदृश्य रही- नेज श्राथमी जाय तो जाणुं के श्राठ दिवस पत्नी वरसाद पमरो. ज्येष्ठ मासनी श्रष्टमीने दिवसे श्राकाशमांश्री संध्याकाळे जो घणा तारार्ज खरता माख्रम पमे तो जाणवुं के ते चतुर्मा-समां वरसाद थहो नहीं. ते दिवसे जो शनिवार होय अने श्चाकाशमां जो श्वेत रंगनां वादळांचे मध्याह्नकाळे जोवामां श्रावे तो जाएवं के त्रए दिवसनी श्रंदर जरुर वरसाद श्रहो. ते दिवसे मध्याह्नकाळे आकाशमांथी जो वीजळी परे अने न्नयंकर गर्जनार्च जो थाय तो जाणवुं के ते वर्षमां बीलकुल वरसाद थरो नहीं. ते दिवसे संध्याकाळे जो नैर्कत्य दिशामां वीजळीड थती मालुम पमे अने जो ते वखते गर्जना न थती होय तो जाएवुं के श्रंतर्मुहूर्त्तमां घएो वरसाद श्रहो. ते दिवसे प्रजातमां सूर्यनी आसपास पीळा रंगनां वादळांच जो माखुम पने तो जाएवं के ते दिवसथी छ दिवसनी खंदर जरुर वरसाद श्रहो. ते दिवसे संध्याकाळे जो जयंकर गर्जना श्रती माल्लम पमे अपने तेनी साथे जो थोना ठांटा पने तो जाणवुं के पठी ते मासमां बीलकुल वरसाद थहो नहीं. ते दिवसे रविवार होय श्चने प्रजातमां जो वीजळी पमे तो जाणुबुं के ते रात्रिए वर-सादथी समस्त इनियानो प्रखय थहो. ज्येष्ठ मासनी नवमीने दिवसे शनिवार होय श्रमे प्रजातमांज जो वरसाद वरसवी शरु श्राय तो जाएवं के एकी वखते ते स्त्राठ दिवस सुधी अविश्वित्र रीते वरस्या करशे. ते दिवसे पाछली रात्रिए जो वीजळीड तथा गर्जनाड थती मासुम पमे तो जाएवुं के ते चतुर्मासमां खान्नकारक वरसाद वरसहो. ते दिवसे आकाशमां

प्रजातमां जो घणी धूली जमती मालुम पमे तो जाणुवं के श्रांतर्मुहूर्त्तनी अंदर घणो वरसाद शरो. ते दिवसे आकारामां मजातमां जो दक्षिण दिशा तरफ वीजळी यती मालम पमे तो जाएवं के संध्याकाळ सुधीमां ते दिवसे घणो वरसाद वरसहो. ते दिवसे संध्याकाळे जो आकाशमांथी तारार्च खरता मालुम परे अने ते दिवसे जो मंगळवार होय तो जाण्वुं के ते चतु-मासमां घणो वरसाद पमशे. ते दिवसे मध्याह्नकाळे सूर्य जो इयाम रंगनां वादळांजेथी जवायेलो होय अने अग्नि दिशामांथी जो धीमी गर्जना संज्ञळाती होय तो जाएवं के ते दिवसेज घणो वरसाद पमरो. ते दिवसे संध्याकाळे आकारामां जो वंटो-ळी च अइने घणी घूटी जमे तथा साथेज जो वरसादना ग्रांटा च पण पनवा खागे अने गर्जना पण थवा खागे तो जाएवं के ते सघळुं फोकट हे, केमके तेथी ते चतुर्मासमां पहीथी बीखकुख वरसाद थतो नथी. ते दिवसे त्रण घटिका रात्रि गया बाद श्राकाशमांथी जो जहकापात थाय तो जाएवं के समस्त जग-तनो ते चतुर्मासमां थनारा वरसादथी प्रखय थहो. ते दिवसे एक पहोर दिवस चड्या बाद जो घणां मयूर पहाी बोदातां मालुम पर्ने तो जाणवुं के एक पहोरनी ऋंदर घणो वरसाद थरो. ते दिवसे चार घटिका दिवस चड्या बाद प्रचंम वायु जो वावा लागे तथा वीजळी अने गर्जनार्ड पण थाय तो जाण्युं के ते दिवसथी त्रण दिवसनी ऋंदर जरुर वरसाद थहो. ज्येष्ठ मासनी दशमीने दिवसे संध्याकाळे जो गर्जना थवा लागे तो जाणवुं के ते मासमां वरसाद थहो नहीं. ते दिवसे जो रवि

अथवा जोमवार होय तो ते दिवसथी त्रण दिवसनी अंदर जरुर वरसाद थाय. वळी ते दिवसे जो बुधवार होय अने प्रजातमां जो श्वेत रंगनां वादळां पश्चिम दिशामां आवे तो ते माससां बीखकुख वरसाद थाय नहीं. ते दिवसे संध्याकाळे जो अग्नि दिशामांथी लाल रंगनी वादळी आवती मालुम परे तो जाण्वुं के ते रात्रिए घणो वरसाद पमशे दिवसे संध्याकाळे जो नैर्फल्य दिशामांथी काळा रंगनी वादळी आवती मालम पमे तो ते दिवसथी छ दिवसनी अंदर वरसाद वरसे छे. ते दिवसे प्रजातमांज जो वरसाद वरसवो शरु थाय अने वळी ते दिवसे जो गुरुवार होय तो ते दिवसे अंतर्मुहूर्त सुधीज ते वरसाद वरसीने पाठो ते समस्त चतुर्मासमां वरसतो नथी. ते दिवसे मध्याह्नकाळे सूर्य जो श्वेत रंगनां वादळां चथी आज्ञा-दन श्रयेखो माख्रम परे तो जाणवुं के ते चतुर्मासमां घणो वर-साद थरो. ते दिवसे संध्याकाळे सूर्य जो खांख रंगनां वादळां-जंशी विंटायेलो मालुम परे तो तेथी जाणवुं के ते दिवसथी त्रण दिवसनी छांदर घणो वरसाद थहो. ते दिवसे प्रजातमां जो सूर्यनी आसपास लीला रंगनुं कुंमाळुं अयेखुं मालुम पमे तो जाएवं के ते दिवसे घणोज वरसाद थहो. ते दिवसे मध्याह्न-काळे दिक्कण दिशामांथी जो पीळा सोनेरी रंगनी वादळी श्रावती मालुम पर्ने श्राने तेज वादळी जो ईशान दिशामां पार्टी श्रदृ इय श्रव् जाय तो जाणु वुं के ते वर्षमां हद जपरांत वरसाद थ्रइने खेतीना पाकनो नाश करशे. ते दिवसे प्रजातमांज पश्चिम दिशामांश्री खाख रंगनी वादळी श्रावती माखुम परे श्रने तेज

वादळी जो पूर्व दिशामां जइने ऋदश्य थाय तो जाएवुं के ते वर्षमां खेतीने अनुकूळ एवो घणो सारो वरसाद पमशे. ते दिवसे वे घटीका रात्रि गया बाद ईशान दिशामां जो वीजळी छ यवा खागे अने तेज दिशामां जो घणा ताराच खरता माखुम प्रमे तो जाएवं के ते पाछली रात्रिए घएो वरसाद अशे. ते दिवसे एक पहोर दिवस चड्या बाद नैर्फ्स दिशामां श्री श्रेत रंगनी वादळी जो आवती मालुम पमे अने ते वादळी जो दिक्तिण दिशामां ऋदश्य थर जाय तो जाणवुं के ते दिवसथी आठ दिवसनी खंदर जरुर घणो वरसाद खरो. ते दिवसे सूर्यास्तसमये घणी जयंकर गर्जनार्च जो यती माखुम पमे तो जाणवुं के ते रात्रिए घणो वरसाद थहो. ते दिवसे सूर्यास्त-समये आकारामांथी जो जहकापात थाय तो जाणवुं के ते वर्षमां खेतीने श्रानुकूळ वरसाद पमशे नहीं. ते दिवसे पाछखे पहोरे सूर्य जो श्वेत रगनां वादळांज्यी ठायेखो मालुम परे श्चने तेवीज रीते संध्याकाळ सुधी पण श्चहत्रय रहीने जो श्चस्त थाइ जाय तो जाणवुं के ते चतुर्मासमां बीखकुख वरसाद श्रहो नहीं. ते दिवसे मध्याह्नकाळे आकाशमां पश्चिम दिशामांश्री जंबूफळ सरखा रंगनी वादळी आवती मालुम परे अने ते वादळी जो ईशान दिशामां जड़ने श्रदृश्य श्रह जाय तो जाणु बुं के ते दिवसयी पांच दिवसनी खंदर जरुर वरसाद शहो. ते दिवसे चार घटिका रात्रि गया बाद आकाशमां जो शुक्रना तारानुं यहण यतुं मालुम पमे तो जाणवुं के ते चतुर्मासमां एक बिंछ पण वरसादनें पमशे नहीं. ते दिवसे जो जोमवार

होय तथा मंगळनुं मध्य रात्रिए जो यहण थवानुं होय तो जाएवं के ते दिवसथी बार वर्ष सुधी ते देशमां मोटो खुकाळ पमरो. ते दिवसे मध्य रात्रिए जो आकारामांथी दक्षिए दिशामां घणा तारार्ज खरवा लागे तो जाणवं के ते चतुर्मासमां ते देशमां पाणीनी मोटी रेख आवशे तथा तेमां घणां प्राणीचनो नाश थहो. ते दिवसे पाछली रात्रिए जो घणीज जयंकर गर्जना थाय अने जो जीए। वरसादना ग्रांटार्ज आववा खागे तथा ते रात्रिए जो शनिवार होय तो वरसाद श्रविञ्चित्र रीते पंदर दिवस सुधी परे हे. ते दिवसे संध्याकाळे जो दक्तिए दिशा-मांथी जयंकर पवन आवीने तेनी साथे वरसाद वरसवा लागे अने ते दिवसे सोमवार होय तो जाएवं के ते आखी रात्रि सुधी घणो सारो वरसाद पमहो. ज्येष्ठ मासनी एकादशीने दिवसे मध्य रात्रिए आकाशमांथी जो तारार्ड पूर्व दिशा तरफ खरता मालुम परे तो जाणवुं के ते दिवसथी एक मास सुधीमां बीखकुख वरसाद थशे नहीं. ते दिवसे संध्याकाळे दक्षिण दिशामांथी केसर सरखा रंगनी वादळी आवती मालुम परे अने ते वादळी जो पूर्व दिशामां अहरय अश् जाय तो जाएवं के ते चतुर्मासमां खेतीने ऋनुकूळ वरसाद पमरो. ते दिवसे प्रजातमां स्याम रंगनी वादळी पश्चिम दिशामांथी आवती माख़ुम पमे अने ते वादळी पाठी जो पूर्व दिशामां सूर्यने ढांकीने श्रदश्य थड़ जाय तो जाण्डुं के ते चतुर्मासमां घणो वर-साद थरो नहीं.ते दिवसे मध्याह्नकाळे श्वेत रंगनी वादळी अप्नि दिशामांथी आवीने दक्षिण दिशामां जो श्रदश्य श्रइ जाय तो

जाणवुं के ते दिवसथी वे दिवसनी खंदर घणो वरसाद थहो. ते दिवसे वे घटिका दिवस चड्या बाद श्राकाशमां ईशान दिशामांश्री पीळा सोनेरी रंगनी वादळी श्रावती मास्रम पमे अने तेज वादळी जो पाठी दक्षिण दिशमां ऋदश्य श्रइ जाय तो जाएवं के ते चतुर्मासमां श्रोमो वरसाद पमशे. ते दिवसे प्रजातमां सूर्योदय पहेलां जो आकाशमांथी तारार्छ खरता माख्रम पमे तो जाणवुं के ते चतुर्मासमां वरसादनुं एक बिंड पण पमरो नहीं. ते दिवसे जो रविवार होय अने मध्याह्न-काळे जो न सहन थाइ शके एवी ताप पमती होय तो जाएवुं के ते दिवसथी वे दिवसनी ऋंदर जरुर सारो वरसाद थहो. ते दिवसे सूर्यास्तसमये सूर्यनो रंग पीळो ऋने तेज विनानो जो माद्यम परे तो जाणवुं के ते रात्रिए जरुर वरसाद थहो. ते दिवसे सूर्योदय पठी त्रण घटिका बाद आकाशमां पूर्व दिशा तरफ जो वीजळी थती मालुम पर्ने तो जाएवुं के ते दिवसे सूर्यास्त पहेलांज घणो वरसाद पमशे. ते दिवसे सूर्योदय पठी वे घटिका बाद पश्चिम दिशामांथी लीला रंगनी वादळी छावती जो मालुम पर्ने अने ते वादळी एकदम जो ईशान दिशामां श्रदृश्य श्रव् जाय तो जाण्वुं के तेज मासमां फक्त वरसाद वरसरो, पण पठीना आखा चतुर्मासमां बीखकुख वरसाद वरसरो नहीं. ते दिवसे सूर्योदय पठी एक पहोर गया बाद सूर्य जो इयाम रंगनां वादळांडिथी घेराइ जइ ऋददय अइ जाय तथा ते दिवसे जो जोमवार होय तो ते चतुर्मासमां खेतीने अनु-कूळ सारो वरसाद वरसहो. ते दिवसे सूर्यास्त पठी वे घटिका

रात्रि गया बाद नैर्फल दिशामां जो वीजळी अने गर्जना अवा मांने तो जाणुवं के ते रात्रिए घणो सारो वरसाद थहो. ते दिवसे संध्याकाळे पश्चिम दिशामां आकाशमां सोनेरी रंगनां चळकतां वादळांजे जो माखम पर्ने तो प्रजातमां वळते दिवसे जरुर वरसाद थाय. ते दिवसे मध्याह्नकाळे जो जत्तर दिशामां वीजळी थाय ऋने ज्ञयंकर गर्जनार्छ पण थती जो माखुम पमे तो जाण् हुं के ते मासमां बीलकुल वरसाद थहो नहीं. ते दिवसे एक पहोर दिवस चड्या बाद ईशान दिशामांथी गुलाब सरला रंगनी वादळी जो आवती मालुम पमे अने तेज वादळी पाठी जो पश्चिम दिशामां जर्ने अहस्य थर जाय तो जाएवं के ते दिवसे सूर्यास्त पहेलां जरुर वरसाद थहो. ते दिवसे एक पहोर दिवस चड्या बाद अग्नि दिशामांथी जो श्वेत रंगनी वादळी आवती मालुम पर्ने अने तेज वादळी पाठी जो वायव्य दिशामां श्रदृश्य थड जाय तो जाणुवं के ते दिवसथी एक श्रववामी-यानी ऋंदर जरुर वरसाद अहो. ते दिवसे चार घटिका दिवस चङ्या बाद जत्तर दिशामांश्री जो जोसबंध पवन श्रावीने श्राकाशमां धूलीना वंटोळीश्रा श्रवा मांमे तो जाएवं के तेज दिवसे सारो वरसाद थहो. ते दिवसे मध्याह्नकाळे जो नैर्कत्य दिशा तरफ वीजळी ठ तथा गर्जना ठ थवा खागे तो जाए दुं के ते दिवसे सूर्यास्तसमये जरुर वरसाद थहो. ते दिवसे जो गुरुवार होय खने मध्य रात्रिए जो दक्षिण दिशामां ताराचे खरता माख्रम पमे तो जाणवुं के प्रजातमां घणो वरसाद थरो, पण तेमां बहु प्राणी जेने ठंमी थी छःख सहन करवुं पमशे. ते হাকু০ ৪

दिवसे पाछदी रात्रिए जो पश्चिम दिशामां वीजळी यती माख्रम परे श्रने गर्जनार्छ जो श्रती न होय तो जाण्वं के ते मासमां बीखकुख वृष्टि श्रशे नहीं. ते दिवसे प्रजातमां सूर्योदय-वलते सूर्यनो रंग जो श्वेत रंगनो फांखो मालुम परे तो जाणवुं के ते चतुर्मासमां बीखकुख वरसाद थशे नहीं. ते दिवसे सूर्योदय पहेलां आकाशनो रंग पूर्व दिशा तरफ जो गुलाब सरेलो मालुम परे तो जाणवुं के एक पखवामीया सुधी हजु वरसाद वरसहो नहीं. ते दिवसे सूर्योदय पठी एक घटिका गया बाद सूर्य जो सोनेरी रंगनां वादळां चथी घेरायेखो माखुम परे स्रने तेमां जो स्रदृश्य यह जाय स्रने छेक सूर्यास वेळा सुधी तेवीज रीतनां वादळांमां ऋदस्य रहीनेज जो ऋसत थइ जाय तो जाण्युं के ते चतुर्मासमां एटलो तो जयंकर वरसाद वरसशे के आखी छनियानो प्रवय थाय अने कोइकज पाणी फक्त जीवी शके. ते दिवसे जो सूर्योदयसमये आकाशमां श्वेत रंगनां ब्रुटेखां वादळांड थयेखां माखुम पमे तो जाणवुं के ते दिवसथी त्रण दिवसनी ऋंदर वरसाद श्राय. ते दिवसे जो सूर्यास्त पहेलां एक घटिकाए जो सूर्यनो रंग फांखो लाल रंगनो मालुम परे तो जाण्वुं के सूर्यास्तसमये जरुर वरसाद थाय. ते दिवसे जो बे घटिका रात्रि गया बाद पश्चिम दिशामांथी वीजळी अने गर्जनाजं यती मालुम पमे तथा चंद्र जो फांखो थर गयेखो मालुम पमे तो जाणवुं के स्रांतर्मुहूर्त्तमां जरुर वरसाद शहो. ते दिवसे मध्य रात्रिए चंद्रनो रंग जो फांखो खाख रंगनो मालुम परे तो जाणुबुं के ते चतुर्मासमां खेतीने अनुकुळ नहीं थाय एवो वरसाद पमशे. ते दिवसे संध्याकाळे जो घणां चातक पद्दी तथा मयूर पद्मी एक कां थड़ने शब्द करवा खागे तथा ते दिवसे जो शनिवार होय तो ते चतुर्मासमां खेतीने अनुकूळ एवो घणो वरसाद थाय. ते दिवसे संध्याकाळे जो घणां बग-बांचे जरुतां माख्यम परे तथा मेघनी गर्जनाचे पण धीमी धीमी **जत्तर दिशामां जो श्रती मा**लुम पमे तो ते रात्रिए जरुर वर-साद श्राय हे. ते दिवसे मध्याह्नकाळे श्राकाशमां श्याम रंगनां वादळांचे चमी श्रावीने जो जयंकर गर्जनाचे थाय तथा बग-**द्वांचे पण जो उक्तां माद्धम पके तो श्रांतर्मुहूर्त्तमां** जरुर वर-साद थाय. ते दिवसे मध्याह्नकाळे सूर्यनां किरणो अत्यंत ताप-वाळां होय तथा आकाशमां पश्चिम दिशामां घणे दूर जंनी चंभी गर्जनार्ख जो संज्ञळाती होय तो जाणवुं के सूर्यास पहेलां जरुर वरसाद थहो. ते दिवसे जो शनिवार होय अने प्रजा-तमां सूर्योदयवखते पण सूर्य जो श्वेत रंगनां वादळांजिथी आञ्चादित अयेदो होय तो जाणवुं के मध्याह्न पहेदां जरुर वरसाद थहो. ज्येष्ठ मासनी दादशीने दिवसे जो जोमवार होय तथा सूर्योदय पत्नी वे घटिका गया बाद जो आकाशमां दक्षिण दिशामांथी सोनेरी रंगनी वादळी आवीने तुरत जत्तर दिशामां जो ऋदश्य थड़ जाय तो जाण्डुं के ते दिवसथी चार दिवस गया बाद जरुर त्यां वरसाद थहो. ते दिवसे जो सोमवार होय अने वळी ते दिवसे मध्य रात्रिए जो वायव्य दिशा तरफ तारार्छ खरता माख्रम पमे तो जाणवुं के ते चतुर्मासमां घणोज वरसाद पमशे के जेथी खेतीने मोडुं नुकशान थशे. ते दिवसे जो शुक्रवार होय अने संध्यासमये जो चंजनो रंग पीळा रंगनो मालुम परे तो जाएवं के ते दिवसथी एक अठवानीयानी अंदर जरुर वरसाद श्रहो. ते दिवसे जो बुधवार होय श्रने एक पहोर रात्रि गया बाद पूर्व दिशामांथी जो वीजळी अने गर्जना अवा मांने तो जाण्युं के तुरत वरसाद थहो. ते दिवसे जो हानिवार होय श्रने दिवसना पाछखा पहोरे जत्तर दिशामां श्री श्वेत रंगनी वादळी आवीने पश्चिम दिशामां जो ते पाढी तुरत श्रदृश्य श्रइ जाय तो जाणवुं के सूर्यास्त पहेखां जरुर वरसाद वरसरो. ते दिवसे संध्याकाळे जो मयूर पद्दी मैथुन सेवतुं जणाय तथा तेज वलते आकाशमां नैर्कल दिशा तरफ जो गर्जना थाय तो जाणवुं के ते दिवसर्थी त्रीजे दिवसे जरुर वरसाद थाय. ते दिवसे संध्याकाळे जो सूर्यनो रंग खीखा रंगनो कांखो कांखो माखुम पमे तो जाणवुं के ते चतुर्मासमां एटलो बधो वरसाद वरसहो के तेथी सघळी खेतीनो नाश थशे. ते दिवसे प्रजातमां सूर्यो-दयवखते सूर्यनी आसपास सोनेरी रंगनां त्रुटेखां वादळांडं जो मालुम पमे तो जाणवुं के ते दिवसे मध्याह्नकाळ पहेलांज वरसाद थहो. ते दिवसे सूर्योदय पत्नी एक घटिका गया बाद श्राकाशमां जो सफेद रंगनां घणां वादळां छ थयेलां होय तथा कर्ध्व जागमां धीमी धीमी गर्जना जो संजळावा लागे तो जाण्युं के ते गर्जना फोकट हे अने ते मासमां बीलकुल वरसाद अशे नहीं. ते दिवसे सूर्योदय थवाने हजु बे घटिकानो वखत होय त्यारे पूर्व दिशानो रंग जो श्वेत माखुम पमे तो जाणवुं के ते चतुर्मासमां घणोज थोमो वरसाद थहो.

एवी रीते वरसाद माटे ज्येष्ठ मासनी शुक्ख पक्तनी एक-मश्री मांमीने (उठ श्राने सातम सिवाय) शुक्ख पक्तनी बारस सुधी उपर प्रमाणे वादळां श्रादिकनी चेष्टां जोवी. तेमां पण् पाउळनी तिश्रिए बनतो बनाव तेनी पहेखांनी तिश्रिना बना-वनो विनाश करे हे.

 श्वि परकायप्रवेशविद्याप्रवीणाचार्यश्रीजिनदत्तसूरीश्वर-विरचिते शकुनशास्त्रे पंचमः प्रस्तावः ॥

T-COHNEDO

॥ श्रीजिनेंद्राय नमः ॥ ॥ षष्टः प्रस्तावः प्रारज्यते ॥

हवे एक वर्ष सुधीना व्यापारना भावोमां थनारा फेरफार माटे तथा ते वर्षमां थनारा बीजा बनावो माटे पण चैत्र मासनी शुक्ल पक्षनी बीजने दिवसे नीचे प्रमाणे चंद्रनां लक्षणो जोवां.

चैत्र मासनी शुक्ल पक्तनी बीजने दिवसे संध्याकाळे चंज जो लाख रंगनां वादळांछेमां श्राह्य श्रये तो मालुम पके तो जाए हुं के ते वर्षमां घछंनी किमत धीरे धीरे वृद्धि पाक्शे. संध्याकाळे चंज हुं विंव जो श्वेत रंगनां वादळांछेमां श्राह्य रहीनेज श्रास्त श्रद्ध जाय तो जाए हुं के ते वर्षमां कपास तथा रुश्चादिक कापक बनाववानी वस्तु छेनी किमतमां घए । घटाको श्रद्धो. संध्याकाळे चंज हुं विंव जो फांखा लाख रंग हुं मालुम पके तो जाए हुं

के ते वर्षमां पशुर्जना जपयोगनुं घास घणुं यशे नहीं संध्याकाळे चंद्रनुं विंव जो कंकण आकारनुं गोळ माख्रुम पर्ने तो जाणवुं के ते वर्षमां जगत परनां प्राणी उने घणुं कष्ट सहन करवुं पमशे. संध्याकाळे चंद्रनं बिंब हेक अस्तकाळ सुधी जो पीळा रंगनां वादळांथी ढंकाइ रहे तो जाएवं के ते वर्षमां रुनी किमत घणीज वधी जरो. संध्याकाळे चंद्रना विंबनो फक्त छत्तर दिशा तरफनो थोनोज जाग मालुम पने तो जाणवुं के ते वर्षमां मरकी स्त्रादिक इष्ट रोगनो जपद्मव यशे. संध्याकाळे चंद्रनुं विंव जत्तर तथा दिहाए बन्ने वाजुए जो सरखुं माखुम पमे तो जाणवुं के ते वर्षमां गोळ श्रादिक रसनी वस्तुर्जनी किमत घटी जरो. संध्याकाळे चंद्रनुं विंव फक्त तेना कर्ध्व जागमांज माद्रुम पमे तो जाएवं के त्यां वरसादथी मोटी रेख आवीने घणां प्राणी जेनो तेमां नाश करशे. संध्याकाळे चंद्रना विंबनो थोनो न्नाग जो दक्षिण तरफनी बाजुएज जोवामां आवे तो जाण्वुं के ते वर्षमां स्थानाजनी किमत घणी वधी जहो. संध्याकाळे चंजना विंबनो जाग जो खंनित अयेको माल्रम पने तो जाण्वं के ते वर्षमां मोटो इकाळ पमशे अने तेथी घणां प्राणी उ क्कथायीज मृत्यु पामशे. संध्याकाळे चंद्रनुं विंव जो चळकाट विनानुं तथा रूपा सरखा सफेद रंगनुं माखुम पर्ने तो जाणुनुं के ते वर्षमां लोकोने राज्य तरफनो जपजव सहन करवो पमशे. संध्याकाळे चंद्रनुं विंब जो तेज विनानुं पीळा रंगनुं माखुम परे तो जाणवुं के ते वर्षमां इयाम रंगवाळी वस्तुर्जनी किमतमां घणो वधारो थरो. संध्याकाळे चंद्रना विंबनी स्रासपास जो सीखा रंगनां वादळां जोवामां आवे तो जाण् के ते वर्षमां खाख रंगनी वस्तु जेनी किमतमां घटामो अशे. संध्याकाळे चं ज कुं बिंब जो दिल्ला दिशा तरफ वधारे चमतुं माखुम पमे तो जाण् के ते वर्षमां खजुर आदिक मिष्ट फळोनी किमतमां घणो घटामो अशे. संध्याकाळे चं ज नुं बिंब अत्यंत तेजस्वी अने जत्तर दिशा तरफ वधारे चमतुं जो माखुम पमे तो जाण् नुं ते वर्षमां अनाजना जावो मध्यमसरना रहेशे. संध्याकाळे चं ज नुं बिंब फांखा आकाशना रंग सरखुं जो माखुम पमे तो जाण् नुं के ते वर्षमां शिशिर क्रतुमां घणी निमाश अशे. संध्याकाळे चं ज ने तेथी ते क्रतुमां यता पाकनो विनाश अशे. संध्याकाळे चं ज ने तेथी ते क्रतुमां यता पाकनो विनाश अशे. संध्याकाळे चं ज ने विक आस्तसमयेज जो दी नामां आवे तो जाण् नुं के ते वर्षमां घत आस्तसमयेज जो दी नामां आवे तो जाण् नुं के ते वर्षमां घत आदिक रसनी वस्तु नि किमत घणी वृष्टि पामशे, केमके हिर सूरि महाराजपण पोताना व्यवहारक हपमां कहे ने के-

चैत्रग्रुक्लिद्धितीयायां, संध्याकाक्षे जवेद्यदि ॥
मेघेश्वन्नो निशानाथः श्यामरागोपरंजितैः ॥१॥
श्रास्तकाक्षे पुनर्दष्टि, पथं यद्येति देहिनां ॥
मृत्यं घृतादिवस्तूनां, तद्ब्दे वर्धते तदा ॥ १॥
श्रर्थ—चैत्र सुदि बीजने दिवसे संध्याकाळे चंज्र जो श्याम
रंगनां वादळांच्यी ढंकायेखो होय श्रने श्रस्तसमये जो फरीने
प्राणीचनी दृष्टिए पने तो जाण्युं के ते वर्षमां घृत श्रादिक
रसनी वस्तुचनी किमतमां वृद्धि थशे.

संध्याकाळे चंद्रनुं विंव नैर्कत्य दिशा तरफज जो थोतुं जदय पामेलं मालम पर्ने तो जाणु के ते वर्षमां सूर्यना ऋत्यंत तापश्री श्वनाज श्रादिक पाकनो नाश श्रशे संध्याकाळे चंडनं विंव जो श्वेत रंगनां वीखराइ गयेखां वादळांचेथी **फांखुं फांखुं मा**खुम पमें तो जाएवं के ते वर्षमां तेखनी वस्तुर्जनी किमत घणी वधरो. संध्याकाळे चंद्रना विंव तरफ कुतरांचे जो जसतां मालुम पमे तो जाएवं के ते वर्षमां मोती आदिक श्वेत रत्नोनी किम-तमां घणो वधारो थहो. संध्याकाळे चंद्रना बिंब तरफ दृष्टि करतां आपणी आंखोमां जो अश्रुष्ठ आवे तो जाणवं के ते वर्षमां पद्मीर्ज्यी स्त्रनाजना पाकने मोदं नुकशान स्रशे संध्या-काळे चंद्रनुं विंव जो सूर्यास्त यती वखतेज दृष्टिए पमे तो जाणवुं के ते वर्षमां मनुष्योने श्रिप्त तरफनो जय सहन करवो पनरो. संध्यासमये चंद्रतुं बिंब जो त्रण जगोएथी खंनित थयेखं माख्यम परे तो जाएवं के तेज मासने हेमे जरुर सुवर्ण आदिक धातुर्जनी किमतमां घणो घटामो थहो. संध्याकाळे सूर्यास्त पत्नी एक घटिका गया बाद जो चंद्रनं विंब निर्मळ आकाश उतां दृष्टिए न पमे तो जाणवुं के ते वर्षमां श्वेत वस्तु जेनी किमतमां घणो वधारो थशे. संध्यासमये चंद्रनुं बिंब जो पाटख सरखा गुढ़ाबी रंगनं माख़म पमे तो जाणुवं के ते वर्षमां क्षोकोनी आरोग्यतामां वृद्धि शरो.

॥ इति परकायप्रवेशविद्याप्रवीणाचार्यश्रीजिनदत्तसूरीश्वर-विरचिते शकुनशास्त्रे पष्टः प्रस्तावः ॥

॥ श्रीजिनेंजाय नमः॥

॥ सप्तमः प्रस्तावः प्रारज्यते ॥

नवुं घर बांघती वेळाए थतां शुभाशुभ शकुनो.

नवुं घर बांधवा माटे केवी रीतनी जूमिका जोइए तेनुं प्रथम स्वरूप कहे हे अर्थात् जूमिका संबंधी गुण दोषना स्वरूपनुं च्याख्यान करे हे

नवीन घर बनाववा माटे जे जूमि पर पीपळो, जंबरो, नागर-वट वृक्त श्रथवा रायणनुं वृक्त जगेलुं होय तेवी जूमि वाप-रवाधी पोतानां संताननो नाश थाय हे. जे जूमि पर आंब-सीनुं वृक्त जगेखुं होय ते ऋिम पर जो पोतानुं नवीन घर बांधवामां आवे तो पोताना इव्यनो नाश थाय हे. जे ऋमि पर एरंफनुं वृक्ष जगेलुं होय ते जूमि पर पोतानुं नवीन घर बांधवाथी कीर्तिनो नाहा थाय हे. जे जूमि पर कदंबनं वृक्त जगेलुं होय तेवी जूमि पर घर बांधवाश्री राज्य तरफनो जय श्राय हे. जे जूमि पर कदलीनुं वृक्त जगेलुं होय तेवी जूमि पर घर बांधवाथी कुटुंबनो क्य थाय है. जे जूमि पर वर्षाकाळमां सतावरीना होम जगता होय तेवी ऋमि पर घर बांध-वाधी संताननी वृद्धि शाय हे. जे जूमि पर कंथेरनुं वृद्ध जगेखुं होय तेवी जूमि पर नवुं घर बांधवाथी शत्रु जेनो नाश थाय हे. जे जूमि पर निबंध वृक्त छगेलुं होय तेवी जूमि पर घर बांधवाथी पोताना कुटुंबनी आरोग्यतानी वृद्धि आय हे. जे जूमि पर सरमानुं वृक्ष जगेखुं होय तेवी जूमि पर घर बांध-

वाग्री कुटुंबनो मरकीना रोगश्री नाहा थाय है जे जूमि पर दािनमनं वक जगेतं होय तेवी ज्ञिम पर घर बांधवाथी जळनो जय थाय है. जे जूमि पर पाटखनुं वृक्त छगेख़ं होय तेवी जूमि पर घर बांधवाथी पोतानी कीर्तिनी वृद्धि थाय हे. जे जूमि पर बोरमीनं वृक्त जगेलं होय तेवी जूमि पर घर बांधवाथी पोतानां संतानने रोगनी जलित याय है जे जूमि पर खींबनं वृक्ष जगेखं होय तेवी ऋमि पर घर बांधवाथी धननी प्राप्ति थाय है. जे जूमि पर नागरवाही जं जगेली होय तेवी जूमि पर घर बांधवायी धन, संतान तथा कीर्तिनी वृद्धि थाय हे. जे जूमि पर मायफळनुं वृक्त जगेलुं होय तेवी जूमि पर घर बांधवाधी राज्य तरफना जयनी प्राप्ति थाय हे जे जूमि पर जाइनी वेलनी जंगेली होय तेवी जूमि पर घर बांधवाथी लक्कीनी प्राप्ति थाय हे जे ज्रिम पर कचुरानुं वृक्त छगे छुं होय तेवी न्नुमि पर घर बांधवाथी पोतानां संतानोनी कीर्तिनो नाज याय है. जे ऋमि पर साखमनुं वृक्त छगेखुं होय तेवी ऋमि पर घर बांधवाथी पोतानां कुटुंबी जेने सुख मळे हे. जे ज्रिम पर सीसमनुं वृक्त जगेलुं होय तेवी जूमि पर घर बांधवाथी पोताने घणी चिंता थाय है. जे जूमि पर आकनानुं वृक्ष छगेलुं होय तेवी ज्रुमि पर घर बांधवाश्री कुदुंबी जेने श्रर्शनो व्याधि श्राय है जे जूमि पर धतुरनुं वृक्त लगेखुं होय तेवी जूमि पर घर बांधवायी कुटुंबने यहिलपणुं प्राप्त थाय हे. जे जूमिका पर कमळनां पुष्पो जगतां माख्रुम परे तेवी जूमि पर घर बांध-वाथी खक्कीनी तुरत प्राप्ति थाय हे. जे जूमिका पर कर्णेरतं

वृक्त छगेलं होय तेवी जूमि पर घर बांधवाश्री जूत आदिक **घुष्ट सत्त्वोनो जपद्मव याय है. जे जूमिका पर आम्रनुं वृक्ट छगे**ख्नं होय तेवी ऋमिका पर घर बांधवाथी कुटुंबीड रसेंडि-यना खोखुपी याय हे. जे जूमिका पर हरीतकीनुं वृक्ष जगेखुं होय तेवी जूमि पर घर बांधवाथी शत्रु तरफथी जय श्राय है. जे जूमिका पर खर्जुरनुं वृक्त छगेख्नुं होय तेवी जूमि पर घर बांधवाथी जंतुर्जनो जपद्रव थाय हे. जे स्मिका पर बावळतुं वृक्ष जगेखं होय तेवी ज्ञमि पर घर बांधवाथी शुखा रोगनी प्राप्ति थाय हे. जे ऋमिका पर नाळीयेरनां वृक्तनी छत्पत्ति थयेखी होय तेवी जूमि पर घर बांधवाथी कुटुंबनी स्त्रीर्जनो नाश थाय है. जे जूमिका पर इंगुदी नामनां वृक्तनी जत्पत्ति श्रयेखी होय तेवी जूमि पर घर बांधवाश्री कुटुंबना स्नेहनी वृद्धि थाय हे. जे जूमिका पर तिलनुं वृद्ध छगेलं होय तेवी जूमि पर घर बांधवाथी कुटुंबमां क्लेशनी छत्पत्ति थाय है. जे जूमिका पर कीरमजनुं वृक्त जगेखुं होय तेवी जूमि पर घर बांधवाथी संताननी जत्पत्ति थती नथी. जे जूमिका पर शतपणी नामनुं वृक्ष छगेखुं होय तेवी जूमि पर घर बांधवाथी कुदुंबमां शोकनी जत्पत्ति थाय हे. जे जूमिका पर कुंजक नामनुं वृक्ष जगेलुं होय तेवी जूमि पर घर बांधवाथी पोताने वैराग्यनी जत्पत्ति थाय हे. जे ऋमिका पर खवंगनुं वृक्त छगेखुं होय तेवी ऋमि पर घर बांध-वाथी कुटुंबनुं रोगीष्टवणुं मटी जाय हे. जे जूमिका पर तमाखपत्रनुं वृक्ष जगेख़ं होय तेवी जूमि पर घर बांधवाथी निरंतर सुखनी प्राप्ति थाय हे. जे जूमिका पर देवदारुनुं वृक्त छगेख़ं होय तेवी जूमि पर

घर बांधवाधी व्यंतरनो जपद्मव थाय है. जे जूमिका पर शेलकीन वृक्ष जगेलं होय तेवी जूमि पर घर बांधवाथी वायुनो प्रकोप थाय हे. जे जूमिका पर मधुक वृक्त छगेख़ं होय तेवी जूमिका पर घर बांधवाथी कुटुंबमां विविध प्रकारना रोगनी प्राप्ति थाय हे. जे जूमिका पर लोध नामनुं वृक्त जगेलुं होय तेवी जूमि पर घर बांधवाथी कुटुंबनां माणसोने ऋहंकारनी प्राप्ति थाय हे. जे जूमिका पर सुरंगीनुं वृक्त छगेलुं होय तेवी जूमि पर घर बांधवाथी कुदुंबना स्नेहनो नाश थाय है. जे सूमिका पर कपिल वृक्त जगेलुं होय तेवी जूमि पर घर बांधवाथी कुटुंबमां पांकु रोगनी जत्पत्ति थाय है. जे जूमिका पर जंबीर नामनुं वृक्त जगेलुं होय तेवी जूमिका पर घर बांधवाथी कुटुंबमां क्लेशनी जत्पत्ति श्रती नथी. जे जूमिका पर केसर नामनां वृक्तनी जत्पत्ति श्रयेक्षी होय ते जूमि पर घर बांधवाश्री कुटुं-बनी कीर्तिनी वृद्धि श्रती नश्री जे जूमिका पर मंदार नामनुं वृक्त जगेलं होय तेवी जूमि पर घर बांधवाथी जत्तम संततिनी प्राप्ति थाय है. जे जूमिका पर पीख नामनं वृक्त छगेलं होय तेवी जूमि पर घर बांधवाथी इष्ट संतानोनी प्राप्ति थाय हे. जे जूमिका पर नेतर नामनं वृक्ष जगेलं होय तेवी जूमि पर घर बांधवाथी कुटुंबनां माएसोने क्यनो रोग याय हे. जे जूमिका पर चंपक नामनुं वृक्त जगेलुं होय तेवी जूमि पर घर बांधवाथी कुटुंबनी कीर्तिनो फेलावो श्राय हे. जे ऋमिका पर पलाश नामनुं वृक्त छगेलुं होय तेवी जूमि पर घर बांधवाथी शाकिनी आदि-कनो जपदव थाय हे. जे जूमिका पर बिलीनं वृक्त जगेलुं होय तेवी जूमि पर घर बांधवाथी जूतनो उपजव कुटुंबने थाय हे. जे जूमिका पर गुग्गल नामनुं वृक्ष छगेलुं होय तेवी जूमि पर घर बांधवाथी कुटुंबमां नेत्र रोगनी प्राप्ति थाय हे. जे जूमिका पर गंजारी नामनुं वृद्ध जगेलुं होय तेवी जूमि पर घर बांधवाथी कुटुंबने आरोग्यता रहे हैं. जे ऋिम पर कुमारीनुं वृक्त छगेलुं होय तेवी जूमि पर घर बांधवाथी कुटुंबनी कन्यार्जनो नाश थाय हे. जे जूमिका पर जंबू नामनुं वृक्त लगेलुं होय तेवी जूमि पर घर बांधीने रहेवाथी कुटुंबमां नासिकाना रोगनी प्राप्ति थाय हे. जे जृमिका पर तिलक नामनुं वृक्त छगेलुं होय तेवी जूमि पर घर बांधीने वसवाथी कुटुंबनां माएसोमां कामनी जत्पत्ति विशेषे करीने थाय हे. जे जूमिका पर ऋशोक नामनुं वृक्त जगेखं होय तेवी जूमि पर घर बांधीने वसवाधी वैराग्यनी जत्पत्ति थाय है. जे जूमिका पर श्रीपर्णिका (कायफळ) नामनं वृक्त जगेलं होय तेवी जूमि पर जो घर बांधीने वसवामां आवे तो कुदंबमां मस्तकना रोगनी जत्पत्ति विशेष करीने थाय है. जे जूमिका पर लाक्ष वृक्ष जगेलं होय तेवी जूमिका पर घर बांधीने रहेवाथी जगंदर रोगनी कुटुंबमां जत्पत्ति थाय हे. जे जूमिका पर पारस पीपळानुं वृक्त जगेलुं होय तेवी जूमिका पर घर बांधीने रहेवाथी कुटुंबमां ऋजीर्णना रोगनी जत्पत्ति थाय हे. जे जूमिका पर जिलंज नामनां वृक्तनी जत्पत्ति थयेली होय तेवी जूमि पर घर बांधीने वसवाथी कुटुंबमां वीस्फोटक नामना रोगनी जत्पत्ति थाय हे. जे जूमिका पर अर्जुन नामनुं वृक्त जगेलुं होय तेवी ऋमि पर घर बांधीने वसवाश्री कुटुंबने राज्य तर-

फना जयनी प्राप्ति अती नथी. जे जूमिका पर खदिर नामनुं वृक्त जगेलुं होय तेवी जूमि पर घर बांधीने वसवाथी कुटुंबनी स्त्री होने क्यानो रोग थाय है. जे ज्रिमिका पर शमी नामनं वृक्त जगेखं होय तेवी **ज**ुमिका पर घर बांधीने वसवाथी शत्रुनो जय करी शकाय है. जे ज्ञिमिका पर मदनफळनुं वृक्त जगेलुं होय तेवी जूमिका पर घर बांधीने वसवाधी कुटुंबमां नपुंसक संता-नोनी प्राप्ति थाय है. जे जूमिका पर विकुच नामनुं वृक्त जगे बुं होय तेवी जूमि पर घर बांधीने वसवाधी कुदुंबनां माणसो क्रोधी स्वजाववालां नीपजे हे. जे जूमिका पर आमळांनुं वृक्त छगेलं होय तेवी जूमिका पर घर बांधीने वसवाथी कुटुंबनां माणसो नीरोगी रहे हे. जे जूमिका पर कलिद्रम नामनुं वृद्ध जगेखं होय तेवी ज्रमिका पर घर बांधीने वसवाथी शाकिनी, जूत, पिशाच श्रादिक नीच सत्त्वोशी कुटुंबने पराजव सहन करवो पमे हे. जे जूमिका पर शिरीष नामनुं वृक्ष छगेलुं होय तेवी जूमि पर घर बांधीने वसवाश्री कुटुंब निर्धन श्राय हे वळी जे जूमिका पर बकुल नामनुं वृक्त छगेलं होय तेवी जूमि पर घर बांधीने वसवाथी कुटुंबनी स्त्रीतं व्यक्तिचारी थाय हे. जे ज्रुमिका पर श्रारणि नामनुं वृक्त छगेलुं होय तेवी ज्रुमिका पर घर बांधीने वसवाथी कुटुंबमां राज्य स्त्रादिकथी इब्यनो खाज थाय हे. जे ज्मिका पर गुस्म नामनुं वृक्ष छगे हुं होय तेवी जूमि पर घर बांधीने वसवाथी कुटुंबनो श्रक्षित्री नाश थाय हे. जे जूमिका पर गोकर्णी नामनुं वृक्त जगेलुं होय तेवी जगो पर घर बांधीने वसवाश्री पोताना घरमांश्री धान्य आदि-

कनो नाश थाय है. जे जूमिका पर मंजिष्ट नामनां वृद्यनी जत्पत्ति अयेखी होय तेवी जूमि पर घर बांधीने वसवाशी चौर श्चादिकनो जपद्मव श्राय है. जे जूमिका पर सिंहपुन्नी (पीह्यनी) नामनं वृक्त जगेखं होय तेवी ज्ञिमका पर घर बांधीने वसवाशी कुटुंबनो पित्तविकारथी नाश थाय है. जे जूमिका पर अरक-सानं वृक्ष जगेलं होय तेवी जूमिका पर घर बांधीने वसवाधी कुटुंबमां कफप्रकोपनो व्याधि श्राय है. जे जूमिका पर शालेव नामनं वृक्त जगेलं होय तेवी जूमि पर घर बांधीने वसवाथी कुटंबनां माणसो मूर्ख थाय है जे जूमिका पर थोर नामनं वृक्त जगेलं होय तेवी जूमि पर घर बांधीने वसवाथी कुटुंबमां श्वासना रोगनी जलित थाय हे. जे जमिका पर जेहीमधनं वक जगेलं होय तेवी जूमि पर घर बांधीने वसवाश्री कुटंबनां माणसो ज्ञांत स्वजावनां थाय है जे जूमिका पर काकमुद्रा नामनं वक्त जगेखं होय तेवी जूमि पर घर बांधीने वसवाशी कुटंबमां संतानोनां बाळपणामांज मृत्य थाय है. जे स्निकापर शालपणीं नामनुं वृक्त जगेलुं होय तेवी ज्रमिका पर घर बांधीने वसवाथी कुदुंबनां माणसोने तुरत घरपण आवे हे. जे जूमिका पर सोपारीनं वक्क जगेलं होय तेवी जूमि पर घर बांधीने वस-नामनु वृद्धं जंगलु हाथे त्वा ज्याम परे घरे बिधान वसवांथा कुटुंबमां संतानोनां बाळपणामांज मृत्यु थाय हे. जे सूनिकापर शालपणीं नामनुं वृक्त जगेलुं होय तेवी ज्रमिका पर घर बांधीने कानाकी कर्वनां गामगोने नान ग्रहामा बाते ने जे जीविका

इंदावरुणी नामनुं वृद्ध जगेलुं मालुम परे तेवी सूमि पर घर बांधीने वसवाथी कुटुंबमां मोहनी जत्पत्ति थाय हे. जे जमिका पर बीजोरानुं वृक्त जगेखुं होय तेवी ऋमिका पर घर बांधीने वसवाथी कुटुंबनुं कल्याण थाय हे. जे जूमिका पर पनश नामनुं वृक्त छगेष्टुं होय तेवी ऋमिका पर घर बांधीने वसवाथी कुटुं-बमां कंपवायुनो रोग थाय हे. जे जूमि पर छावळनुं वृक्त छगेख़ुं होय तेवी ऋमि पर घर बांधीने वसवाथी कुटुंबनी व्याधिनो नाश थाय है. जे ऋमिका पर केवकानुं वृक्ष जगेलुं होय तेवी ऋमि पर घर बांधीने वसवाथी कुटुंबनां बाळकोनो नाश थाय है. जे जूमिका पर कीळांनुं वृक्त छगेखुं होय तेवी **जू**मिका पर घर बांधीने वसवाथी कुटुंबनी वंध्या स्त्रीने पण गर्ज रहे हे. जे जूमिका पर जमीनमां तैलकंद नामना कंदनी जत्पत्ति अती होय तेवी जूमि पर घर बांधीने वसवाश्री घणा सुवर्णनी प्राप्ति थाय हे. जे जूमिका पर जूमिनी अंदर सूरण नामनां कंदनी जत्पत्ति अती होय तेवी जूमि पर घर बांधीने वसवाथी कुदुंबनां माणसोमां छदरनी न्याधिनो रोग थाय है. जे जूमि पर हाथवां नामनां वृक्तनी जत्पत्ति थती होय तेवी जूमि पर घर बांधीने वसवाथी कुटुंबमां दोह जत्पन्न थाय है. जे न्यूमिका पर मरमाशिंगीनुं वृक्त छगेखुं होय तेवी न्यूमि पर घर बांधीने वसवाथी कुटुंबनां माण्सोनुं युवावस्थामांज मृत्यु थाय हे.

(छपर प्रमाणे जे वृद्दोनुं स्वरूप कह्यं ते वृद्दोनी हद घरश्री

त्रीश हाथ सुधीनी जाणवी अर्थात् पोताना घरथी त्रीश हाथ सुधीमां जपर जणावेलुं जे वृक्त होय तेनुं फळ जपर प्रमाणे जाणवुं.)

वळी कोइ पण वृक्तने कापीने ते जगोए पोताने वसवा माटे जो घर बांधवामां आवे तो पोताना कुटुंबनां उत्तम माण-सनो युवावस्थामांज नाश थाय है.

हवे जे जूमिका परनी भूळीमां अवरखनां कर्षो मासुम पमे तेवी जूमि पर घर बांधवाथी श्राप्तिनो जय थाय है. जे जूमिका परनी भूळीमां सुवर्णनां रजकणो माखुम पमे तेवी जूमिका पर वसवा माटे घर बांधवाथी इत्यनी हानि थाय है. जे जूमिका परनी धूळीमां सिंदूरनां रजकणो माखुम पर्ने तेवी जूमिका पर वसवा माटे घर बांधवाथी कीर्तिनो नाहा थाय **ढे. जे जूमिका परनी धूळीमां त्रांबानां रजक**णो मालुम पर्ने तेवी जूमि पर वसवा माटे घर बांधवाथी कुदुंबना सुखनी वृद्धि थाय हे. जे जूमिका परनी धूळीमां अंगासनां रजकणी मालुम पमे तेवी जूमि पर वसवा माटे घर बांधवाश्री कुटुंब पर राज्य तरफनो जय छावे हे. जे जूमिनी धूळीमां कर्पूर सरखी सुगंधी मालुम पमे तेवी जूमि पर वसवा माटे घर करवाथी कुटुंबमां कोढना रोगनी छत्पत्ति थाय हे. जे जूमिनी भूळीमांथी मुक्दा सरखी वास नीकळती माखुम परे तेवी जूमि पर वसवा माटे घर बांधवाथी कुटुंबमां मरकीनो छप-इव शाय है. जे जूमिनी धूळीमांश्री मोगराना सरखी सुगंधी नीकळती मालुम पमे तेवी ऋमिमां वसवा माटे घर बांधवाथी

कुदुंबनां संतानोनो नारा थाय हे जे जूमिनी धूळीमांथी घृतना सरखी वास आवती माखुम पने तेवी ऋमिमां वसवा माटे घर बांधवाथी कुटुंबनो नाश थाय है. जे जूमिनी धूळीनो रंग खीखा रंगनो होय तेवी ऋमि पर वसवा माटे बांधवाथी कुडुंबनी खक्की अत्यंत वृद्धि पामे हे. जे जूमिनी धूळीनो रंग इयाम रंगनो होय तेवी ऋमि पर वसवा माटे घर बांधवाथी कुदुंबमां उत्तम संताननी प्राप्ति थाय हे. जे जूमिनी धूळीनो रंग आकाशना रंग सरखो होय तेवी जूमि पर वसवा माटे घर बांधवाथी कुटुंबनां माणसो विदान थाय हे. जे जूमिनी भूळीनों रंग खाख होय तेवी जूमि पर वसवा मादे घर बांध-बार्थी कुटुंबमां क्लेशनी छत्पत्ति श्राय हे. जे जूमिनी धूळीनो रंग श्वेत होय तेवी जूमि पर वसवा माटे घर बांधवाथी कुटुं-बमां धन धान्यनी वृद्धि थाय हे. जे जूमिनी धूळीनो रंग पीळो होय तेवी जूमि पर घर बांधीने वसवाश्री कुटुंबने राज्य त्रफथी बहु धननी प्राप्ति थाय.

हवे जे जूमि पर नोळीयुं पोतानुं दर करीने रहेतुं होय तेवी जूमि पर घर बांधीने वसवाश्री धननी प्राप्ति श्राय हे. जे जूमि पर सर्प रहेतो होय तेवी जूमि पर घर बांधीने वसवाश्री श्रायुज श्राय हे. जे जूमि पर ज्रमर पोतानुं दर करीने रहेतो माखुम पने तेवी जूमि पर घर बांधीने वसवाश्री घणा ज्ञ्यनो नाश श्राय हे. जे जूमि पर घर बांधीने वसवाश्री श्रापतानुं विक करीने रहेतुं होय तेवी जूमि पर घर बांधीने वसवाश्री श्राप्तिनो जिय श्राय हे. जे जूमि पर घणां पतंगीयां छनतां माखुम पने तेवी जूमि पर घर बांधीने वसवाश्री परिवारनो नाश श्राय हे. जे जूमि पर कोइ पए देवमंदिरनी ध्वजानो पर्मायो मध्याह्न-काळे पमतो होय तेवी ज्ञिम पर घर बांधीने वसवाधी खद्मीनो निश्चे नाज्ञ थाय हे. जे जूमि पर घणां गीध पद्मीन बेसर्तां माल्रम पर्ने तेवी जूमि पर घर करीने वसवाश्री संपत्तिनो विनाश श्राय हे. जे ऋमि पर कोइ पण मनुष्यनुं मुमछं दाट-वामां आवेलं होय तेवी जूमि पर घर बांधीने रहेवाश्री संता-ननो विनाश श्राय है. जे जूमि पर संध्याकाळे कागकार्च वारं-वार आवीने पोतानी चांचो मारता होय तेवी जूमि पर घर बांधीने वसवाथी घणुं जव्य मळे छे. जे जूमि पर मयूर पही श्रावीने पोताना पगो वती खोदतुं मालुम पमे तेवी जूमि पर घर बांधीने वसवाथी बहु सुवर्णनी प्राप्ति थाय हे. जे जूमि पर कागमार्ज आवीने वारंवार शब्द करता माखुम पर्के तेवी न्नूमि पर घर बांधीने वसवाथी कुटुंबनां घणां माणसोनां मृत्यु श्राय है. जे ज्रिम पर पारापत नामनुं पही वारंवार श्रावीने पोतानी पांखो फफनावतुं मालुम पने तेवी ऋमि पर घर बांधीने वसवाधी कीर्तिनो नाश याय है.

हवे घर बांधवा माटे जमीनमां पायो खोदती वेळाए जमी नमांथी जो पशुनुं हामकुं नीकळे तो ते बच्यना नाशने सूचवे ठे. घर बांधवा माटे जमीनमां पायो खोदती वेळाए जमीन-मांथी एक हाथ खोदतांज जो पाणी नीकळे तो ते अशुजने सूचवे ठे. घर बांधवा माटे जमीनमां पायो खोदती वेळाए जमीनमांथी एक हाथ खोदतांज जो मनुष्यनुं हामकुं नीकळे तो

ते कुटुंबना नाशने सूचवे हे. घर बांधवा माटे जमीनमां पायो खोदती वेळाए जो कोइ पद्दीनुं हामकुं नीकळे तो ते कीर्तिना साराने सूचवे हे. घर बांधवा माटे जमीनमां पायो खोदती वेळाए जमीनमांश्री जो ताम्रनो डुकको श्रयवा ताम्रपात्र नीकळे तो ते खक्कीनी प्राप्तिने सूचवे हे. घर बांधवा माटे जमीनमां पायो खोदती वेळाए जमीनमांथी जो सुवर्णनो दुकमो अथवा सुवर्णनुं कंइ पात्र नीकळे तो ते अशुजने सूचवे छे. घर बांधवा माटे जमीनमां पायो खोदती वेळाए जमीन-मांथी जो कांस्यनो दुकको श्रयवा कांस्यनुं कंइ पात्र नीकळे तो ते कीर्तिना नाशने सूचवे छे. घर बांधवा माटे जमीनमां पायो खोदती वेळाए जमीनमांथी त्रण हाथनी नीचे जो खब-णनो समृह मालुम पर्ने तो जाणवुं के तेथी पोताने अत्यंत जवाहीरनी प्राप्ति थहो. घर बांधवा माटे जमीनमां पायो खोदती वेळाए जमीनमांथी वे हाथनी नीचे जो मनुष्यना वाळ मालुम पमे तो जाणवुं के ते घरमां वसवाशी जूतनो छपद्रव थरो घर बांधवा माटे जमीनमां पायो खोदती वेळाए जमीनमांथी जो खोहनो दुकमो अथवा खोहनुं पात्र नीकळे तो ते शुजने सूचवे हे. घर बांधवा माटे जमीनमां पायो लोदती वेळाए जमीनमांथी जो कुंकुमथी जरेखुं मृत्पात्र नीकळे तो ते पण शुजनेज सूचवे हे. घर बांधवा माटे जमीनमां पायौ खोदती वेळाए जमीनमांथी जो पारदनी धातु नीकळे तो ते महा अशुजने सूचवे हे. घर बांधवा माटे जमीनमां पायो सोदती वेळाए जमीनमांथी जो काचनो ककरो अथवा काचतुं

पात्र नीकळे तो ते पण अशुजनेज सूचवे हे. घर बांधवा मादे जमीनमां पायो खोदती वेळाए जमीनमांथी जो कोइ पशुदुं शिंगकुं नीकळे तो ते शुजने सूचवे हे. घर बांधवा माटे जमी-नमां पायो खोदती वेळाए त्रण हाथनी नीचेथी जो कोइ वृक्तनी ठाल नीकळे तो ते पण शुजनेज सूचवे हे. घर बांधवा साढे जमीनमां पायो खोदती वेळाए जमीनमांथी वे हाथनी नीचेथी जो नाळीयेरनी काचली नीकळे तो ते अशुजने सूचवे छे. घर बांधवा माटे जमीनमां पायो खोदती वेळाए जमीनमांश्री एक हाथनी नीचेथी जो शंख नीकळे तो तेमहा शुजने सूचवे है. घर बांधवा माटे जमीनमां पायो खोदती वेळाए जमीन-मांथी वे हाथनी नीचेथी जो कोइ तामना अथवा सिकार्ज नीकळे तो ते पण शुजनेज सूचवे छे. घर बांधवा माटे जमीनमां पायो खोदती वेळाए जमीनमांथी सवा बे हाथनी नीचेथी जो सीसाना अथवा सुवर्णना सिकार्ज नीकळे तो ते अशुजने सूचवे हे. घर बांधवा माटे जमीनमां पायो खोदती वेळाए जमीनमांथी जो चर्मनो दुकको नीकळे तो ते पण अशु-जनेज सूचवे हे. घर बांधवा माटे जमीनमां पायो खोदती वेळाए जमीनमांथी जो हाथीदांतनो ककमो नीकळे तो ते शुजने सूचवे हे. घर बांधवा माटे जमीनमां पायो खोदती वेळाए जमीनमांथी एक हाथनी नीचे जो कोइ काष्टनो कटको अभवा काष्ट्रनुं पात्र नीकळे तो ते पण शुजनेज सूचवे हे. घर बांधवा माढे जमीनमां पायो खोदती वेळाए जमीनमांथी त्रख हायनी नीचेथी जो कंइ हथियार नीकळे तो ते पण शुजनेज

सूचवे हे. घर बांधवा माटे जमीनमां पायो खोदती वेळाए जमीनमांथी वे हाथनी नीचेथी जो लीला रंगनी जिनप्रतिमा नीकळे तो ते महा शुजने सूचवे हे, पण तेने काढती वेळाए जो ते खंकित यह जाय तो जाएवं के घर मांहेथी कोइ पए मनुष्य प्रहिल (गांतुं) थड़ जहो. घर बांधवा माटे जमीनमां पायो लोदती वेळाए जमीनमांथी दोढ हाथनी नीचेथी जो इयाम रंगनी जिनप्रतिमा नीकळे तो जाणवुं के पोताना घरमां अस्यंत सक्कीनी वृद्धि अशे, पण ते प्रतिमा बहार काढती वेळाए अकस्मात् जो खंकित थइ जाय तो जाण्वुं के पोतानां संताननो नाश थशे. घर बांधवा माटे जमीनमां पायो खोदती वेळाए जमीनमांथी एक हाथनी नीचेथी जो श्वेत रंगनी जिन-प्रतिमा नीकळे तो जाणवुं के पोताने इच्य संबंधीनी चिंता रहेरो नहीं, पण ते प्रतिमा बहार काढती वेळाए जो अक-स्मात् खंिमत श्रइ जाय तो जाण्युं के पोतानी कीर्तिनो नाश श्ररों घर बांधवा माटे जमीनमां पायो खोदती वेळाए एक हाथ नीचेथी जमीनमांथी श्रकसात् जो शिवनुं खिंग नीकळे तो जाणवुं के पोताने वंध्यत्व प्राप्त श्रहो घर बांधवा माटे जमीनमां पायो खोदती वेळाए दोढ हाथ नीचे जमीनमांथी अकस्मात् जो अखंग आमफळनी गोटी नीकळे तो ते महा शुजने सूचवे हे. घर बांधवा माटे जमीनमां पायो खोदती वेळाए त्रण हाथ नीचे जमीनमांथी श्रकस्मात जो कंइ वस्त्र नीकळे तो जाएवं के पोताना कुटुंबने राज्य तरफथी इव्यनी प्राप्ति थरो. घर बांधवा माटे जमीनमां पायो खोदती वेळाए

चार हाथ नीचेथी जो विष्णुनी मूर्ति नीकळे तो जाणवुं के कुटुंबी च विषयी थहो. घर बांधवा माटे जमीनमां पायो खोदती वेळाए जमीनमांथी जो श्रंगारा नीकळे तो ते महा शुजने सूचवे हे. घर बांधवा माटे जमीनमां पायो खोदती वेळाए जमीनमांथी जो कंइ सुवर्णनुं आजूषण नीकळे तो तेपण अशु-जनेज सूचवे हे. घर बांधवा माटे जमीनमां पायो खोदती वेळाए जमीनमांथी जो कोइ श्वेत रंगनो मृत्यु पामेखो अथवा जीवतो सर्प नीकळे तो ते महा शुजने सूचवे छे, पण ते वखते जो कोइ बीजा रंगनो सर्प नीकळे तो ते महा अशुजने सूचवे हे. घर बांधवा माटे जमीनमां पायो खोदती वेळाए अर्धा हाथनी नीचे जो परवाछुं नीकळे तो ते शुजने सूचवे छे. घर बांघवा माटे जमीनमां पायो खोदती वेळाए एक हाथनी नीचेथी जो मृत्यु पामेखा मत्त्यनुं मुफ्डं नीकळे तो ते अशु-जने सचवे हे. घर बांधवा माटे जमीनमां पायो खोदती वेळाए जमीनमांथी जो श्वेत रंगनुं पाणी सामा त्रण हाथनी नीचेथी मळे तो ते महा शुजने सूचवे हे. घर बांधवा माटे जमीनमां पायो खोदती वेळाए जमीनमांथी जो सिंहनो नख नीकळे तो ते पए शुजनेज सूचवे हे. घर बांधवा माटे जमी-नमां पायो लोदती वेळाए जमीनमांश्री जो गर्दजनो कर्ण वे हाथनी नीचेथी नीकळे तो ते अशुजने सूचवे हे. घर बांधवा माटे जमीनमां पायो खोदती वेळाए जमीनमांथी जो अश्वनी खरी एक हाथनी नीचेथी नीकळे तो ते श्राशुजने सूचवे छे. घर वांधवा माटे जमीनमां पायो खोदती वेळाए जमीनमांथी बाए

हाथनी नीचेथी जो पाराना जेळवाळुं पाणी नीकळे तो ते पण अगुजनेज सूचवे हे. घर बांधवा माटे जमीनमां पायो खोदती वेळाए जमीनमांथी एक हाथनी नीचेथी जो जंटनुं पुन्न नीकळे तो ते पण ऋकुजनेज सूचवे हे. घर वांधवा माटे जमीनमां पायो लोदती वेळाए जमीनमांथी सवा हाथनी नीचेथी जो सुवर्णना सिकार्जथी जरेख़ं खोइपात्र मळे तो ते पण अशुज-नेज सुचवे हे. घर बांधवा माटे जमीनमां पायो खोदती वेळाए जमीनमांथी जो पोणा त्रण हाथनी नीचेथी तेखना जेगवाळूं पाणी नीकळे तो ते घरमां वसवाथी पोताना कुदंबनो नाश थाय हे. घर बांधवा माटे जमीनमां पायो खोदती वेळाए जमीन-मांथी जो दोढ हाथनी नीचेथी मृदंगनो अवाज संजळाय तो ते जगोए घर बांधीने वसवाश्री कुटुंबमां पिशाचनो जपदव थाय हे तथा तथी घणां माणसोनां मृत्यु नीपजे हे. घर बांधवा माटे जमीनमां पायो खोदती वेळाए जमीनमांथी जो त्रण हाश्रनी नीचेथी स्याम रंगनी पताका नीकळे तो जाएवं के ते नगरमां ते वर्षे मोटी मरकीनो जपडव थरो तथा तेमां पोताना समस्त कुटुंबनो नाहा थहो. घर बांधवा माटे जमीनमां पायो खोदती वेळाए जमीनमांथी जो अर्घा हाथनी नीचेथी कळश नीकळे तो ते महा कख्याणने सूचवे हे. घर बांधवा माटे जमी-नमां पायो खोदती वेळाए जमीनमांथी जो सामा त्रण हाथनी नीचेथी मनोहर सुगंधी आवती माल्यम पर्ने तो जाएवं के ते धरमां वसवाधी बाळकोनां मृत्यु थहो. घर बांधवा माटे जमी-नमां पायो खोदती वेळाए जमीनमांथी जो वे हाथनी नीचेथी

धूमनो समूह नीकळतो मालुम परे तो जाएवं के तेज वसते कोइ राक्स तेमांथी नीकळी पोतानुं तथा कुटुंबनुं जक्ष करशे, माटे तेम थतां तुरत ते जमीन पर धूळी नाखीने तेने पूरी मूकवी तथा तेवी जूमि पर बीलकुल घर बांधीने वसवुं पए नहीं. घर बांधवा माटे जमीननी अंदर पायो खोदती वेळाए जमीनमांथी पोएा हाथनी नीचेथी जो अकस्मात् अग्निना जनका नीकळता मालुम परे तो जाए के ते घरमां वसवाथी समस्त कुटुंबनो छ मासनी अंदर नाश थशे. घर बांधवा माटे जमीनमां पायो खोदती वेळाए जमीनमांथी पोएा बे हाथनी नीचेथी जो बळतो दीपक नीकळे तो ते महा शुजने सूचवे छे. पर घर बांधवा माटे जमीनमां पायो खोदती वेळाए जमीनमांथी एक हाथनी नीचेथी जो ब्रह्मानी मूर्ति नीकळे तो जाएवं के कुटुंबमां कोढना रोगनी लत्पत्ति थशे.

हवे जे ज्रिमिका पर घर बांधवुं होय ते ज्रिमिका जो कोइ जळाशयनी घणीज पासे होय तो ते अशुजने सूचवे हे. जे ज्रिमिका पर घर बांधवुं होय ते ज्रिमिका जो वर्तुल आकारनी होय तो ते पण अशुजनेज सूचवे हे. जे ज्रिमिका पर घर बांधवुं होय ते ज्रिमिका जो समचोरस आकारनी होय तो ते शुजने सूचवे हे. जे ज्रिमिका पर घर बांधवुं होय ते ज्रिमिका जो त्रिकोण आकारनी होय तो ते लक्कीना नाशने सूचवे हे. जे ज्रिमिका पर घर बांधवुं होय ते ज्रिमिका जो लांबी घणी अने पहोळी थोमी होय तो ते संततिना नाशने सूचवे हे. जे ज्रिमिका पर घर बांधवुं होय ते ज्रिमिका जो अष्ट कोण आका-

रनी होय तो तेथी कीर्तिनो नाश थाय हे जे जूमिका पर घर बांधवुं होय ते स्मिका जो अर्धचंद्र सरला आकारवाळी होय तो ते जळना जयने सुचवे हे. जे जूमिका पर घर बांधवं होय ते जूमिका जो वच्चेथी छपसेखी होय तो ते ऋग्निना जयने सुचवे हो. जे जूमिका पर घर बांधवुं होय ते जूमिकानां मध्य जागमां जो खामो होय तो जाएवं के कुदंबनी स्त्री जें वध्य-रव प्राप्त थरो. जे जूमिका पर घर बांधवं होय ते जूमिका पर मध्याह्नकाळे जो कोइ देवमंदिरनी ज्ञाया पमती होय तो जाएवं के पोतानी खद्मीनो नाश थशे. जे जूमिका पर घएां मशकोनी जत्पत्ति श्रती होय तेवी जूमि पर घर बांधीने वस-वाथी ज्ञानो नाश थाय है. जे जूमिका पर घर बांधवुं होय ते जूमिकानो आकार जो छंटनी पीठना सरखो छंचो नीचो होय तो तेवी ऋमि पर घर बांधीने वसवाधी राज्य तरफना अयनी प्राप्ति श्राय है. जे जूमिका पर घर बांधवं होय ते न्द्रमिकानो आकार जो कमळनां पुष्प सरखो होय तो ते **लक्षीना नाराने सचवे हे. जे जूमिका पर घर बांधवं होय** ते ज्रुमिमां जो घणी फाटो पमेखी होय तो तेवी जूमिमां घर बांधीने वसवाश्री कुटुंबमां क्लेशनी जत्पत्ति श्राय हे.

॥ इति परकायप्रवेशविद्याप्रवीणाचार्यश्रीजिनदत्तसूरीश्वर-विरचिते शकुनशास्त्रे सप्तमः प्रस्तावः ॥

॥ श्रीजिनेंदाय नमः ॥ ॥ ख्रष्टमः प्रस्तावः प्रारज्यते ॥

इवे स्त्रीने गर्भ रहेवा संबंधी शकुनो कहे छे.

क्तुवंती स्त्री जो संध्याकाळे निष्ठा करे तो तेने गर्ज रहेतो नथी. इतुवंती स्त्री जो कांस्यना श्रथवा ताम्रना पात्रमां जोजन करें तोपण तेने गर्ज रहेतो नथी. क्रतुवंती स्त्रीने जो कंदमूळनुं जोजन देवामां आवे तोपण तेणीने गर्ज रहेती नथी. क्तुवंती स्त्री जो नागरविद्वीनां पत्रनुं जक्षण करे तोपण तेणीने गर्ज रहेतो नथी. क्रुवंती स्त्री जो वरसादनी पमती धाराना पाणीथी स्नान करे तोपण तेणीने गर्न रही शकतो नथी. क्तुवंती स्त्रीने ऋत्यंत तैलवाळुं जोजन देवामां आवे तोपण तेणीने गर्ज रहेतो नथी. क्रतुवंती स्त्रीने दिध आदिक श्रत्यंत खाटा पदार्थोनुं जोजन देवामां आवे तोपण तेणीने गर्ज रहेतो नथी. क्तुवंती स्त्री पगेथी चालीने जो घणो पंथ करे तोपण तेणीने गर्ज रहेतो नथी. क्तुवंती स्त्री रात्रिए चंजनी चांदनीमां जो निषा करे तोपण तेणीने गर्ज रहेतो नथी। जतु-वंती स्त्री दिवसे घणो वखत सुधी जो सूर्यना तमकामां बेसे श्रयवा फरे तोपण तेणीने गर्ज रहेतो नथी. क्तुवंती स्त्री जो श्रिश्ची पोतानुं शरीर तपावे तोपण तेणीने गर्ज रहेतो नथी कत्वंती स्त्रीने तुरत नहीं पचे एवं जो जोजन आपवामां श्रावे तोपण तेणीने गर्ज रही शकतो नथी. कतुवंती स्त्री जो मद्यपान करे तोपण तेणीने गर्ज रही शकतो नथी. रुतुवंती स्त्री जो लींबमो, आंबली अथवा शिरीपनां वृक्त नीचे लघु-शंका अथवा वरीशंका माटे बेसे तोपण तेणीने गर्ज रहेते नथी. कतुवंती स्त्रीने जो माटी, केळां, जेमां खटाश होय तेवा पदार्थो अने फळो, अथवा अत्यंत लारा पदार्थो लावानी इहा थाय तो जाएवुं के ते स्त्रीने वंध्यत्व प्राप्त थहो. ऋर्थात् तेवी स्त्रीने बीलकुल गर्ज रहेशे नहीं. जे क्तुवंती स्त्रीने श्रतंत मैश्रुन सेववानी इन्ना थाय तेवी स्त्रीने पण गर्न रहेतो नथी. जे कतुवंती स्त्री सुगंधी पुष्पनी माळाचे पहेरे स्त्रश्रवा सुगंधी पुर्विन सुघे तेवी स्त्रीने पण गर्ज रही शकतो नथी. जे कतु-वंती स्त्री नहीं पकावेलं अनाज लाय तेवी स्त्रीने पण गर्ज स्हेतो नथी. जे कतुवंती स्त्री अत्यंत खुखुं जोजन करे तेवी स्त्रीने पण गर्न रहेतो नथी. जे क्तुवंती स्त्री श्रत्यंत रुदन करे तेणीने पण गर्ज रहेतो नथी. जे कतुवंती स्त्री श्राखा दिवसमां कंड पण जोजन कर्या विना छपोषित रहे तेणीने पण गर्ज रहेतो नथी. जे ज्ञतुवंती स्त्री जळमां, दर्पणमां अथवा तैलमां पोतानुं मुख जुवे तेणीने पण गर्ज रहेतो नथी. कोइ जगोए एम पण कहेलुं हे के जे कतुवंती स्त्री दर्पणमां पोतानुं मुख जुवे तो तेणीनो गर्ज गांमो थाय हे. जे क्तूवंती स्त्री पोताना खलाटमां कुंकमनो चांदलो करे अथवा काजळथी पोतानी आंखोमां अंजन करे तेवी स्त्रीने पण गर्ज रहेतो नथी. जे कतुवंती स्त्री वाजित्र वगाने अथवा गायन के नृत्य करे तेवी स्त्रीने पण गर्ज रहेतो नथी. जे कतुवंती स्त्री गाय, मुनि, देव-मूर्ति तथा पोताना पतिने स्पर्श करे तेणीने निश्चे करीने वंध्यत्व प्राप्त श्राय हे. जे क्रतुवंती स्त्री वाव,नदी श्रयवा तळा-वमां जइ जळकीना करे तेणीने पण प्राये गर्ज रही शकती नश्री. जे क्रतुवंती स्त्री सूर्य श्रयवा चंद्रना प्रहणने जुवे हे तेवी स्त्रीनां संतानो प्राये गांमां श्राय हे. क्रतुवंती स्त्रीए द्रध-पाकनुं श्रद्धप जोजन करवुं ते लाजकारक हे.

एवी रीते गर्ज रहेवा संबंधी अधिकार संदेपश्री कह्यो. तेनुं वधारे वर्णन लोककहप तथा व्यवहारकहपश्री जाणवुं.

हवे संताननो जन्म थया बाद बाल्य अवस्थामांज तेमतुं मृत्यु थाय छे ते संबंधी अधिकार संक्षेपथी वर्णवे छे.

स्विने गर्ज रह्या बाद त्रण मास पठी जो ते स्वी संध्याकाळे कंड वस्तु मुसल वती खांमे अथवा घंटीथी दळे तो तेणीनुं संतान अहप आयुष्यवाळुं थाय ठे. गर्जवंती स्वी गर्ज रह्या बाद त्रण मास पठी जो अत्यंत खाटा, अत्यंत कमवा, अत्यंत तीला अने अत्यंत खारा पदार्थोनुं जोजन करे तोपण तेणीनां संतानो अहप आयुष्यवाळां थाय ठे. गर्जवंती स्त्री गर्ज रह्या बाद त्रण मास पठी जो बहुज जतावळथी चाले, अथवा बहुज जंचा स्थानक पर चमे, अथवा वारंवार जो गोदोहिका आसन्त्री बेसे, अथवा वारंवार मस्तक ज्रिम पर अमामी नमस्कार करे, अथवा कसरत करे तोपण तेणीनां संतानो अहप आयुष्यवाळां थाय ठे. जे गर्जवंती स्त्री गर्ज रह्या बाद त्रण मास पठी वे प्रहर करतां वधारे वखत सुधी कुधा खाग्या ठतां पण कुधातुर रहे तेणीनां संतानो पण द्विळ अने अहप आयुष्यवाळां थाय ठे. जे गर्जवंती स्त्री गर्ज रह्या बाद त्रण मास पठी वाळां थाय ठे. जे गर्जवंती स्त्री गर्ज रह्या बाद त्रण मास पठी वाळां थाय ठे. जे गर्जवंती स्त्री गर्ज रह्या बाद त्रण मास पठी

मस्तक पर अथवा खना पर अथवा हाथमां घणो नार जपाने तेंवी स्त्रीनां संतानो श्रष्ट्य श्रायुष्यवाळां श्राय हे. जे गर्जवंती स्त्री गर्ज रह्या बाद त्रण मास पत्नी छंट, घोमो, हाश्री अथवा गामामां वेसी पंथ करे तेवी स्त्रीनां संतानो पण अहप आयुष्य-वाळां श्राय हे. जे गर्जवंती स्त्री निष्ठामां पोताना दांत एक बीजा साथे घसती माखुम पमे तेवी स्त्रीनुं संतान खद्मीनो नाश करनारं तथा श्रहप श्रायुष्यवाळुं श्राय हे. जे गर्जवंती स्त्री गर्ज रह्या बाद त्रण मास पठी तैलनुं मर्दन करावे तेवी स्त्रीनां संतानो पण अहप आयुष्यवाळां आय हे. जे गर्जवंती स्त्री गर्ज रह्या बाद त्रण मास पत्नी शनि नामना रतनुं आजू-षण पहेरे तेवी स्त्रीनां संतानो पण ऋहप ऋायुष्यवाळां श्राय हे. जे गर्जवंती स्त्री गाय पर शुंके तेवी स्त्रीनां संतानो पण अहप आयुष्यवाळां थाय हे. जे गर्जवंती स्त्री खघुरांका करती वेळाए पोताना मूत्रमांज थुंके तेवी स्त्रीनां संतानों पण स्त्रहप श्रायुष्यवाळां थाय हे. जे गर्जवंती स्त्री घरना जंबर पर वारं-वार बेसे तेवी स्त्रीनां संतानो पण श्रहप श्रायुष्यवाळां श्राय हे. जे गर्जवंती स्त्री अलंत वायुवाळा घरमां रहे तेवी स्त्रीनां संतानो पण अहप आयुष्यवाळां थाय हे. जे गर्जवंती स्त्री पोताना शरीर पर कस्तूरीनुं लेपन करे तेवी स्त्रीनां संतानो पण अहप आयुष्यवाळां थाय हे. जे गर्जवंती स्त्री तुरतनी प्रसूत अयेखी गाय अथवा जेंसनुं इध खाय तेणीनां संतानो पण अहप आयुष्यवाळां थाय हे. जे गर्जवंती स्त्री केवळ अभि पर अथवा कर्करा राय्या पर रायन करे तेवी स्त्रीनां संतानो

पण अहप आयुष्यवाळां थाय है. जे गर्जवंती स्त्री अत्यंत शीतळ अथवा अत्यंत छणा जळथी स्नान करे तेवी स्त्रीनां संतानो पण अहप आयुष्यवाळां थाय है. जे गर्जवंती स्त्री सूर्यास्तरमये जळपान करे तेवी स्त्रीनां संतानो पण अहप आयुष्यवाळां थाय है.

॥ इति परकायप्रवेशविद्याप्रवीणाचार्यश्रीजिनदत्तसूरीश्वर-विरचिते शकुनशास्त्रे अष्टमः प्रस्तावः॥

॥ श्रीजिनेंद्राय नमः॥

॥ नवमः प्रस्तावः प्रारच्यते ॥

हवे मोतीओनी परीक्षानुं खरूप कहे छे, तथा तेमां रहेलां चिह्नोनां ग्रुभाग्रुभ फळोनुं पण खरूप कहे छे.

जे मोतीनो आकार गोळ होय ते मोती जत्तम प्रकारनं जाएवं. जे मोतीना मध्य जागमां सूझ एवो मिक्काना पगना आकारनो लीसोटो होय तेवुं मोती प्रहण करवाथी पोताना ज्ञ्चनो विनाश थाय हे. जे मोतीनो आकार लंबगोळ होय तथा तेना मध्य जागमां जो आकाशना रंग सरखुं वलयाकारे चिह्न होय तो तेवुं मोती प्रहण करवाथी पोताने जत्तम पुत्रनी प्राप्ति थाय हे. जे मोतीनो आकार चपटो होय तथा तेनो रंग जो पीळाश मारतो होय तो, तेवुं मोती प्रहण करवाथी परिवारमां रोगनी जत्पित्त थाय हे. जे मोतीनो आकार गोळ होय, पण तेनो रंग जो चंजना रंग सरखो होय तो तेवुं मोती

प्रहण करवाथी छष्ट प्रहोनी पोताने पीना याय हे. जे मोतीनो आकार एक तरफ आणीदार अने बीजी तरफ चपटो होय तथा तेनो रंग जो सेहेज आकाशना रंग सरखो होय तो तेवुं मोती ग्रहण करवास्री पोताना जन्यनी वृद्धि साय हे. जे मोती मध्य जागमांथी पातळुं तथा बन्ने बाजुए गोळ श्राकारनुं होय तेवुं मोती प्रहण करवाथी पोतानां संतानो जीवी शकतां नथी. जे मोतीनो आकार मध्य जागमांथी जामो तथा वन्ने बाजुर्जना जागमांश्री पातळो एवो खंबगोळ आकार होय तेवुं मोती प्रहण करवाथी पोतानी स्त्रीनुं तत्काळ मृत्यु थाय हे. जे मोतीनो आकार गोळ होय, पण तेनो रंग जो जरा पीळाश पर होय तो तेवुं मोती प्रहण करवाथी पोते विदान थाय हे. जे मोतीनो आकार जपरथी आणीवाळो तथा नीचेथी गोळ होय अने तेनो रंग अत्यंत तेजस्वी अने सफेद होय तो तेवुं मोती ब्रहण करवाथी पोताना वंध्यत्वनो पण नाश श्राय हैं. जे मोतीनो आकार गोळ होय, पण ते पर जो कंइ सुक्स स्फोटक सरखो आकार माद्धम पर्ने तो जाण्वुं के तेवुं मोती यहण करवाथी पोताने कुछ नामना छुष्ट रोगनी प्राप्ति अशे. जे मोतीनो आकार खंबगोळ होय अने तेना हेमा पर जो इयाम रंगनुं बिंड होय तो जाणवुं के तेवुं मोती प्रहण करवाथी योताने तुरत दरिजीपणुं आवीने जेटहो. जे मोतीनो आकार गोळ होय, पण तेना मध्य जागमां खीखा रंगनुं सूक्का मत्स्यना आकारनुं जो चिह्न होय तो जाणवुं के तेवुं मोती प्रहण कर-वाषी पोताना ज्व्यनो तुरत विनाश थशे. जे मोतीनो आकार

गोळ होय अने रंग पण जेनो तेजस्वी अने सफेद होय, पण तेमां जो खाख रंगनो सुद्धा नाघो माखुम पने तो जाणु के तेवं मोती प्रहण करवाथी पोताना परिवारने तथा पोताने पण कोइ व्यंतर तरफथी जपडव थरो. जे मोतीनो आकार गोळ होय, पण तेनो रंग जो चळकाट विनानो सफेद होय तो जाएवं के तेवं मोती प्रहण करवाथी पोताने श्रंधत्व प्राप्त श्रहो. वळी जे मोतीनो आकार गोळ होय, पण तेनो रंग जो जरा लालारा मारतो होय तो जाणवं के तेवं मोती ग्रहण करवाथी अने पहेरवाथी पोताने जो मंगळ ग्रहनो जपजव नमतो होशे तो ते दूर थशे. जे मोतीनो आकार गोळ होय अने तेनो रंग पण तेजस्वी अने सफेद होय, पण तेमां जो लीला रंगनुं वलयना आकारनुं खंकित अयेलुं चिह्न होय तो जाणवुं के तेथी पोतानी स्त्रीनुं सौजाग्यपणुं दूर जशे अर्थात् पोतानुं तुरत मृत्यु थहो. जे मोतीनो आकार गोळ होय, पण तेमां जो मराकना आकारनुं सुद्धा एवं पीळा रंगनुं चिह्न मासम पमे तो तेवं मोती ग्रहण करवाथी पोताना पर राज्य तरफनी आपदा आवी पने हे. जे मोतीनो आकार जो गोळ होय, पण तेमां जो ज्रमरना आकारनुं सूक्त स्थाम रंगनुं चिह्न मालम पमे तो जाणवं के तेवं मोती प्रहण करवाश्री पोताने देशाटन करवं पमशे. जे मोतीनो आकार गोळ होय अने रंग पण सफेद अने तेजस्वी होय, पण तेमां खाख रंगनुं सिंहना नखना आकारनुं जो चिह्न मालुम पमे तो जाएवं के तेवुं मोती प्रहण करवाथी पोतानुं मृत्यु निश्चे करीने सिंह्थी थरो. जे मोतीनो

आकार जो गोळ होय अने रंग पण सफेद अने तेजस्वी होय, पए तेमां पीळा रंगनुं काचवाना आकारनं जो सका चिक्र होय तो जाएवं के तेवुं मोती प्रहण करवाथी पोतानं जळमां पनवाथी मृत्यु अहो जे मोतीनो आकार खंबगोळ होय अने तेनो रंग पण सफेद अने तेजस्वी होय, पण तेमां जो खाख रंगनुं ध्वजना आकारनुं सुद्धा चिह्न माल्यम पमे तो जाएवं के तेवुं मोती ग्रहण करवाश्री तुरत पोताने राज्य तरफश्री लक्कीनो दाज थरो. जे मोतीनो आकार गोळ होय अने रंग पण जेनो तेजस्वी अने सफेद होय, पण तेमां खीखा रंगनुं कमळना पुष्पना श्राकारनुं जो सूक्ष चिह्न होय तो तेवुं मोती ग्रहण करवाथी पोताने श्रात्यंत खझीनी प्राप्ति श्राय हे. जे मोतीनो श्राकार गोळ होय श्रने रंग पण जेनो सफेद श्रने तेजस्वी होय, पण तेमां स्याम रंगनुं कागकानी चांचना आकारनं जो सूक्य चिह्न होय तो जाणवुं के तेवुं मोती प्रहण करवाथी कोताने अग्निनो जय पाप्त थहो. जे मोतीनो आकार गोळ होय अने रंग पण जेनो सफेद अने तेजस्वी होय, पण तेमां जो पीळा रंगनुं खद्योतना आकारनुं सूक्क चिह्न होय तो जाएवुं के तेवुं मोती बहुण करवाथी पोताने घणी चिंतामां पुरुवुं पमहो. जे मोतीनो आकार अने रंग उपर कह्या प्रमाणेज होय, ्रपण तेमां जो स्थाम रंगनुं मुजलना आकारनुं चिह्न मालुम पमे तो जाणवुं के तेवुं मोती प्रहण करवाथी पोतानां संतानो बळवान तथा जद्यमी थहो. जे मोतीनो रंग तथा आकार जियर कह्या प्रमाणेज होय, पण तेमां लीला रंगनुं जो चामरना

आकारनं सूझ चिह्न होय तो तेवुं मोती ग्रहण करवाथी पोताने जरुर राज्यपदवी अथवा तो घणुं ज्व्य मळे छे. जे मोतीनो रंग तथा आकार उपर कह्या प्रमाणेज होय, पण तेमां जो पांढरा रंगनुं पद्मकोशना आकारनुं चिह्न होय तो जाणवुं के तेवुं मोती ग्रहण करवाथी पोताने घणी खझी मळशे, पण तेथी करीने पोताना खोजनी वृद्धि थशे.

हवे हीराना गुण दोषो तथा तथी धतां शुभाशुभ फळोना स्वरूपनुं वर्णन करे छे.

जे हीरानो आकार गोळ अथवा चोरस होय तेने उत्तम जातिनो हीरा जाणवो. वळी जे हीरानो रंग चळकतो, स्फटिक सरखो निर्मळ तथा जरा फांखा खाकाशी रंगना खाजासवाळो होय तेने पण उत्तम जातिनो हीरो जाणवो. जे गोळ हीराना मध्य जागमां बीजना चंजना आकारनुं स्याम रंगनुं सुझा चिह्न होय तेवो हीरो प्रहण करवाथी पोताना कुटुंबनुं तथा पोतानुं पण कह्याण याय है. जे गोळ हीराना मध्य जागमां खांब रंगनं महिकाना आकारनं सुद्धा चिह्न होय तेवो हीरो यहण करवाथी पोताने असाध्य रोगनी जलित याय हे. जे गोळ हीराना मध्य जागमां स्याम रंगनुं वींजीना खाकारनुं सूदम चिह्न मालुम परे तेवो हीरो ग्रहण करवाथी पोतानी विद्यानो नाश श्राय हे. जे गोळ हीराना मध्य जागमां पीळा रंगनुं ककचना आकारनुं सूझा चिह्न मालुम पमे तेवो हीरो प्रहण करवाथी पोतानां संतानोनुं मृत्यु थाय हे. जे गोळ हीराना मध्य न्नागमां चक्रना आकारतुं लीला रंगनुं सुद्धा चिह्न जीवामां

श्रावे तेवो हीरो प्रहण करवाश्री पोताने श्रतिशय लक्कीनी प्राप्ति थाय हे. जे गोळ हीराना मध्य जागमां खाख रंगनुं मुस-खना आकारनुं सूझा चिह्न जोवामां आवे तेवो हीरो प्रहण करवाथी पोताने घणी आपदा सहन करवी पमे हे. जे गोळ हीराना मध्य जागमां स्याम रंगनुं शंखना त्र्याकारनुं सुद्धा चिह्न माख़म परे तेवो हीरो ग्रहण करवाश्री पोतानं तथा पोताना नुकुंद्रबं श्रात्यंत कहयाण श्राय हे. जे गोळ हीराना मध्य न्नागमां खाख रंगनुं कपिंजल नामना पक्षीना पगना आकारनं सूक्त चिह्न मालुम परे तेवो हीरो ग्रहण करवाश्री पोतानां संतानो आंखे आंधळां नीपजे हे. जे गोळ हीराना मध्य जागमां स्याम रंगनुं खद्योतना आकारनुं सूझ चिह्न मालुम पमे तेवो हीरो प्रहण करवाथी पोताने ख्रियानो जय उपजे हे. जे गोळ हीराना मध्य जागमां इयाम रंगनं कमळना पुष्पना श्राकारनुं सुक्ता चिह्न मालुम पमे तेवो हीरो ग्रहण करवाश्री पोतानी खद्मीनो नाश थाय हे, पण जे गोळ हीरामां खाख रंगनुं कमळना पुष्पना श्राकारनुं सूक्क चिह्न माखुम प**मे** तेवो हीरो प्रदण करवाथी श्रखूट खझीनी पोताने प्राप्ति थाय बे. जे गोळ हीराना बेना पर कंक एना आकारनुं सूझा इयाम रंगनुं चिह्न मालुम पमे तेवो हीरो ग्रहण करवाश्री पोताना कुटुंबनी स्त्रीर्छ विषयांध थाय हे. जे गोळ हीराना हेमा पर पीळा रंगनुं मनुष्यना मुखनी आकृतिनुं सूझा चिह्न मालुम पमे तेवो हीरो ग्रहण करवाथी पोताना कुटुंबने जूतनो ऋयवा राहु प्रहनो छपष्रव स्राय हे. जे गोळ हीरानी किनारी पर

श्याम रंगनुं गर्दजना मुखना आकारनुं सूझा चिह्न मासुम पम तेवो हीरो यहण करवाथी पोतानी कीर्तिनो नाश थाय है. जे गोळ हीरानी किनारी पर खाख रंगनुं पारापत पह्तीना पंजाना श्राकारनुं सूक्षा चिह्न माखुम पर्ने तेवी हीरी ग्रहण करवाश्री पोताने घणा जन्यनी प्राप्ति थाय है. जे गोळ हीरानी किनारी पर खाख रंगनुं इंजगोप नामना जंतुना आकारनुं सूक्त चिह्न माखुम परे तेवो हीरो यहण करवाथी पोताना कुटुंबनां संतानो इबेळ थाय हे. जे गोळ हीरानी किनारी पर पीळा रंगतं इस्तीनी सुंढना आकारनुं सूझ्य चिह्न माख्रुम पमे तेवो हीरो प्रहण करवाथी पोताने निश्चे करीने राज्यपदवी मळे छे. जे गोळ हीरानी किनारी पर क्याम रंगना मत्स्य श्रयवा मगरना श्राकारनुं सुझा चिह्न माख्रुम परे तेवो हीरो ग्रहण करवाथी पोताने जलपर्यटन करबुं पमे हे तथा तेमां बहु इब्यनी हानि श्राय हे. जे गोळ हीरानी किनारी पर खीखा रंगनुं कळशना आकारनुं सूझा चिह्न माखुम परे तेवो हीरो प्रहणुं करवाथी पोताने जत्तम स्त्रीनो लाज थाय हे जे गोळ हीरानी किनारी पर स्याम रंगनुं स्वस्तिकना आकारनुं सुझा चिह्न मालुम पके तेवो हीरो प्रहण करवाथी पोताने कोइ दिवसे पण संताप अतो नथी. जे गोळ हीरानी किनारी पर खाद्ध रंगनुं उंदरना मुखना आकारनुं सुका चिह्न जोवामां आवे तेवो हीरो प्रहण करवाथी पोताने चोरनो छपडव थाय हे. जे गोळ हीरानी किनारी पर खाख रंगनुं मनुष्यनी श्रांखना श्राकारनुं सूक्का चिह्न जोवामां आवे तेवो हीरो प्रहण करवाथी पोताने अंध्रव

यास थरो. जे गोळ हीरानी किनारी पर स्थाम रंगनुं कागकानी आंखना आकारनुं सूक्ष चिह्न मालुम पमे तेवो हीरो
प्रहण करवाथी पोतानी बुद्धि आतंत तीष्र थाय छे. जे गोळ हीरानी किनारी पर पीळा रंगनुं मनुष्यना पंजाना आकारनुं सूक्षम
चिह्न मालुम पमे तेवो हीरो प्रहण करवाथी पोतानुं मान
धणुंज वृद्धि पामे छे. जे गोळ हीरानी किनारी पर स्थाम रंगनुं
खुवम पहीना मुखना आकारनुं सूक्ष्म चिह्न मालुम पमे तेवो
हीरो प्रहण करवाथी पोताने रात्रिश्चंधपणुं प्राप्त थाय छे.

हवे चोरस हीराना मध्य जागनां तथा किनारी परनां चिह्नोनुं फळ पण छपर प्रमाणेज जाणवुं.

वळी जे हीरानो आकार त्रिकोण होय तेवो हीरो प्रहण करवाथी पोताने असाध्य रोगनी छत्पत्ति थाय छे. जे हीरानो आकार मोतीनी पेठे गोळ होय तथा जेनो घेरावो त्रण अने चार आंगुलनी वच्चे होय तेवो हीरो प्राप्त थवाथी पोताने छत्तम राज्य मळे छे. जे हीरानो आकार चार खूणा करतां वधारे खूणाउवाळो होय तेवो हीरो प्रहण करवाथी पोताने बहु जव्यनी हानि थाय छे. जे हीरानो आकार एक बाजुए अणीवाळो तथा बीजी सघळी बाजुए गोळ होय तेवो हीरो महण करवाथी पोताने अलंत लक्षीनी तथा छत्तम परिवारनी प्राप्ति थाय छे. वळी जे हीरानो आकार बन्ने बाजुए आणीदार तथा मध्य जागमां गोळ होय तेवो हीरो प्रहण करवाथी पोतानुं वंध्यत्व पण नाश पामे छे. जे हीरानो आकार वचमांथी छंचो तथा किनारीनी बाजुए पातळो होय

तेवो हीरो ग्रहण करवाथी पोताने जत्तम संताननी प्राप्ति थाय हे. जे हीरानो आकार अरधी बाजुए जाको तथा अरधी बाजुए पातळो होय तेवो हीरो ग्रहण करवाथी पोताने ग्रहिल्वपणुं प्राप्त थाय हे. जे हीरानो आकार लंबगोळ होय तेवो हीरो ग्रहण करवाथी पोताने जत्तम स्त्रीनो लाज थाय हे. जे हीरानो आकार एक बाजुथी जपसेलो तथा तेनी जलटी बाजुए लाका-वाळो होय तेवो हीरो ग्रहण करवाथी पोताना कुटुंबनुं जळथी मृत्यु नीपजे हे.

्ष्वी रीते हीरार्जनां खद्यणोश्री श्रतां शुजाशुज फळोनुं स्वरूप कद्युं.

हवे माणिक्य विगेरे सघळा प्रकारनां रत्नोनां बक्तणोनां पण शुजाशुज शकुनोनां फळोनुं स्वरूप उपर वर्णवेखा हीरानां बक्तणोनी पेठेज जाणी खेबुं.

 श्वि परकायप्रवेशविद्याप्रवीणाचार्यश्रीजिनदत्तसूरीश्वर-विरचिते शकुनशास्त्रे नवमः प्रस्तावः ॥

॥ प्रशस्तिः ॥

TC988P27

श्रीवीरक्रमतो बजूव विबुधाधारो धषाविश्रुतो । गञ्जोऽयं त्रिदशाखयोपम इह श्रीवायटीयाह्नयः ॥ तस्मिन्निंड इवाजवद्यतिवरो विद्यार्णवाङ्गो महान् । सूरिः श्रीजिनद्त्त इत्यजिधया ख्यातो महीमंमखे॥ १॥ परकायप्रवेशाद्या,—स्तीत्रयोगमहाबद्धाः ।
विद्या द्यधिगता येन, योगिनामि छुर्त्वनाः ॥ २ ॥
समंतभद्रनामानः श्रुतकेवित्तनः पुरा ।
बज्रुवुर्जुवि विख्याताः पूर्वसागरपारगाः ॥ ३ ॥
निर्मितं लोककल्पाख्यं, शास्त्रं तेन हितैषिणा ।
विद्याप्रवादपूर्वाचु, समुद्धृत्य निजेक्च्या ॥ ४ ॥
तस्मादि समुद्धृत्य, जनानां हितहेतवे ।
मयैतद्गुंफितं शास्त्रं, शक्तुनानां प्रबोधकं ॥ ५ ॥
विज्ञाय शक्तुनान्येवं, निजकार्यं प्रकुर्वतां ।
जनानां स्खद्यनं कापि, नो जविष्यति निश्चितं ॥ ६ ॥
श्चर्य—एवी रीते शक्तुनो जोइने पोतानुं कार्य करनारा
माणसोने कोइ पण जगोए (पोताना कार्यमां) निश्चे करी
विन्न श्वशे नहीं. (एवी रीते श्री जिनदत्त सूरि महाराज कहे हे.)

॥ समाप्तमिदं शकुनशास्त्रं ॥

व्यवहारना श्रर्थे घरमांथी बहार नीकळतां के परदेश जतां श्रथवा वरघोमो काढतां के शत्रु उपर चढाइ करवाने गाम बहार नीकळतां जो नीचे दर्शावेखा पदार्थो वगेरे सामा मळे तो ते शकुन थयां एम गणाय हेः—ब्राह्मण, गाय, फळ, दुध, मोती, माणेक, वेश्या, हाथी, हत्र, चम्मर, धूमामा विनानो श्रिश, दारु, मांस, माह्युं, तखवार, ढाख, बंडुक, कटार, श्रारसी, कन्या, हरण, नोळीयो, कळा चमावेखो मोर, केमे बाळकवाळी सुवासण स्त्री, गाती बाइंच, वाजां श्रने धोयेखां वस्त्रोनी गांसमी उंचकनारो धोबी. श्रा उपरांत शकुनना बीजा श्रसंख्य पदार्थो है.

परंतु नीचला पदार्थो अपशकुन तरीके मनाय ठेः-लाकनां, चामकुं, घास, ठोम, धुंधवातो अग्नि, तेल, गोळ, वांजणी, शब्दु, टंटो करनारार्छनुं टोळुं, कपाळमां चांद्वो करेलो नहीं होय एवी सुवासण स्त्री, ठाकटो, तेलना मर्दनवाळो, हीजमो, हलालखोर, ठाश, कादव, जीनां कपमां, जोगी, गोसांइ, वेरागी, फकीर, संन्यासी, शेवमो विगेरे, अमद, शेर, मुनमो, कंगाळ, वेफीकरो, घेलो, आ वधा अपशकुनमां गणाय ठे.

दिशाशूळ जोवानो कोठो.

सोम अने	: शनिवारे	पूर्व दिशामां.
गुरुवारे		दिश्चण दिशामां.
बुध तथा		दिशामां
रवि तथा	ग्रुऋवारे	पश्चिम दिशामां-

रवि. सोम. मंगळ. वुध. शनि. गुरु. शुक. जर्देग. रोग. श्रमृत. सान. श्रुज. काळ. उदेग. चळ. काळ. अमृत. रोग. लाज. शुच. वान. जदेग. श्राच. चळ. काळ. अमृत. रोग. **४ अ**मृत. रोग. सान. चदेग. श्रन. चळ. काळ. ए काळ. ज्हेग. अमृत. रोग. वान. शन. चळ. য়ুন. काळ. जदेग. अमृत. रोग. लाज. शज. चळ. काळ. जदेग. अमृत. चदेग. अमृत. रोग. वान. काळ. समज-जपदा कोंठानुं समजवुं ए के जे दहार्के जे वार होय तेनुं पहेखुं चोघमीयुं बेसे अने तेथी उठा वारनुं चोघमीयुं होय ते बीजुं आवे. रात्रिनां चोघडीयां.

रवि. सोम. मंगळ. बुध. गुरु. शुक्र. १ श्रानः उदेग. चळ. काळ. अमृत. रोग. लान्न. २ अमृत. रोग. सान. शुन्न. चळः चदेग. काळ. ३ चळ जदेग. रोग. काळ. अमृत. सान. शुन. ध रोग. लाज. श्रुज. चळ. चहेग. काळ. अमृत. चदेग. ५ काळ. श्रमृत. रोग. वान. য়ুস, चळ. सान. चळ. छदेग. अमृत. रोग. য়ুস. काळ. अमृत. रोग. सान. चळ. चदंग. चळ. काळ. रोग. अमृत. समजः-छपला कोठानुं समजवुं ए के जे दहाके जे वार होय तेनुं चोघमीयुं पहेखुं वेसे अने तेथी पांचमा वारनुं चोघमीयुं होयते रातनुं बीजुं चोघमीयुं जाणवुं. सारां चोघमीयां — अमृत, शुज, लाज अने चळ. माठां चोघनीयां — उदेग, रोग अने

शकुनविद्यानुं खरूप.

श्रा विद्या घणी जपयोगी होवाने लीधे श्रगाजना वसतमां आ विद्यानो बहुज प्रचार हतो अर्थात् अगाउना लोको आ विद्या दारा कार्यसिद्धिनुं शकुन खड्ने दरेक कार्यनो प्रारंज करता हता. तेनुं कारण मात्र एज हतुं के तेर्चनां बधां कार्य प्रायः सफळ अने शुजकारी यतां इतां, परंतु बीजी विद्यार्जनी माफक धीमे धीमे स्त्रा विद्यानो पण प्रचार घटतो गयो तथा जेठी बुद्धिवाळा खोको आ विद्याने बच्चानो खेख समजवा लाग्या अने विशेषे करीने इंग्रेजी जाएेखा खोकोनो श्रा विद्या जपर नाम मात्र कंइ पण रह्यो नहीं. कहुं वे के "न वेत्ति यो यस्य गुणप्रकर्षे स तस्य निन्दां सततं करोति" अर्थात् जे माण्स जेना गुणने नथी जाणतो ते माण्स तेनी निरंतर निंदा कर्या करे हे. अस्त-आ विद्याना विषयमां कीइनी विचार गमे तेम होय, परंतु अगाजमा सिद्धांतथी एटखुं तो खुझे खुधुं कही शकाय ठे के आ विद्या प्राचीन समयमां घर्षो आदर पामी चुकी हती तथा अगाजना विदानोए आ विद्याना पोते बनावेला ग्रंथोमां घणो जन्नेख कर्यो हे.

श्रगालना वखतमां श्रा विद्यानो प्रचार जो के प्रायः वधा देशोमां हतो तोपए मारवाममां तो श्रा विद्या घए। लत्कृष्ट प्रकारे प्रचित्त हती. जुले, श्रोमा वखत पहेलां मारवाममां जाटी श्रादि रजपूत लोक जे परदेश जवावाळा लोकोना सहा-यक तरीके जता हता ते लोक जनावरोनी जापा विगेरेनां शुजाशुज शकुनो सारी रीते जाएता हता. हमबूकी नामना सांखद्धा रजपूत यइ गया है, जेर्डंप परदेशगमनादिनां शुजा-शुज शकुनोना विषयमां सेंकमो दोहा बनाव्या है. वर्तमान सम-यमां रेट्टे आदि घारा यात्रा करवानो प्रचार यइ गयो है, तेथी मारवाममां पण शकुनोनो प्रचार घटी गयो है अने घटतो चाड्यो है.

घणा लोको एटखुं पण जाणता नथी के शुज राकुन शाथी थाय छे तथा श्रशुज राकुन शाथी थाय छे ए घणीज शरमा-वनारी हकीकत छे, कारण के शुजाशुज शकुनोने जाणवां तथा यात्राने वखते तेने जोवां ए घणुंज जरुरनुं छे. शकुन छे ते श्रागामी शुजाशुजनां श्रथवा समजो के कार्यनी सिद्धि के श्रसिद्धि तथा सुख के दुःखनां सूचवनारां छे.

राकुन वे प्रकारनां जोवामां आवे हे. एक तो रमख अथवा पाशा आदि दारा कार्यना विषयमां जोवामां आवे हे अने बीजा परदेश विगरे हेकाणे गमन करवाने वखते शुजाशुज फळना विषयमां जोवामां आवे हे. आवे प्रकारनां शकुनोना विषयमां संकेपशी आ प्रकरणमां खखवामां आवशे. तेमांथी पहेखा प्रकारनां शकुनोना विषयमां गर्गाचार्य मुनिए संस्कृतमां बनावेखी पाशशकुनाविदा अनुवाद करीने वर्णन करवामां आवशे अने तेनी पही परदेश आदि जवाना विषयमां शुजाशुज शकुनोनं संकेपशी वर्णन करवामां आवशे.

जे कांइ कार्य करवानुं होय तेनो प्रथम स्थिर मनधी विचार करवो. पत्नी थोना चोला, एक सोपारी अने वेआनी के रूपानाणुं विगेरेने पुस्तकनी उपर जेट तरीके राखीने पासाने हाथमां लड़ने आ नीचे खखेलो मंत्र सात वार बोलवो. पठी पासा त्रण वार नाखवा तथा त्रण वारना जेटला खंक थाय तेनुं फळ जोवुं, परंतु एटलुं याद राखवानुं हे के एक वार शकुन लीधा पठी फरी बीजी वखत शकुन लेवुं नहीं.

मंत्र—ॐ नमो जगवित कूष्मांमिन सर्वकार्यप्रसाधिनि सर्वनिमित्तप्रकाशिनि एह्येहि एह्येहि वरं देहि देहि हिल हिल मातिङ्गिनि सत्यं ब्रूहि ब्रूहि स्वाहा।

आ मंत्रने सात वार बोलीने "सत्य जापे असत्यने परिहार करे" एवी रीते मुख्यी कहीने पासा नाखवा. जो पासा हाजर न होय तो नीचे जे पासावितका यंत्र खखेल हे तेनी जपर त्रण वार आंगळीने फेरवीने मरजी पमे ते आंक जपर आंगळी राखी देवी तथा आगळ जे तेनुं फळ खखेल हे ते जोइ लेवुं.

पासाविसका यंत्र.

333 222 रश्ध १२१ ११३ १२२ ११३ १२४ 338 १३२ १३३ १३४ १४१ १धर ₹ 8 ₹ 222 **२१**२ २१३ २१४ २२१ घघघ घ्रव् २२४ इ३१ घ३घ ম্বর ম্ব্র ম্বর্ ยยย श्वर **288** 322 ३१२ **३१**३ ३१४ ३२१ ३२२ इब्रइ ३१४ 331 ३३२ 333 ३३४ ३४१ 388 ३४३ 3 ម ម 822 **ध**१श ध१३ धरध धश्र អនន ម្រង មនុម **43** ₹ ध३१ ध३३ ध३ध धध१ ยย ร ชย₹ RRR पासावितकानुं क्रमानुसार फळ.

१११—हे पूजनार ! ऋा पासा घणा शुन्न हे, तास दिन

सारा है, तें विखक्तण वात विचारी राखी है ते बधी सिद्ध अशे, व्यापारमां खाज अशे अने युद्धमां जीत अशे.

११२—हे पूजनार ! तारुं काम सिद्ध थरों नहीं, तेथी विचार करी राखेल कामने जोमीने बीजुं काम कर तथा देवाधिदेवनुं ध्यान धर. आ शकुननो ए पूरावो जे के रात्रे स्वप्तमां कौआ, घुम्पू, गीध, माखी, महर जोयेल जे अथवा शरीर पर तेल लगानेल जे अथवा काळों सर्प देखेल जे एवं तुं जोइश

११३—हे पूछनार! तें जे विचार कयों छे तेनुं फळ सांजळ. तुं कोइ स्थानने अथवा पैसाना लाजने अथवा कोइ सज्जननी मुलाकातने चाहे छे ते सघळुं तने मळहो, तारा क्लेश अने चिंताना दिन घणा खरा वीती गया छे, हवे तारा सारा दिन आव्या छे. आ वातनी सत्यतानुं प्रमाण ए छे के तारी कांख जपर तिल अथवा मसो अथवा कोइ घावनुं चिह्न हे.

११४—हे पूजनार! आ पासा बहु कह्याणकारी ठे, कुळनी वृद्धि यहो, जमीननो लाज थहो, धननो लाज यहो, पुत्रनो पण लाज देखाय ठे अने व्हाला मित्रनुं दर्शन थहो, कोइनी साथे संबंध यहो तथा त्रण महीनानी अंदर विचारेल कामनो लाज यहो, गुरुनी जिक्त अने कुळदेवीनुं पूजन कर. आ वातनी सत्यतानुं प्रमाण ए ठे के तारा हारीर छपर बंने बाजुए मसा, तिल अथवा घावनुं चिह्न ठे.

१११—हे पूजनार! तें वेकाणानो लाज तथा सज्जननी मुला-कात विचारी वे, धातु, धन, संपत्ति अने जाइबंधनी वृद्धि तथा अगाजनी माफक सन्मान मळवानुं विचार्युं वे ते सर्वे कोइ पण जा- तना विघ्न सिवाय तारे माटे सुखदायी श्रहो. श्रानो निश्चय तने श्रा प्रमाणे श्रह हाके हे के तुं स्वप्नमां श्रापणा मोटा खोकोने जोइहा.

१२१—हे पूछनार ! तने धन अने यशनो लाज अशे, वेकाणुं अने सन्मान मळशे तथा मनमां धारेली बीज मळशे. आ बाबतमां शंका न कर, हवे तारां पाप अने उन्छ नाश पाम्यां हे, तेथी तने कह्याणनी प्राप्ति अशे. आनो पूरावो ए हे के तुं रातमां स्वममां अथवा प्रत्यक्त लकाइ करवी देखीश.

१२३—हे पूजनार ! तारां कार्य अने धननी सिक्ति अशे, तें विचारी राखेल सर्व बाबत सिक्त अशे, कुटुंबनी वृद्धि, स्त्रीनो लाज तथा स्वजननी मुलाकात अशे, तारा मनमां घणा दिवस अयां जे विचार हे ते हवे जहदी पूर्ण अशे. आ वातनो ए पूरावो हे के तारा घरमां लकाइ तथा स्त्री संबंधी चिंता आजशी पांच दिवसनी अंदर अइ हशे.

११४—हे पूजनार ! जाइनित साथे तारी जहदी मुदा-कात थहो. तारुं मुकृत सारुं हे, यहनुं बळ पण सारुं हे, तेथी तारां सर्वे काम थइ जहो. तुं तारी कुळदेवीनुं पूजन कर.

१३१—हे पूजनार ! तने वेकाणानो लाज, धननो लाज तथा चित्तमां चेन थरो, जे कांइ काम तारुं बगकी गयुं वे ते पण सुधरी जरो तथा जे कांइ चीज चोराइ गइ वे ते पण मळी जरो. आ वातनो ए पूरावो वे के तें स्वममां वृक्त जोयुं वे अथवा जोइरा.

१३१—हे पूजनार ! जे कामनो तें विचार कर्यों हे ते सर्व यह जहां श्रा वातनो ए पूरावो हे के तारी स्त्रीनी साथे तारे बहु प्रीति हे. १३३—हे पूजनार ! आ शकुनथी तारा धननो नाश थवानो तथा शरीरमां रोग थवानो संजव छे तेमज कोइ पण प्रकारनुं बंधन छे. जाण के धोखानो खतरो छे, तें जारे कामनो विचार कर्यो छे ते काम मोटी मुक्केखीथी पूरुं थहो.

१३४—हे पूजनार ! तुंने राजकाजनी, सरकारनी अथवा सोना चांदीनी अने परदेशनी चिंता हे, तुं कोश खरमनथी जीत मेळववा चाहे हे ते सर्व जेम तें विचारी हे तेम धीमे धीमे तने प्राप्त थशे, हवे नुकशान थशे नहीं, तारां पाप नाश पाम्यां हे. तुं वीतराग देवनुं ध्यान कर, तारां सर्व कार्य सिद्ध थशे.

१४१—हे पूजनार ! तारो विचार कोइ व्यापारनो छे तथा तने बीजी पण कोइ चिंता छे. आ बधां कष्टमांथी ब्रटीने आजयी सातमे दिवस तने मंगळ यशे अथवा तो तने कांइ खाज यशे अथवा सारी बुद्धि उत्पन्न यशे.

१४२—हे पूजनार ! तारा मनमां धन, धान्य अथवा घर संबंधी चिंता जे ते सर्व दूर थहो, तारा कुटुंबनी वृद्धि थहो, कृह्याण थहो, सक्जनोनी साथे तने मुखाकात थहो तथा गयेखी वस्तु पण मळहो. आ वातनो ए पूरावो जे के तारा घरमां अ- थवा बहार खनाइ थह जे अथवा थहो.

१४३—हे पूछनार ! तें विचारी राखेल सर्व काम सिद्ध यहो, कह्याण यहो तथा छोकरीनो लाज यहो. आ वातनो पूरावो ए छे के तुं स्वममां कोइगाममां जतो तने पोताने देखीहा.

१४४—हे पूजनार ! तारां सर्वे कामोनी सिद्धि थहो अने तने संपत्ति मळहो. आ वातनो ए पूरावो हे के स्वप्तमां तें विचारी राखेल कामने तुं जोइश अथवा देवमंदिरने अथवा मूर्त्तिने अथवा चंजमाने जोइश

१११—हे पूछनार ! तें तारा मनमां एक मोटा कार्यनो विचार कर्यो छे तथा तने धन संबंधी चिंता छे ते तारे माटे सर्व सारुं थहो तथा व्हाखा जाइडेनी मुखाकात अहो. आ वातनी सत्यतानुं ए प्रमाण छे के स्वप्नमां उंचा मकान पर पहाक पर तुं चढ्यो एम तें जोयुं छे अथवा जोइहा.

१११—हे पूछनार ! तने सर्व बाबतनी वृद्धि थशे, मित्रोनी साथे मुलाकात थशे, संसारथी लाज थशे, विवाह करवाथी कुळनी वृद्धि थशे तथा सोनुं, चांदी विगेरे सर्वे संपत्ति थशे. आ वातनो पूरावो ए हे के स्वप्तमां तें गाय अथवा बळद जोयेल हे अथवा जोश्ता. तुं परदेशमां पण जवानो विचार करे हे. तुं कुळदेवीने मान, तारे माटे सारुं थशे.

११३—हे पूछनार ! तारा मनमां वे पगवाळानी चिंता छे अने तें सारा कामनो विचार कर्यों छे तेनो खाज तने एक महीनामां थरो, जाइ तथा सज्जन मळरो, रारीरमां प्रसन्नता रहेरो अने तारु मनमानतुं कार्य थरो, परंतु जे तारा गोत्रदेव छे तेनी आराधना तथा सन्मान कर, तुं माता, पिता, जाइ अने पुत्र विगेरेशी जे कांइ कामनी चाहना राखे छे ते तारा मनोरथ सिद्ध थरो. आ वातनो पूरावो ए छे के तें रात्रिमां प्रत्यह अथवा स्वममां स्त्री साथे समागम कर्यों छे.

११४—हे पूछनार ! जे कांइ तारुं काम बगरी गयुं छे अर्थात् जे कांइ नुकशान विगेरे थयेख छे अथवा कोइनी

पासेथी जे कांइ तने खेवानुं वे श्रयवा जे कोइए तारी साथे दगाबाजी करी वे तेने तुं जुली जा, श्रहींथी थोमे दूर जवाथी तने लाज थहो. आज तें स्वप्तमां देवने श्रयवा देवीने श्रयवा कुळना मोटा माणसोने श्रयवा नदी विगेरेने जोयेल वे श्रयवा सक्जनोनी साथे तारी मुलाकात थह वे.

१११—हे पूजनार ! आज दिवस सुधी जे कांड़ कार्य तें कर्युं तेमां तने बराबर क्लेश ययो अर्थात् तने सुख नहीं मळ्युं. हवे तुं तारा मनमां कांड़ कहयाएने चाहे जे तथा धननी इज्ञा राखे जे, तने मोटा जेकाएानी चिंता जेतथा तारुं चित्त चंचळ जे ते हवे तारां छःखनो नाश थइ गयो अने कह्याएनी प्राप्ति थइ एम समजी ले. आ वातनी सत्यतानुं ए प्रमाए जे के तुं स्वममां वृक्तने जोइश.

१११—हे पूजनार ! सज्जनोनी साथे तारे विरोध के अने खराब मित्रनी साथे मित्रता के जे तारा मनमां चिंता के तथा जे मोडं काम तें जगबी राख्युं के तेनी सिद्धि घणा दिवसमां अशे तथा तारुं थों पाप बाकी के तेनो नाश अवाथी तने के काणानो खाज अशे.

११३—हे पूछनार ! आ वखते तें खराब कामनो मनोरथ कयों छे तथा तुं बीजाना धननी मदद्थी व्यापार करीने तारी मतखब काढवाने चाहे छे तो ते संपत्ति मळवी कठण छे. तुं व्यापार कर, तने खान्न थहो, परंतु तें मनमां जे खराब विचार कयों छे तेने छोमी दहने बीजा कामनो विचार कर. आ वातनी सत्यतानुं ए प्रमाण छे के तुं स्वममां तारा खोटा दिवस देखीहा. श्य-हे पूजनार ! तारा मनमां परस्त्रीनी चिंता छे, तुं घणा दिवसथी तकलीफने देखी रह्यो छे, तुं अहीं तहीं जटकी रह्यो छे तथा तारी सांथे अहीं लमाइ विगेरे घणा दिवस थयां चाली रहेल छे ते सर्व विरोध शांत थड़ जशे, हवे तारी तक-लीफ गइ, कल्याण थशे तथा पाप अने छःख बधां नाश पाम्यां, तुं गुरुदेवनी जिक्त कर तथा कुळदेवनी पूजा कर एम करवाथी तारा मननां विचारी राखेल सर्वे काम ठीक थइ जशे.

१३१—हे पूजनार ! तुंने दोषोनो विचार कर्या विना धननो खाज थहो, एक महीनामां तारो विचारी राखेल मनोरथ सिद्ध थहो अने तने मोटुं फळ मळहो. आ वातनी सत्यतानुं ए प्रमाण हे के तें स्त्रीनिनी कथा करी हे अथवा तुं स्वममां वृक्षने, सून्य घरोने अथवा सून्य देशने अथवा सूका तळावने जोइश.

१३१—हे पूछनार ! तें बहु कठण कामनी विचार कर्यों है, तने फायदो अशे नहीं, तारुं काम सिद्ध अशे नहीं तथा तने सुख मळवुं कठण हे. आ वातनी सत्यतानुं ए प्रमाण हे के तुं स्वप्तमां जेंसने देखीश.

१३३—हे पूजनार! तारा मनमां एकाएक काम ज्यन्न यह गयुं हो, तुं बीजाना कामने माटे चिंता करे हो, तारा मनमां विवक्षण तथा कहण चिंता हो, तें अनर्थ करवो धार्यों हो, तेथी कार्यनी चिंताने होनीने तुं बीजुं काम कर तथा गोत्र-देवीनी आराधना कर, तेथी तारुं जा अशे. आ वातनी सल-तानुं प्रमाण ए हे के तारा घरमां कवह हे, अथवा तुं बहार फरे हे एवं जोइश अथवा स्वप्नमां तने देवतानुं दर्शन अशे.

१३४—हे पूछनार ! तने काम घणुं हे, तने धननो खाज अशे, तुं कुटुंबनी चिंतामां वारंवार मुंजाय हे, तने ठेकाणा अने जमीन जग्यानी पण चिंता हे, तारा मनमां पाप नश्री, तथी तारी चिंता जहदी दूर अशे. तुं स्वप्नमां गायने, जेंसने तथा पाणीमां तैरनेने देखीश, तारां छःखनो अंत आवी गयो हे, तारी बुद्धि सारी हे, तेथी शुद्ध जिंक वमे तुं कुळदेवतानुं ध्यान कर.

१४१—हे पूजनार ! तने विवाह संबंधी चिंता के तथा तुं क्यांइ खाजने माटे जवा चाहे के, तें विचारेख कार्यनी जहदी सिक्षि अशे तथा तारा पदनी वृद्धि अशे. आ वातनो ए पूरावो के के मैथ्रनने माटे तें वात करेखी के.

१४२—हे पूठनार ! तने घणा दिवस थयां परदेशमां गयेख मनुष्यनी चिंता ठे, तुं तेने बोखाववाने चाहे ठे तथा तें जे काम विचार्युं ठे ते सारुं ठे, परंतु जावी बळवान् ठे, तेथी ए बाबत आवस्ते सिद्ध थती माखुम पमती नथी.

१४२—हे पूजनार ! तारा रोग अने जुःख मटी गयां, तारा सुखना दिवस आवी गया, तने मनगमतुं फळ मळहो, तारा सर्व जपत्रव नाहा पाम्या तथा आ वखते जवाथी तने खाज थहो.

२४४—हे पूजनार ! तारा चित्तमां जे चिंता हे ते दूर थही, कख्याण थही तथा तारां सर्व काम सिद्ध थही. आ वातनी ए पूरावों हे के तारा गुप्त अंग जपर तख हे.

३११—हे पूजनार ! तुं ए वातनो विचार करे छे के हुं पर-देशमां जाजं, मने ठेकाणुं मळशे के नहीं मळे तो तुं कुळ-देवीने अथवा गुरुदेवने याद कर, तारां सर्वे विच्न दूर थशे तथा तने सारो खाज थरो अने कार्यमां सिद्धि थरो. आ वातनी सत्यतामां ए प्रमाण हे के तुं स्वप्नमां पहाम अथवा कोइ जंचा स्थळने जोइरा.

३१२—हे पूछनार ! तारा मनोरथ पूर्ण अशे, तारे माटे धननो लाज देखाय हे, तारा कुटुंबनी वृद्धि तथा शरीरमां सुख धीमे धीमे अशे, देवतानी तथा बहोनी जे पूर्वनी पीमा हे तेनी शांतिने माटे देवतानुं आराधन कर. एम करवाथी तुं जे कामनो आरंज करीश ते सर्व सिद्ध अशे. आ वातनी सत्य तानुं ए प्रमाण हे के तुं स्वममां गाय, घोमा अने हाथी विगेरिन जोइश.

३१३—हे पूछनार ! तारा मनमां धननी चिंता छे अने तुं कांइक दिखनो नरम छे, तारा छुश्मने तने दबावी राख्यो छे, तारा मित्र पण तने सहायता करता नथी, तुं घणा सज्जनने राखे छे, तेथी तारुं धन खोक खाय छे, तेटखा माटे थोनो वखत थोजी जा, परिणामे तारुं जखुं थशे अर्थात् तारां सर्वे छःख मटी जशे. आ वातनो ए पूरावो छे के तारा घरमां खनाइ थइ छे अथवा थशे.

३१४—हे पूजनार ! आ शकुन कहवाण तथा गुणथी जरेख हे, तुं निश्चिततानी साथ जहदीथी सर्वे कामो सिद्ध थाय एम चाहे हे ते सर्वे काम धीमे धीमे सिद्ध थशे. आ वातनी सत्यतानुं ए प्रमाण हे के तुं स्वप्तमां वृष्टि थवी, संपत्ति, तळाव अथवा माहसी एमांथी कोइ पण वस्तुने देखीश.

३२१-- हे पूछनार ! आ शकुन सारु नथी, जे काम तें

विचार्यु हे ते निरर्थक है, एक महीना सुधी तारां पापनो छदय है, तेथी तेनी आशा होमीने तुं बीजुं काम कर, कारण के ते काम हमणां थशे नहीं. आ वातनी सत्यतानुं ए प्रमाण हे के तुं स्वप्तमां प्रोत अथवा गवैया लोकोने अथवा नगरने देखीश, सरकारथी तने तकलीफ थशे, तेथी अहींथी बीजे स्थाने चाहयो जा के जेथी करीने तने तकलीफ थशे नहीं.

३११—हे पूजनार ! एक महीनो थयां धनने माटे तारा चित्तमां छदेग थया करे ठे, परंतु हाख तारा शत्रु पण मित्र थइ जशे, सुख संपत्तिनी वृद्धि थशे, धननो खाज अवश्य थशे अने सरकारथी पण तने कांइ सन्मान मळशे. आ वातनो ए पूरावो ठे के तें मैथुननी वातचित करी ठे.

३१३—हे पूजनार ! जो के तारा जाग्यनो थोमो खदय है, परंतु तकखीफ तो तने छेज नहीं, तने सारी रीते रहेवाने माटे ठेकाणुं मळहो, धननो खाज थहो, व्हाखा सज्जनोनी मुखाकात थहो तथा सर्वे छःखनो नाहा थहो, तुं मनमां चिंता कर नहीं. आ वातनो ए पूरावो हे के तुं स्वममां व्हाखाचनी साथे मुखाकातने जोइहा.

३१४—हे पूजनार ! तारां मकान श्रने जमीननी वृद्धि श्रक्तो, तुं व्यापारमां संपत्तिने पामीश तथा जे विचार तें मनमां कर्यों के ते जो के सर्व सिद्ध तो श्रइ जरो, परंतु तारा मनमां कोइ खटको तथा चिंता के श्रा वातनी सत्यतानुं ए प्रमाण के के तारा माश्रामां जलमनुं निशान के श्रथवा तुं रातमां खनाइ करीने सुतो होइश.

३३१—हे पूठनार ! तुं तारा चित्तमां काम, कुटुंब, घर, संपत्ति अने धननी वृद्धि, प्रजायी खाज तथा वस्त्रखाज विगेरेनो विचार करे हे तो तुं कुळदेव तथा गुरुनी जिक्त कर. एम करवाथी तने सारो खाज थहो. आ वातनो ए पूरावो हे के तुं स्वप्तमां गायने देखीहा.

३३१—हे पूछनार ! तने तकखीफ छे, तारा जाइ अने मित्र पण ताराश्री बदलीने चाली रह्या छे तथा जे तुं तारा मनमां विचार करे छे ते तरफथी तने खाज मळवो देखातो नथी, तेथी तुं देशान्तर चाहयो जा, त्यां तने खाज थशे, तुं आम वातमां पारका धनथी वर्ताव करे छे. आ वातनी सत्य-तानुं ए प्रमाण छे के तुं स्वप्तमां जाइ तथा मित्रोने देखीश.

३३३—हे पूजनार ! तुं तारा मनमां विचार करी राखेख फळने पामीश, तने व्यवहारनी तथा जाइ अने मित्रोनी चिंता वे ते सर्व तें विचारी राखेख काम सिद्ध थशे.

३३४—हे पूजनार ! तुं चिंता कर नहीं, तने सारा आद-मीनी साथे मुखाकात थहो, हवे तारां सर्वे छःखनो नाहा थहो, तें विचारी राखेख सर्वे काम सिद्ध थहो.

३४१ — हे पूछनार ! तारा मनमां कोइ पराया आदमीनी साथे प्रीति करवानी इक्षा छे ते तारे माटे सारी थहो, तुं गजरा-इहा नहीं, तने सुख थहो, धननो खाज थहो तथा सारा आदमीनी साथे मुखाकात थहो.

३४१—हे पूजनार ! तारा मनमां पराया आदमीनी साम्रे मुलाकात करवानी चिंता हे, तारा हेकाणानी वृद्धि अरो, कह्याण अशे, प्रजानी वृद्धि तथा आरोग्यता थशे. आवातनो ए पूरावो हे के तुं स्वप्नमां वृद्धने देखीश.

३४३—हे पूछनार ! तने वैरीनी अथवा जे कोइए तारी साथे विश्वासघात कर्यों छे तेनी चिंता छे तो आ शकुनथी एम मालुम पर्ने छे के तारा घणा दिवसो क्लेशमां जशे अने तारी जे चीज चाली गइ छे ते पाठी नहीं आवे, परंतु थोमा दिवस पठी तारुं कह्याण थशे.

३४४—हे पूजनार ! तारां सर्वे काम सारां हे, तने जहदीज मनोवांहित फळ मळहो, तने जे व्यापार तथा जाइबंधनी चिंता हे ते सर्व दूर खहो. आ वातनो ए पूरावो हे के तारा माथामां घानुं चिह्न हे, तुं जद्यम कर, अवस्य खाज थहो.

ध११—हे पूजनार! तारा धननी हानि, शरीरमां रोग अने चित्तनी चंचळता ए त्रणेवात सात वर्षथी चाली रही हे, जे काम तें अत्यार सुधी कर्युं हे तेमां नुकशान थयां कर्युं हे, परंतु हवे तुं खुशी था,कारण के हवे तारी तकलीफ चाली गइ हे, तुं हवे चिंता कर नहीं, कारण के हवे कह्याण थ्रशे, धन, धान्यनी आमदानी थशे तथा सुख थशे.

ध१२—हे पूजनार ! तारा मनमां स्त्री संबंधी चिंता हे, तारी कांइ रकम पण खोकोमां दबाइ रही हे अने ज्यारे तुं मागे हे त्यारे मात्र हा, ना श्राय हे, धनना विषयमां तकरार श्रवामां पण तने खाज देखातो नश्री, हज्ज पण तुं तारा मनमां शुज समय समजी रह्यो हे, परंतु तेमां श्रोमा दिवसनी ढीख हे अर्थात् श्रोमा दिवस पही तारी मतखब सिम्न श्रोम ध१३—हे पूजनार ! तारा मनमां धनलाजनी चिंता के अने तुं कोइ व्हाला मित्रनी मुलाकातनी इक्षा राखे के तो तारी जीत यहो, अचळ के काणुं मळहो, पुत्रनो लाज यहो, पर-देश जवाथी कुशळ हेम रहेशे तथा थोका दिवसो पठी तारी घणीज वृद्धि यहो. आ वातनी सत्यतानुं ए प्रमाण के के तुं स्वममां दर्पण देखीश.

धरध—हे पूजनार ! आ बहु सारुं शकुन हे, तने िष्पद अर्थात् कोइ आदमीनी चिंता हे ते एक महीनामां मटी जरे, धननो खाज थरो, मित्रनी साथे मुखाकात थरो तथा मनमां विचारी राखेख सर्व काम जहदी सिद्ध थरो.

धश्र—हे पूछनार !तुंधनने चाहे छे, संसारमां तारी प्रतिष्ठा थरो, परदेशमां जवाथी मनोवांछित लाज थरो तथा सज्जननी मुलाकात थरो, तें स्वप्नमां धन जोयुं छे अथवा स्त्रीनी वात करी छे. आ अनुमानथी सर्व कांइ सारुं थरो, तुं माताने शरे जा. एम करवाथी कोइ पण विघ्न नहीं आवे.

धश्र—हे पूजनार ! तारा मनमां जनुराइनी चिंता जे, परंतु तारी पाजळ तो दिरिक्ता पनी रही जे, तुं बीजाना काममां खागी रह्यों जे, मनमां मोटी तकखीफ थइ रही जेतथा त्रण वर्ष थयां तने क्लेश थइ रह्यों जे अर्थात सुख नथी, तेथी तारा मननुं विचारी राखेख काम जोनी दइने बीजुं काम कर, तेसफळ थशे, तुं कठण स्वमने जुए जे तथा तेनुं ज्ञान तने थतुं नथी, तेथी जे तारो कुळधर्म जे ते कर, गुरुनी सेवा कर तथा कुळदेवनुं ध्यान कर. एम करवाथी सिद्धि थशे. धश्र—हे पूजनार ! तारो विजय यशे, शत्रुनो क्य यशे, धन संपत्तिनो लाज यशे, सज्जनोनी साथे प्रीति यशे, कुशळ केम यशे तथा उसम करवा विगेरेथी लाज यशे, हवे तारां पापनो नाश यथो ठे, तेथी जे, कामनो तुं विचार करे ठे ते सर्व सिद्ध यशे आ वातनो ए पूरावो ठे के तुं स्वममां वृक्षने जोइश

धश्य—हे पूजनार ! तारा मनमां घणी जारे चिंता हे, तने अर्थनो खाज थशे, तारी जीत थशे, सज्जननी मुखाकात थशे, सर्वे काम सफळ थशे तथा चित्तमां आनंद थशे.

ध३१—हे पूजनार ! आ शकुन दीर्घायु करवावाळुं छे, तने बीजा ठेकाणानी चिंता छे, तुं जाइबंधना आगमनने चाहे छे, तुं तारा मनमां जे कामनो विचार करे छे ते सर्व सिद्ध अशे, हवे तारां छःखनो नाश अश् गयो छे, परंतु तने देशांतरमां जवाथी धननो लाज अशे अने कुशळ होम आवीश आ बातनो ए पूरावो छे के तुं स्वममां पहाम पर चढवुं तथा मकान विगेरे देखीश अथवा तारा पग जपर पचफानोनुं चिह्न छे.

धर्र—हे पूजनार ! हवे तारां सवळां छुःख खद्धास श्रयां तथा तने कह्याण प्राप्त श्रयेख छे, तने छेकाणानी चिंता छे तथा तुं कोइनी मुद्धाकातने चाहे छे ते तथा जे कांइ काम तें विचारी राखेद छे ते सर्व श्ररो, देशांतरमां जवाशी धननी प्राप्ति शरो तथा त्यांशी कुराळ हेम तुं आवीश.

ध२२—हे पूछनार ! ज्यारे तारी पासे आगाज धन हतुं त्यारे तो मित्र, पुत्र अने जाइ आदि सर्वे खोक तारो हुकम मानता हता, परंतु खोटां कर्मना प्रजावश्री हवे ते सर्व धन नष्ट यह गयुं हे, खेर ! तुं चिंता कर नहीं, फरीथी तारी पासे धन थहो, मन खुहा थहो तथा मनमां विचारी राखेख सर्वे काम सिद्ध थहो.

धरध—हे पूछनार ! जेनुं तुं मृत्यु विचारे छे ते हाल नहीं यशे अने तें जे आ विचार कर्यों छे के मारुं आ काम क्यारे यशे तो ते तारुं काम थोना दिवस पठी थशे.

धधर—हे पूजनार ! तारा जाइनो नाश थयो छे तथा तारा क्लेश, पीना श्रने कष्टना घणा दिवस वीती गया छे, हवे तारा थहनी पीना मात्र पांच पक्ष के पांच दिवसनी छे, जे कामनो तुं विचार करे छे तेमां तने फायदो नथी, तेथी बीजा कामनो विचार कर, तेमां तने कांइक फळ मळशे.

४४२—हे पूजनार ! जे कामनो तुं प्रारंत्र करे हे ते काम यल करवाथी पए सिद्ध थवुं देखातुं नथी अर्थात् आ शकु-नथी आ काम सिद्ध थवानी प्रतीति थती नथी, तेथी तुं बीजुं काम कर.

धधर—हे पूजनार ! जे कामनो तुं प्रारंत्र करे छे ते काम सिद्ध थरो नहीं, तुं बीजाने माटे तारा प्राण आपे छे ते सर्वे तारा ज्याय व्यर्थ छे, तेथी तुं बीजी वातनो विचार कर, तेमां सिद्धि थरो.

धधध—हे पूजनार ! जे कामनो तुं वारंवार विचार करे जे ते तने जहदीथी प्राप्त यशे श्रर्थात् पुत्रनो लाज, ठेकाणानो लाज, गयेली वस्तुनो लाज तथा धननो लाज-श्रा बधां कार्य घणी जहदीथी थशे.

परदेश जवा विगेरे संबंधी शकुनविचार.

१ जो गाम जती वखते कुमारी कन्या, सधवा स्त्री, गाय, जरेखो घनो, दहीं, जेरी, शंख, जत्तम फळ, पुष्पमाळा, धूमाना विनानो श्रप्ति, घोमा, हाथी, रथ, बेख, राजा, माटी, चंवर, सोपारी, बन्न, तैयार करी राखेल जोजनथी जरी राखेल थाळ, वेस्या, चोरोनो समूह, गरुञ्चा, ञ्चारसी, सिकोरा, दोना, मांस, मद्य, मुकुट, चकमोळ, मधु सहित घृत, गोरोचन, चावल, रत, वीषा, कमळ, सिंहासन, संपूर्ण हथियार, मृदंग आदि संपूर्ण वाजित्र, गीतनो ध्वनि, पुत्र सहित स्त्री, वाजना सहित गाय, घोयेलां कपमां लीघेल घोवी, जंघा ऋथवा मुहपत्ति सहित साधु, तिलक सहित ब्राह्मण, वगामवानुं नगारुं तथा ध्वजा पताका विगेरे शुज पदार्थ सामे देखाय अथवा जवानी वखते 'जार्च जार्च' 'नीकळो' 'छोम दो' 'जय पामो' 'सिद्धि करों 'वांजित फळने प्राप्त करों 'ए प्रकारना शुज शब्द संजळावी देवाय तो कार्यनी सिद्धि समजी खेवी ऋर्थात् आ शकुन थवाथी अवस्य कार्य सिद्ध याय हे.

२ गाम जती वखते जो सामे श्रथवा जमणी बाजुए ठींक याय, कांटाथी वस्त्र फाटी जाय श्रथवा जलक श्रावे श्रथवा कांटो लागी जाय श्रथवा कराहनेनो शब्द संजळाय श्रथवा सापनुं श्रवथा बिलावनुं दर्शन थाय तो जबुं नहीं.

३ चाखती वखते जो नीखचास, मोर, जारघाज अने नेखता नजरे परे तो ते खत्तम समजवा.

ध चाखती वखते कुकमो माबी बाजु बोक्षे ते जत्तम हे.

 ५ चाखती वखते माबी बाजु तरफ राजानुं दर्शन अवाशी सर्व कष्ट दूर आय ठे.

६ चाखती वखते माबी बाजु तरफ गधेमानुं मळवुं श्रवाश्री मनोवां जित कार्य सिद्ध श्राय जे.

९ चाखती वखते जमणी बाजु तरफ नाहरनुं मळवुं थवाथी चत्तम क्रिक्व सिक्वि थाय हे.

ए चाखती वखते संपूर्ण नखायुधोनुं माबी बाजु तरफ मळवुं तथा श्रंदर जती वखते जमणी बाजु तरफ मळवुं मंगळ-कारी थाय हे.

ए चायती वखते गधेमानुं मानी बाजु तरफ मळवुं अने अंदर जती वखते जमणी बाजु तरफ मळवुं जत्तम थाय हे.

१० पछवाने तथा सामे गधेनो बोखतो होय ते वखत गमन करवुं जोइए.

११ चालती वखते जो गधेमो मैथुन करतो मळे तो धननो खाज तथा कार्यनी सिद्धि जाणी लेवी.

१२ चाखती वखते जो गधेमो माबी बाजु तरफ शिश्नने इखावतो देखाय तो ते कुशळसूचक श्राय हे.

१२ जो सुम्रा (तोता) माबी बाजु तरक बोले तो जय, जमणी बाजु तरफ बोले तो महा खाज, सूका खाकमा उपर बेठो बोले तो जय तथा सन्मुख बोले तो बंधन थाय है.

१४ जो मेना सन्मुख बोखे तो कलह, जमणी बाजु तरफ बोले तो लाज अने सुख, डाबी बाजु तरफ बोले तो अशुज तथा पीठ पाठळ बोले तो मित्रनो समागम थाय है

१५ गाम जती वखते जो बगलो माबा पगने जंचो जठा-वेख तथा जमणा पगनी सहायथी जजो रहेखो देखाय तो खक्कीनो खाज थाय हे.

१६ जो प्रसन्न अयेल बगलो बोलतो होय एम देखाय अअवा जंचे जमतो होय एम देखाय तो कन्या अने जन्यनो लाज तथा संतोष थाय हे अने जो ते जयजीत अइने जमतो होय तेम देखाय तो जय जत्पन्न थाय हे

१९ गाम जती वखते घणा चकवा एकठा मळेल बेठा देखाय तो मोटो लाज अने संतोष थाय हे तथा जो जयजीत अइने जमता होय तेम देखाय तो जय जत्पन्न थाय हे

१० जो सारस माबी बाजु तरफ देखाय तो महा सुख, लाज अने संतोष थाय हे, जो एक एक बेहेल देखाय तो मित्रसमागम थाय हे, जो सन्मुख बोलतुं देखाय तो राजानी कृपा थाय हे तथा जो जोमा सहित बोलतुं देखाय तो स्त्रीनो लाज थाय हे, परंतु जमणी तरफ सारसनुं मळबुं निषिद्ध (अशुज सूचक) थाय हे.

१ए गाम जती वखते जो टिंटोमी सन्मुख बोले तो कार्यनी सिद्धि थाय छे तथा जो माबी बाजु तरफ बोले तो निकृष्ट फळ थाय छे.

२० जती वखते जो जळकुकमी पाणीमां बोखती होय तो जत्तम फळ थाय छे तथा जो जळनी बहार बोखती होय तो निकृष्ट फळ थाय छे.

२१ गाम जती वखते जो मोर एक वार बोले तो लाज, बे

वार बोखे तो स्त्रीनो लाज, त्रण वार बोखे तो ज्ञ्यनो लाज, चार वार बोखे तो राजानी कृपा तथा पांच वार बोखे तो कह्याण थाय हे. जो नाचतो मोर देखाय तो छत्साह छत्पन्न थाय हे तथा ते मंगळकारी श्रने श्रिधक लाजदायक थाय हे.

१२ जती वखते जो समळी आहार सहित कामनी जपर बेवेली देखाय तो मोटो लाज श्राय वे, जो आहार विना बेठी होय तो जवुं निष्फळ श्राय वे, जो माबी बाजु तरफ बोलती होय तो जत्तम फळ श्राय वे तथा जो जमणी तरफ बोलती होय तो जत्तम फळ श्रायं नशी.

१३ गाम जती वखते जो घुग्यू (घुवम) माबी बाजु तरफ बोखतुं होय तो जत्तम फळ याय ठे, जो जमणी बाजु तरफ बोखतुं होय तो जय जत्पन्न थाय ठे, जो पीठनी पठवामे बोखतुं होय तो वैरी वश थाय ठे, जो सामे बोखतुं होय तो जय जत्पन्न याय ठे, जो अधिक शब्द करतुं होय तो अधिक वैरी जत्पन्न थाय ठे, जो घरनी जपर बोखतुं होय तो स्त्रीनुं मृत्यु थाय ठे अथवा बीजा कोइ घरना माणसनुं मृत्यु थाय ठे तथा जो त्रण दिवस सुखी बोखतुं रहे तो चोरीनुं सूचक थाय ठे.

१४ चालती वखते कबूतर जमणी बाजु तरफ होवाथी लाजकारी थाय हे, माबी बाजु तरफ होवाथी जाइ अथवा परिजनने कष्ट जत्पन्न थाय हे तथा पह्यामे बोलतुं होवाथी जत्तम फळ थाय हे.

२५ जो कुकमो स्थिरता सहित माबी बाजु तरफ शब्द करतो होय तो खाज अने सुख आय हे तथा जो जयश्री

च्रांत थइने माबी बाजु तरफ बोखतो होय तो जय श्रने क्खेश जल्पन्न थाय हे.

१६ जो नीलकंठ पही सामे अथवा जमणी बाजु तरफ हीर वृक्त जपर बेवुं बोलतुं होय तो सुल अने लाज थाय हे, जो ते जमणी बाजुए थइने तोरण पर आवे तो अत्यंत लाज अने कार्यनी सिद्धि थाय हे, जो ते माबी बाजु तरफ अने स्थिर चित्तथी बोलतुं होय एम देलाय तो जत्तम फळ थाय हे तथा जो चुप बेवुं होय एम देलाय तो जत्तम फळ थतुं नथी.

२९ नीलकंठ अने नीलिया पहीनुं देखवुं पण शुजकारी आय हे, कारण के चालती वलते तेनुं देखवुं अवाशी सर्व संपत्तिनी प्राप्ति आय हे.

२० गाम जती वखते अथवा कोइ शुज कार्य करती वखते जो जोर पद्दी काबी बाजु तरफ फुल छपर बेवुं होय एम देखाय तो हर्ष अने कह्याण्तुं करवावाळुं थाय हे, जो सामे फुलनी छपर बेवुं होय एम देखाय तोपण शुजकारक थाय हे तथा जो लक्षाइ करतां वे जोर पद्दी शरीर छपर आवीने पने तो अशुज थाय हे, तथी आवे वखते वस्त्रो सहित स्नान करवं जोइए अने काळा पदार्थनुं दान करवं जोइए. एम करवाथी सर्व दोष निवृत्त थाय हे.

श्ए गाम जती वखते जो मकरी माबी बाज तरफथी जमणी बाज तरफ जतरे तो ते दिवस चादावुं नहीं, जो माबी बाज तरफ जाळ नाखती होय एम देखाइ जाय तो कार्यनी सिद्धि, खाज स्थाने कुशळ स्थाय हो, जो जमणी बाज तरफसी माबी बाज तरफ जतरे तोपण शुज थाय है, जो पग तरफथी जपर जांग जपर चढ़े तो घोमानी प्राप्ति थाय है, जो कंछ सुधी चढ़े तो वस्त्र श्रने श्राज्यणनी प्राप्ति थाय है, जो मस्तक सुधी चढ़े तो राजमान प्राप्त थाय है तथा जो शरीर जपर चढ़े तो वस्त्रनी प्राप्ति थाय है, मकमीनुं जपर चढ़वुं शुजकारी तथा नीचे जतरवुं श्रशुजकारी थाय है.

३० गाम जती वखते कानखजुरानुं माबी बाजु तरफ छत-रवुं ग्रुज थाय वे तथा जमणी बाजु तरफ छतरवुं तेमज मस्तक स्रने शरीर छपर चढवुं ए ऋगुज थाय वे.

३१ गाम जती वखते जो हाथी जमणा दांतनी जपर सुंढने राखतो श्रथवा सुंढने ज्ञाळतो सामे श्रावतो देखाइ जाय तो सुख, खाज अने संतोष थाय हे तथा माबी बाजु तरफ श्रथवा बीजी कोइ बाजु तरफ सुंढने करेखी देखाय तो सामान्य फळ थाय हे, श्राथी जूदी जातना हाथीनी सामे मळवुं ए सारुं हे.

३२ जो घोमो आगळना जमणा पगर्यी पृथिवीने खोदतो अथवा दांतथी जमणा अंगने खंजवाळतो देखाय तो सर्वे कार्योनी सिद्धि थाय है, जो माबा पगने पसारतो देखाय तो क्खेश थाय है स्थान के जाय तो शुजकारी थाय है.

३३ छंटनुं माबी बाजु तरफ बोखवुं सारुं हे, जमणी बाजु तरफ बोखवुं क्लेशकारी श्राय हे. जो सांहणी सामी मळे तो शुज श्राय हे.

३४ जो चालती वखते बळद माबा शींगमाश्री अश्रवा माबा

पगथी धरती लोदतो देखाय तो सारु थाय हे अर्थात् तेथी सुल अने लाज थाय हे, जो जमणा अंगथी पृथिवीने लोदतो देखाय तो खराब थाय हे, जो बळद अने पानो एकहा छजा होय एम देखाय तो अशुज थाय हे. एवी दशामां गाम नहीं जवुं जोइए, जो जाय तो प्राणनो संदेह रहे हे, जो बराना पानतो सांह सामे देखाय तो सारु थाय हे.

३५ जो गाय माबी बाजु तरफ शब्द करती अथवा वाब-माने छुध पीवामती देखाय तो खाज, सुख अने संतोष थाय हे, तथा जो पाहली रातमां गाय बोले तो क्लेश जत्पन्न थाय हे,

३६ जो गधेमो माबी बाजु तरफ जाय तो सुख अने संतोष थाय हे, पह्यामे अथवा जमणी बाजु तरफ जाय तो क्लेश थाय हे, जो बे गधेमा परस्पर कांधने खंजोळावे अथवा दांतने देखामे अथवा इंडियने तेज करे अथवा माबी बाजु तरफ जाय तो घणो लाज अने सुख थाय हे, जो गधमा माथाने धुणावे अथवा राखमां आळोटे अथवा परस्पर लमाइ करता देखाय तो अशुज अने क्लेशकारी थाय हे तथा जो चालती वखते गधेमो माबी बाजु तरफ बोले अने दाखल थती वखते जमणी बाजु तरफ बोले तो शुजकारी थाय हे.

३९ गाम जती वखते वांदरानुं जमणी बाजु तरफ मळवुं सारुं हे तथा मध्याह्न पही माबी बाजु तरफ मळवुं सारुं हे.

३० जो कुतरो जमणी कोल चाटतो देलाय श्रथवा मोढामां कोइ जह्य पदार्थ लीधेलो होय एवी रीते सामे मळे तो सुल, कार्यसिकि श्रने घणोज लाज श्राय हे, वानीमां फलेला श्रने फुलेला वृद्धनी नीचे, लीली क्यारी जमां, लीला तीनक जपर, दारनी इंट जपर तथा धान्यना ढगला जपर जो कुतरो पेशाव करतो देखाय तो मोटो लाज श्रने सुख श्राय हे, जो कुतरो नाबी बाजु तरफ जतरे श्रथवा जांग, पेट श्रने हृदयने पाह-ळना जमणा पगश्री चाटतो श्रथवा खंजवाळतो देखाय तो मोटो लाज श्राय हे, जो कुतरो सुपनी जपर, जखलीनी जमणी बाजु तरफ, इमशानमां श्रथवा पथर जपर मृतरतो देखाय तो मोटुं कष्ट जत्पन्न श्राय हे. श्रावुं शकुन जोइने गाम नहीं जबुं जोइए. गाम जती वखते जो कुतरो जंचे बेहो बेहो कान, माथुं श्रने हृदयने खंजवाळतो श्रथवा चाटतो देखाय श्रथवा बे कुतरा खेलता देखाय तो कार्यनी सिक्ति श्राय हे तथा जो कुतरो जृमि जपर लोटतो श्रथवा स्वामीनी साथे लाम करतो खाट जपर बहेली मालुम पमे तो मोटो क्लेश जत्पन्न श्राय हे.

३ए जो गाम जती वखते मोढामां जहय पदार्थ खीधेलं बिलामी सामी देखाय तो लाज अने कुशळ थाय हे, जो बे बिलामी छ लमती होय अथवा घुर घुर शब्द करी रही होय तो अशुज थाय हे तथा जो बिलामी रस्तामां आमी छतरे तो गाम जबुं नहीं.

ध॰ गाम जती वखते छढ़ंदरनुं माबी बाजु तरफ होवुं छत्तम छे तथा जमणी बाजु तरफ होवुं खराब छे.

धर गाम जती वखते जो प्रातःकाळे इरिए जमणी वाजु

तरफ जाय तो सारुं थाय हे, परंतु जो हरिए शींगमाने होके, माथाने हलावे, मूत्र करे, मळ करे श्रथवा हींके तो जमणी तरफ पए जवुं सारुं नथी.

४२ गाम जती वखते शीयाळनुं माबी बाजु तरफ बोखनुं तथा दाखल थती वखते जमणी तरफ बोखनुं जत्तम हे.

Printed by Ramchandra Yesu Shedge, at the Nirnayasagar Press, 23, Kolbhat Lane, Bombay.

Published by Bhanji Maya for Bhimsi Maneck, 225-231, Mandvi, Sackgalli, Bombay.